

வாழியாம்

இதழ் - 04

கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு ஸர்

2020

அனுசாரணை

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டுவுவல்கள் தினைக்காம்

வெளியீடு

மிருதேச நாளாயிருப் போர்டு - வெளியா.

Digitized by Noolahanam Foundation
noolahanam.org | aavanahanam.org

பொதுச்சந்தியாலகம்

02 MAR 2021

மாநிக்ருஷ்ணபு
மாநிப்பானம்

வவனியம்

PUBLIC LIBRARY
TAFFNA

மலர் - 04

பொதுச்சந்தியாலகம்
02 MAR 2021
மாநிக்ருஷ்ணபு
மாநிப்பானம்

மலர் ஆசிரியர் :

வீரசிங்கம் ரிரத்ஜஸ்

கலாசார உத்தியோகத்துற்

பிரதேச செயலகம் - வவனியா

வெளியீடு :

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை - வவனியா

2020

10/2250
PV

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	: வவுனியம்
வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்	: திரு.நா.கமலதாசன் (பிரதேச செயலாளர்)
	கலாநிதி தமிழ்மணி அகாங்கன் (உபதலைவர், பிரதேச கலாசார பேரவை)
	திருமதி.பிரியதர்சினி சஜீவன் (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்)
	திருமதி.சி.சுபாசினி (கணக்காளர்)
ஆசிரியர்	: வீரசிங்கம் பிரதீபன் (கலாசார உத்தியோகத்துர்)
வெளியீடு	: பிரதேச செயலகம் - வவுனியா
முதற்பதிப்பு	: 2020
பிரதிகள்	: 300
ISSN No	: 2773-7233
அச்சுப் பதிப்பு	: வாணி கணனிப் பதிப்பகம் இல. 85, கந்தசுவாமி கோவில் வீதி, வவுனியா.
	024 2223658

அட்டைப்பட விளக்கம்

வவுனியா பிரதேசத்திற்கு உட்பட்ட ஆசிகளம் கிராம சேவகர் பிரிவில் காணப்படும் இயற்கையான மலைக்குன்று இதுவாகும். இப்பிரதேசம் கல்நாட்டின குளம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கற்பாறைகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்ட வடிவில் நிமிர்ந்து காணப்படுகின்றன. இவ்விடத்தை வடக்கு மாகாண சபை 2018ம் ஆண்டு சுற்றுலா மையமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது .

வவனியா பிரதேச செயலக கீதம்

- കവിന്റു് അകലാംകൻ -

வாழ்க	வாழ்க	என்றும்	வாழ்க
வவுனியா	மண்	நீடு	வாழ்க
வாழ்க	கல்வி	வாழ்க	கலை
வாழ்க	பிரதேச	செய	லகம்

இலங்கை	நாட்டின்	இதய	மாக
இலங்கும்	வன்னித்	தா	யிலே
துலங்கும்	நூற்றித்	திலக	மாகச்
சுடரும்	எங்கள்	செய	லகம்

(வாழ்க ...)

வடக்கன்	வாச	லாய்த்	திகழ்ந்து
வந்த	வரை	வாழ்	விக்கும்
இடத்தில்	அகன்ற	மனத்தில்	உயர்ந்த
எங்கள்	வவுனி	யா	நகர்

குளமும்	வயலும்	குரங்கும்	பசுவும்
குயிலும்	மயிலும்	போல	வே
வளமும்	மருதம்	குறிஞ்சி	மூல்தை
நிலமும்	குழ்ந்த	பெரு	நிலம்

(வாழ்க ...)

மக்கள்	யாரும்	சரி	நிகர்
சமானம்	என்னும்	உணர்	விலே
மதங்கள்	மொழிகள்	யாவும்	எங்கள்
மண்ணில்	என்றும்	சமம்	என்போம்

(வாழ்க ...)

ஒற்று	மையாய்	எங்கள்	மண்ணில்
உயர்ந்த	வாழ்வு	வாழு	வோம்
ஒரு	மனதாய்	நாங்கள்	சேர்ந்து
ஒன்றாய்க்	சுவடி	வாழ்த்து	வோம்

இசை : பா.கேதீஸ்வரன்

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை

அங்கத்தவர்கள் விபரம்

•—————ஓயோ————•

- தலைவர் :- திரு.நா.கமலதாசன் - பிரதேச செயலாளர், வவுனியா.
- செயலாளர் :- திரு.வீ.பிரதீபன் - கலாசார உத்தியோகத்தர், வவுனியா
- பொருளாளர் :- திரு.சி.சுபாஸ்சிங்கம்
- உபதலைவர் :- கலாநிதி தமிழ்மணி அகாந்கன்
- உபசெயலாளர் :- கலாடுழனம் அருணா செல்லத்துறை

நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள் :-

- திரு.நா.தியாகராசா - (இலக்கியம்)
- கலாடுழனம் என்.எஸ்.மணியம் - (மரபுக்கலை)
- திருமதி.கூரியாழினி வீரசிங்கம் - (நடனம்)
- திருமதி.அருந்ததி கிருந்திரன் - (இசை)
- திரு.சோ.ஜயச்சந்திரா - (மெல்லிசை)
- திரு.ஏ.ஜயஞாபன் - (நாடகம்)
- திரு.கி.வசந்தரூபன் - (உடைகம்)
- திரு.சு.வாதகுமார் - (குறும்படம்)
- திரு.மு.நாகதாசன் - (ஓவியம்)

மலர்க்குழு

- திருமதி.பிரியதர்சினி சஜீவன் - (உதவி பிரதேச செயலர்)
- திரு.ஞானப்பிரகாசம் ஜகநாதன்
- திரு.நாகலிங்கம் தியாகராசா
- திரு.வீரசிங்கம் பிரதீபன்
- திருமதி.நந்தீஸ்வரி மாயவன்
- திரு.சிவசுப்பிரமணியம் துஜான்

நுழைவாயிலில் இலை

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின், பண்பாட்டு வெளியீடான வவுனியம் மலரின் நான்காவது இதழையும் வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகின்றோம். இம் மலர் மலர்வதற்கு உழைத்து நின்ற அனைவரையும் நன்றியுணர்வுடன் இவ்வேளை நினைவு கூருகின்றேன்.

சமூ வரலாற்றில் வவுனியா நகரும் பெயர் பொறித்த நகரமாகும். இது வரலாற்று ரீதியிலும், கலை, இலக்கியப் பண்பாட்டு ரீதியிலும், இயற்கை அழகிலும் தனிச் சிறப்படையது. பல் இன, பல் கலாசார விழுமியங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் இருப்பிடமாக திகழ்ந்து, வந்தோரை வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பது. அவ்வகையில் சிறப்பற்ற எமது பிரதேச வரலாறுகளை ஆவணப்படுத்தும் மலராக இந் நான்காவது மலரும் மலர்கின்றது.

“ஒரு பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களும், இலக்கியங்களும், வரலாற்றுத் தகவல்களும் நிச்சயமாக ஆவணப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்” என்ற வடக்கு மாகாண பண்பாட்டவுவல்கள் திணைக்களத்தின் தூரநோக்கு “வவுனியம் - 04” எனும் இந் நூலின் மூலம் ஓரளவு கைசூடியிருக்கின்றது. வவுனியாவின் பழைய வரலாறுகள், சம்பவங்கள் அவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கு, அவற்றின் நிலை ஆகிய தகவல்களை, இனிவரும் காலத்தில் அறிய விரும்புவோருக்கு, இந்நால் பேருதவியாக அமையும். எனவே இம்மலர் ஒரு காலத்தின் பதிவாக மலர்கின்றது எனலாம்.

“வவுனியம்” என்ற வகையில் இதழ் விரிந்து மணம் பறப்பும் இந்நாலின் உருவாக்கத்திற்கு, அருகிருந்து உழைத்த அனைவரையும் மீண்டும் சிந்தித்து அமைகிறேன். வவுனியம் தாங்கிவரும் ஆக்கங்கள் யாவற்றுக்கும் ஆக்கியோரே பொறுப்பாவர்.

வி.பிரதீபன்
கலாசார உத்தியோகத்தர், வவுனியா.

வவுனியா மாவட்டச் செயலாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

—இல்லை—

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை மற்றும் பிரதேச செயலகம் இணைந்து நடாத்தும் பிரதேச பண்பாட்டு விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் கலை, இலக்கிய, வரலாற்று மலரான “வவுனியம்” இவ்வாண்டு நான்காவது முறையாக வெளிவருவதனை வரவேற்று வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் முதலில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மக்களுக்கான பல்வேறுபட்ட பணிகளிலே தன்னை ஈடுபடுத்திவரும் பிரதேச செயலகங்களில் மிக முக்கியமான வவுனியா பிரதேச செயலகம், தனது பணிகளில் ஓர் ஆங்கமான, பிரதேச கலை மற்றும் பண்பாடுகளை வளர்த்தெடுப்பதில் அரும்பணியாற்றி வருவதனையிட்டுப் பெருமிதமடைகின்றேன். அவ்வகையில் ஓர் பிரதேசத்தின் கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்கள்; காலந்தோறும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு, நம் அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிக்கப்படுவது காலத்தின் கட்டாய பணியாகும். “வவுனியம்” மலர் இச் செயற்பாட்டினை மேற்கொள்வது சிறப்பிற்குரியது.

இலைமறை காய்களாக உள்ள எழுத்தாளர்களையும், வளங்களையும், சிறப்புக்களையும் வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சியாக இது அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை. எமது பண்பாடுகளையும், தொன்மை களையும் எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொறுப்பாண்மை எமக்கே உரித்தாகின்றது.

மேலும், வவுனியா பிரதேசத்தின் வரலாறுகள் ஆய்வுறீதியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு; வரலாற்று ஆவணமாகவும் கலைப் பொக்கிசமாகவும் முழுமை பெற்று வெளியிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், தொடர்ந்து வரும் காலங்களிலும் இப்பணி சிறக்க எனது மனமாற்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ்.எம்.சமன் பந்துலசேன
அரசாங்க அதிபர்/ மாவட்டச் செயலாளர்,
வவுனியா மாவட்டம்.

வட மாகாண கல்வி அமைச்சின் செயலரேறின் வரழ்த்துப் போட்டி

வ வனியா பிரதேச செயலகத்தினால் வெளியிடப்படும் “வவுனியம்” மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். வவுனியா பிரதேசத்தின் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, தொல்லியல், புவியியல் மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றை ஆவணப்படுத்தும் விதமாக இம் மலரானது அமைந்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கதாகும்.

பண்பாடு என்பது, ஒரு பரந்த பரிமாணத்தைக் கொண்டது. ஒரு சமுதாயம் எப்படி ஒழுகுகிறதோ, அந்த ஒழுக்கம் வழக்கமாகிப், பண்பாடாக ஒரு சந்ததியிலிருந்து இன்னொரு சந்ததிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, ஒரு சங்கிலித் தொடராகக் காலம் காலமாகக் காத்து வரப்படும் வாழ்க்கை முறையாகும். பொருப்பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு என்பனவற்றின் அம்சங்களே எமது இருப்பின் வெளிப்படுத்தல்களாகவும், எமக்கான பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் எடுத்தியம்புகின்றன. இன்றைய சந்ததியினரின் வழிப்படுத்தல்களை சரியாக ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயப் பொறுப்பும் எமக்குரியது. அவர்களை எமது மரபின் வழியில் பயணிக்க உள்க்கப்படுத்த வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் எமது பண்பாட்டின் சிறப்புக்களையும், தேவைப்பாட்டையும் எடுத்தியம்ப வேண்டிய பொறுப்பில் இவ்வகை நூல்கள் வெளிவருவது காலத்தின் கட்டாய தேவையாகின்றது. மரபுகளும் பாரம்பரியங்களும் பேணப்பட வேண்டும். அவை ஆவணங்களாகக் காலாகாலம் எடுத்துப்பார்க்க வேண்டிய பொக்கிழங்களாக மினிர வேண்டும். அந்தவகையில் நூல்களை ஆக்க வேண்டியது நூல்களை உருவாக்குபவர்களின் பொறுப்பு வாய்ந்த பணியாகும்.

ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த விடயங்களிலும் மனிதன் உள்ளீர்க்கப்பட்டுள்ளான். எனவே, ஒரு சமூகத்தின் நிலைப்பானது அதன் வாழ்க்கை முறைகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலைகொண்டுள்ளது. நல்ல சமூக மயமாக்கத்தின் மூலமாக சிறந்த மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பும், கடப்பாடும் எங்கள் அனைவருக்கும் உரியதாகும். இலை மறை காய்களாக உள்ள விடயங்களை வெளிக்கொணர்வது மட்டுமன்றி, புதிய பரிமாணங்களுடன் எழுத்தாற்றல் மிக்க இளைஞர் யுவதிகளின் கட்டுரைகளும் நூல்களில் இடம்பெறவேண்டும்.

இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி, இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேசசெயலர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க. இளங்கோவன்

செயலாளர்

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை மற்றும்,
இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடமாகாணம்

வவுனியா மாவட்ட மேஜைக் அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் “வவுனியம்” மலருக்கு வவுனியா நிர்வாக மாவட்டத்தின் மேலதிக மாவட்ட செயலாளர் என்றவகையில் வாழ்த்துச் செய்திவழங்ககிடைத்தமையையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக மினிரும் திறமை கொண்ட, இலை மறைகாயாக காணப்படும் இளைஞர் சமூகத்தினை வெளிக்கொண்டு வரும் வகையில் இம்மலர் திகழ்கிறது. வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் இந் நூலினாடாக வவுனியா பிரதேச கலை, கலாசாரங்களை பிற்ற அறியச் செய்வதுடன், பிரதேச மக்களின் திறமைகளை வெளிக்காட்டுவதும் சிறப்பான விடயமாகும். எமது பிரதேசத்தின் வரலாறு, அபிவிருத்தி, வளங்கள் தொடர்பான விடயங்களையும், பிரதான நிகழ்வுகளின் நினைவுகளையும் தாங்கி வரும் இந்நூல், பிற்காலங்களில் பல சான்றுகளை உறுதிப்படுத்த வழிவகுக்கும் என்பது நிச்சயமாகும்.

வவுனியா மாவட்டத்தின் ஒரு முக்கிய பிரதேச செயலகம் என்றவகையில் வவுனியா பிரதேச செயலகத்தின் இந் நூல் வெளியீட்டிற்கு பங்களிப்புச் செய்த பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர், பிரதேச கலை, கலாசார பேரவையினர் உள்ளிட்ட, அர்ப்பணீப்புடன் செயற்பட்ட அனைத்து உத்தியோகத்தர்களுக்கும், நலன்விரும்பிகளுக்கும் எனது மனமார்ந்த பாராட்டுக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.தி.திரேஸ்குமார்
மேலதிக மாவட்ட செயலாளர்,
மாவட்ட செயலகம்,
வவுனியா.

வட்டு மாகாண பண்பாட்டலுவர்கள் தினைக்கள் உதவிச் பணிப்பாளரின்

வாழ்த்துச் செய்தி

வவனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை வெளியிடும் “வவனியம்” பிரதேச மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெரு மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். வடமாகாணத் தமிழர் பண்பாட்டு மரபில் வவனியா பிரதேசத்திற்கு தனிச் சிறப்புண்டு. “புதுமைகளைப் படைத்தலும், மரபுகளைப் பேணலும்” என்ற நிலையில் மட்டுமல்லாது, சமூக மேம்பாட்டு சிந்தனைகளிலும், சமூக நலத்திட்டங்களிலும், சமூக ஒழுக்க விழுமியப் பண்புகளிலும் சமூக நன்னடத்தை சீர்திருத்தம் சார் பணிகளிலும், மாற்றம் காணும் மரபை வளர்த்துக்கும் பெரும் விசையாக வவனியா பிரதேசம் விளங்குகிறது.

இங்கே சமூக மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளில் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கான ஆயுதமாகக் கலைப் பண்பாட்டு வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றமை விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தவகையில் காலத்தின் தேவையறிந்து வெளிவரும் “வவனியம்” மலரானது, பல்துறை ஆக்கங்களை தாங்கி வருவதோடு; சமூகத்திற்கும், இளந்தலைமுறைக்கும் பயன்படும் ஒன்றாகவும், புதிய படைப்பாளிகள் உருவாக்குவதற்கும் வழிவகுக்கும் என நம்புகின்றேன்.

கற்றல், கற்பித்தல் உள்டாகவே சமூக மேம்பாட்டினை அடைய முடியும் என்ற நிலையினைக் கடந்து, எமது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்ற அரும்பெரும் அடையாளங்களைப் பேணவும், வளர்க்கவும், பாதுகாக்கவும் முன்னிற்கும் மரபு வவனியா பிரதேசத்திற்கு உண்டு. எனவே இவ் “வவனியம்” பிரதேச மலருடாக பல தரமான படைப்புக்கள் மக்களைச் சென்றடையும் என்பதோடு, எமது கலை கலாசாரப் பண்பாட்டுடைமைகளும் பாதுகாக்கப்படும் என்பதில் ஜயமில்லை.

எனவே இவ் “வவனியம்” மலர் சிறப்புற வெளிவருவதில் அயராது உழைத்த வவனியா பிரதேச செயலர், கலாசார பேரவையினர் மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருமதி. சுஜீவா சிவதாஸ்
உதவிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களாம்,
வடக்கு மாகாணம்.

மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்திற்கின் வாழ்த்துச் செய்தி

வெவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் “வெவுனியம்” பிரதேச மலரின் நான்காவது இதழுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

பிரதேச செயலகங்களினாடாக இயங்கி வரும் கலாசாரப் பேரவை அப் பிரதேசத்தின் கலை, பண்பாடு, பாரம்பரியம், பழக்கவழக்கங்கள், பிரதேசத்தின் வளம் போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளை வளர்ப்பதிலும், பேணிக் காப்பதிலும் முன்னின்று உழைத்து வருகின்றன .

இரு பிரதேசத்தின் பண்பாட்டியல் அம்சங்களை தொகுத்து ஆவணப்படுத்துவதில், அப்பிரதேச கலாசாரப் பேரவை வெளியிடும் பிரதேச மலர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அந்தவகையில் வெவுனியா பிரதேச பண்பாடுகளை நான்காவது முறையாகவும் தொகுத்து தன்னுள் அடக்கி வெளிவரும் வெவுனியம் பிரதேசமலர், காத்திரமான பணியை வெவுனியா பிரதேசத்திற்குச் செய்து வருகின்றது. எமது எதிர்கால சந்ததியினர், தம் தந்தையும், தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி வாழ்ந்த மண்ணின் பெருமைகளை அறிய வெவுனியம் களம் வகுத்திருக்கின்றது. வெவுனியம் 1, 2, 3 ஆகிய மலர்களைப் போல வெவுனியம் நான்காவது மலரும் பிரதேச பொக்கிழமாக மலர்ந்து மணம் வீசி முழுமை பெற பின்னின்று உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டி வாழ்த்துவதில் பேருவகையடைகிறேன்.

திருமதி. மாலினி கிருஷ்ணானந்தன்
மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தர்,
வெவுனியா.

நூற்று செயல்துறை பிரதிவீசனம், கலோசார அந்காரச்சபை தழவலவரும், வடிவியா.

பிரதேச கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து... •—————யே—————•

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை வெளியிடும் “வவுனியம் - 04” மலர் மூலம் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். நான்காவது முறையாக இம்மலர் மலர்ந்திருக்கின்றது. “வவுனியம்” தொடர்ந்தும் பல மலர்களைத்தரவேண்டும் என இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

எமது பிரதேசமானது மன் வளத்தோடு, மக்கள் மன வளமும், கலை வளமும் ஒருங்கே சேர்ந்த பிரதேசமாகும். இது 42 கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே கொண்ட பாரிய பிரதேசம் எனலாம். இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழிலும் பாண்டித்தியம் பெற்ற பல கலைஞர்களின் வாழிடமாக இம் மன் இருக்கிறது. அது மட்டுமன்றி சர்வதேசம் வரை சென்று, எம் மொழியின், பிரதேசத்தின் கலைச் செழுமையை நிறுவிய பல கலைஞர்களின் வாழிடமுமாகும். மருதமும் மூல்லையும் இயற்கை வளத்தினை அள்ளி வழங்குவதும், கலைஞர் கலை வளத்தை அள்ளி வழங்குவதும் இயல்பாகவே எமது பிரதேசத்தினை உலக அரங்கில் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன.

அவ்வகைச் சிறப்புடைய எமது பிரதேசத்தின் தொன்மை, கலை வரலாறு, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பன அருகிச் சென்றுவிடாது, அவை ஆவண வடிவிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடன் “வவுனியம் - 4” மலர் இதழ் விரிக்கின்றது. அதன் ஒவ்வொரு இதழும் ஒவ்வொரு வகை வாசனையடையதாக அமைந்து, எமது பிரதேச தொன்மங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்கோடு, உங்கள் கரங்களிலே இன்று தவழ்கின்றது. நான்காவது முறை மட்டுமன்றி வவுனியம் மேலும் மேலும் மலர்ந்து, மணம் வீச உங்களது ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி இம்மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நன்றி.

நா.கமலதாசன்
பிரதேச செயலாளரும்,
பிரதேச கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்

மலரின் உள்ளே...

1.	வவுனியா பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்	13
2.	வாழ்வொடு ஒன்றியைந்த வவுனியாவின் வனவளம்	30
3.	வன்னி பெரு நிலக்காடு	36
4.	வவுனியாவில் நாட்டிய நாடக பாரம்பரியம்	38
5.	வவுனியா மாவட்டத்தில் சிறுசுஞ்சிகை வளர்ச்சியும் இலக்கியத்தில் அதுன் வகிபாகமும்	47
6.	கண்ணீரும் தண்ணீரும் வவுனியா பிரதேசத்தை கையமாகக் கொண்ட ஒரு ஆய்வு	54
7.	தனிக் குளங்களும் தொகுதிக் குளங்களும்	61
8.	நாடாதே வளந்தரும் நம்மினிய தாய்நாடு	66
9.	மாணவர்களின் ஆளுமையை வளர்ப்பதில் அழகியவின் பங்களிப்பு சில குறிப்புகள்	70
10.	சமகால இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம்	76
11.	சமூகத் தொடர்பாடலில் சொல்வடையின் வகிபங்கு	84
12.	அந்த நாளிலே	87
13.	கனகி புராணம் ஒரு சமூக சீர்திருத்தப்புராணம்	89
14.	இலங்கை முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியங்களும், கலைகளும்	99
15.	தமிழர்களின் கடல் மேலாண்மை	104
16.	ஆய்வு நோக்கில் நாட்டுப்புற மருத்துவம்	107
17.	மண்டோதுரி கல்யாணம் (நாட்டிய நாடகம்)	118

வசன்யா பிரதேசத்தின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்.

நாகலிங்கம் தியாகராசா B.A.(Cey)

Diploma in English

Diploma in Community Development and Management.

Justice of the peace.- Sworn Translator.

ஸஹ்ஸராது

சமூகங்களால் மிக நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பழக்கவழக்கங்களை அவ்வச் சமூகங்களின் ‘பண்பாடுகள்’ என்று குறிப்பிடலாம். மேலும், அனுபவர்தியாகச் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பழக்கவழக்கங்களையே “சமூகப் பண்பாடுகள்” எனவும் விளங்கிக்கொள்ளலாம். இந்தப் பண்பாட்டோடு கூடிய மனித வாழ்க்கை முறைக்குப் பெறுமானங்கள் உண்டு. இவையே அச் சமூகத்தின் ‘விழுமியங்கள்’ என்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. பாரம்பரியமாகவும், மரபு ரீதியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையே விழுமியங்கள் எனப்படுகின்றன. ‘பண்பாடு’, ‘கலாசாரம்’ என்னும் சொற்கள் மேலோட்டமாக அல்லது பொதுவாக ஒரே கருத்தையே குறிப்பிடுகின்றன. ‘கலாசாரம்’ என்பது சமஸ்கிருத சொல்லாகும். பண்பாடு என்பது தமிழ்ச் சொல்லாகும். பண்பாடானது சமூக அமைப்பின் வரலாற்றுப் போக்குகள், அறிவுப் பரம்பல்கள். வாழ்வியல் வழிமுறைகள், சமூகக்கட்டமைப்பு, மொழி அறிவு, அன்றாட உணவுகள். இசை, சமய நம்பிக்கை. தொழில் தெரிவு என்று பலவிதமான துறைகளோடும் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மக்கள் ஒரே சூழலில் தொடர்ந்து வாழ்ந்ததன் பயனாய் கற்றுக் கொண்ட மொழி, கலை இலக்கியம், அறிவு, சிந்திக்கும் முறை. பழக்க வழக்கங்கள், உணவு உடை, திருமணம், மற்றும் சமூகச் சடங்குகள் செய்யும் முறை. விருந்தோம்பல், குழந்தை வளர்ப்பு போன்ற எல்லாமே பண்பாட்டுக்குள் அடங்கும். மனித வாழ்வியலில் பண்பாட்டுக்குள் வராதவை என்று எதுவுமே இல்லை எனலாம். நாம் வாழுகின்ற முறைமையைப் பண்பாடு என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். இது தவிர மொழியியலாளர்களும், மனித நாகரிகங்கள் பற்றிய ஆய்வாளர்களும் ‘பண்பாடு’ என்ற பதத்துக்கு வேறும் திருத்தமான விளக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் குறிப்பிட்டு அதனைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ளனர். இன்றைய நிலையில், தமிழருடைய பண்பாடு மங்கி மறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று கவலைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தமிழர் பண்பாட்டை மீண்டும் நிலை நிறுத்த

வவுனியம்

பிரதேசமலர் 13

வேண்டும் என்பதே தமிழ் உணர்வாளர்களதும், சமூகப்பற்றாளர்களதும் இன்றைய ஆதங்கமாக இருந்து வருகின்றது. பண்பாடு என்பது நாகரிகம் கலந்ததாகவும் இருக்கிறது. இதிலும் கிராமியப் பண்பாடு, நகரப் பண்பாடு என்ற வேறுபாடுகளும் உண்டு. பண்பாட்டை விரிவாக ஆராய்வதற்கு எண்ணைற்ற சொல்லாடல்கள் உண்டு. பண்பாட்டுக் கோலங்கள் என்பது பண்பாட்டியலின் கறுகளையும் அவற்றிலே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன.

கிராம மக்களின் கூட்டுப்பெயர்வுகள்.

வவுனியா பிரதேச மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பெருமைக்குரிய பண்பாட்டு அம்சங்கள், மக்களின் ஒட்டு மொத்த இடம் பெயர்வு நடவடிக்கைகளாலும், அந்நிய நாட்டுத் தொடர்புகள் மற்றும் அரசியல், சமூக, சமய நிலமைகளில் ஏற்பட்ட விரும்பத்தகுந்த - விரும்பத்தகாத மாறுதல்கள் காரணமாகவும், பெருமளவான மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கின்றன. இடம் பெயர்வு என்பதில், நகரவாசிகளின் கிராமங்களை நோக்கிய இடம்பெயர்வு, கிராமவாசிகளின் நகரத்தை நோக்கிய இடம் பெயர்வு, வெளிநாடுகளுக்கான தனிநபர்களதும், குடும்பங்களினதும் இடம் பெயர்வு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்த இடம்பெயர்வுகள் வவுனியாப் பிரதேச மக்களின் சொந்தப் பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட தாக்கங்களை உண்டாக்கியுள்ளன என்பதை மறுக்க முடியாது.

நகர நாகரிகம் நகர மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு இலகுவானதாகவும். அவர்களது அவசரங்களுக்கு உகந்ததாகவும் இருக்கிறதே தவிர, அவைகளாரவமான பண்பாடுகளல்ல. பெரும்பாலான கிராம மக்கள் சில காலம் நகரத்திலும், நகரத்தை அண்டிய பகுதிகளிலும் வாழ்ந்ததனால். நகரவாசிகளின் பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்றிக் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர். அதனால் கிராமிய மக்களுக்கே உரித்தான பல சிறப்பான, அர்த்தமுள்ள பண்பாட்டு அம்சங்கள் இப்போது நாளுக்கு நாள் மறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பது ஒரு கசப்பான உண்மையாகும். இது சிந்தனைக்கும் கவலைக்குமுரிய ஒரு விடயமாகியுள்ளது.

நகர மக்களின் இடம் பெயர்வுகள்.

கிராமங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்று வாழ்ந்த நகர வாசிகள் கிராமியப் பண்பாடுகளின் அர்த்தங்களைவிளங்கிக்கொள்ளவுமில்லை. அவற்றைப்பின்பற்றிக் கொள்ளவுமில்லை. அவர்கள் நகரத்துக்கு மீண்ட பின்னர் தமக்குரிய வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு, அடிக்கடி வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று வந்து, உணவுப்பழக்கத்திலிருந்து உறவினர்களுடன் பழகிக் கொள்வதுவரை

வெளிநாட்டவர்களின் வழக்கங்களையே பின்பற்றுகின்றனர். நகரத்தில் சில விரும்பத்தகாத சம்பவங்கள் நடைபெறும்போது “இது வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளால் வந்த விணை” என்று பலர் இப்போது குறைபட்டுக் கொள்கின்றனர். நகர மக்கள் படித்தவர்களாகவும், தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருந்தாலும், பலர் நகர வாழ்க்கைக்கான நாகரிகம், பண்பாடு தெரியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். யாழ்மாவட்டம். கிளிநோச்சி மாவட்டம், மூல்லைத்தீவு மாவட்டம், மன்னார் மாவட்டம், வவுனியா மாவட்டம் என்று ஐந்து மாவட்ட மக்களும் கலந்த ஒரு கலவையாகவே வவுனியா நகர மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் பாரம்பரியங்களிலும், பழக்கவழக்கங்களிலும் ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டவர்களாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் முரண்பட்டவர்களாகவும் வாழ்கின்றனர்.

“PUBLIC LIBRARY
JAFFNA”

ஸ்ரீபாட்டுக் கோங்கள் விவசாயம்.

வவுனியா பிரதேசத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதே எண்ணிக்கையில் குளங்களும், பெரிய வயல்வெளிகளும் இருக்கின்றன. வயல் நிலங்களைப் பண்படுத்தி நெல் வேளாண்மை செய்தலும், தோட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்தி உணவுப்பயிர்ச் செய்கை செய்தலும், வவுனியா பிரதேசத்தின் கிராமிய விவசாயிகளுக்கான பரம்பரை வழிவந்த பண்பாடாகும். இந்த நெற செய்கையையும். தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையையும் விவசாயிகள் தமது பசியைப் போக்குவதற்காக மட்டுமல்லாமல், பிறருடைய பசியையும் போக்குவதற்குமாகவே செய்து வந்தனர். வயலிலே இறங்கித் தாமே உழுது பயிரிட்ட விவசாயிகள் இப்போது விவசாயம் செய்விப்பவர்களாக மாறிவிட்டனர். விதிவிலக்காக ஒருசில கமக்காரர் தமது வயல்களிலே இறங்கிக் கஸ்டப்படுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. விவசாயம் இப்போது முற்று முழுதாக பணப்பயிர்ச் செய்கையாக மாறிவிட்டது. அதனால் விவசாய நிலப்பரப்பும் அதிகரித்துள்ளது. இப்போது நவீன இயந்திர சாதனங்களைப் பாவித்து நேரகாலத்தோடு தமது விவசாய நடவடிக்கைகளை முடித்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதனால் விவசாயிகளுக்குப் போதிய ஓய்வு கிடைக்கிறது. கிராம விவசாயியின் தேவைகளும், செலவுக்கான வழிகளும் அதிகரித்துவிட்டன. அதனால் வருமான ஏற்றத்துக்காக அதிகரித்த மக்குடையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் கட்டாயத்தினால் நஞ்சு கலந்த பசளை வகைகள், கிருமிநாசினிகள் என்பனவற்றை வயல்வெளிகளிலும், தோட்டங்களிலும் அளவுக்கதிகமாகப் பாவித்து; விவசாயிகள் தம்முடைய உணவுகளுக்குத் தாமே நஞ்சுடுகின்றனர். ஆகவே கிராமத்தவர்களின் விவசாயம் என்பது இப்போது ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சவாலாக அமைந்துவிட்டது. முன்னோரின் சத்தான உணவு உண்ணவும், சுகாதாரம் பேணவும், நீண்டகால வாழ்க்கை என்பதும் கனவுக் காட்சிகளாக மாறியுள்ளன.

தோட்டச் செய்கை.

மரக்கறிப் பயிர்ச்செய்கை. கொடிவகை, பழவகை மரங்கள் செடிகள் நாட்டுதல், சிறுதானியங்கள் விதைத்தல் என்பனவற்றை கிராமத்தவர்கள் தமது நாளாந்து உணவுத் தேவைகளுக்காகவும், விற்பனைக்காகவும் செய்தனர். அவற்றைப் பறவைகளும் மற்றும் விலங்குகளும் கூட உண்டு பசியாறிக் கொண்டன.

கிராமத்தவர்கள் நகரத்தில் குறிப்பிட்ட காலம் வாழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து, தமக்குத் தேவையான அன்றாட உணவுப் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் நகரச் சந்தையில் இலகுவாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற வசதி வாய்ப்பு அவர்களால் உணரப்பட்டுள்ளது. மேலும் கிராமத்தவர்களின் வளவுகளில் மரக்கறிச் செய்கையோ, பழவகை செய்கையோ அபரிமிதமான செலவையும் மிகச் சொற்ப அறுவடையையும் தருபவையாகவே இப்போது இருக்கின்றன. மேலும் பெரிய விஸ்தீரணாத்தில் தோட்டப்பயிர்கள் செய்வதற்கு கலிக்காரர்களின் உழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும், அவர்களுக்கான அதிகரித்த கலிகளை கொடுத்தவிலும், உற்பத்திப் பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துவதிலும் கிராமத்தவர்கள் சங்கடங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஆகவே சிரமங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்காக எல்லாத் தேவைகளுக்கும் நகரக் கடைகளையோ, சந்தையையோ நாடிக் கொள்ளுதல் என்ற பண்பாட்டுப் பிறன்வுக்கு கிராமத்தவர்கள் மாறிவிட்டனர். தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற வவனியா பிரதேசத் தோட்டக்காரர்கள் இப்போது வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து வவனியா சந்தைக்கு வரும் மரக்கறி வகைகளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளும் துற்ப்பாக்கிய நிலையில் இருக்கின்றனர்.

கிராமத் தொழில்கள்

கிராமத்தவர்கள், நூற் செய்கை, தோட்டச் செய்கை, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, சிறுதானியச் செய்கை என்ற ஜீவனோபாயத் தொழில்களோடு மீன்பிடித்தல், தேன் எடுத்தல், விறகு வெட்டுதல், வேட்டையாடுதல், மந்தை வளர்த்தல், கோழிவளர்த்தல் என்பனவற்றிலும் காலங்காலமாக ஈடுபட்டு வந்தனர். இவை தவிர மேசன், தச்சன், நாவிதர், துணிவெழுப்போர், நாட்கலிகள் என்ற தொழிலாளர்களும் கிராமங்களிலே சேவை செய்தனர். ஆனால் இப்போது அநேகமான கிராமத்தவர்கள் தமது பிரதான தொழிலையும் கைவிட்டு, எனைய வாழ்வாதாரத் தொழில்களையும் கைவிட்டவர்களாகவே வாழ்கின்றனர். வெளிநாட்டு பண வருமானம், கிராமத்தவர்களின் தொழில் முயற்சிகளைத் தடுத்துள்ளது. தமது குடும்பங்களுக்காகப் பிள்ளைகளோ, உறவினர்களோ வெளிநாடுகளில் கஸ்டப்பட்டு உழைத்து பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பணம்

வருவதற்கான இலகுவான வழி திறந்திருப்பதனால் கிராமத்தவர்கள் கஸ்டப்பட்டு உழைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டுள்ளனர். பரம்பரைத் தொழில்களையோ, புதிய தொழில்களையோ செய்து கொள்வதற்கு விருப்பமில்லாதவர்களாகவே கிராமத்தவர் வாழ்கின்றனர்.

நகரத் தொழில்துறைகள்

நகரவாசிகள் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்ப்போர்களாக, வங்கிகள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களிலும் வேலை செய்வோர்களாக, கடைகள் நடாத்துவோர்களாக, கடைகளில் வேலை செய்வோர்களாக, சிறுகைத் தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோர்களாக வாழ்கின்றனர். தங்களின் ஜீவனோபாயத்துக்காகவும், வவனியா பிரதேசத்தின் நகர மக்களினதும் கிராம மக்களினதும் தேவைகளுக்காகவும் பல்துறை சார்ந்த தொழில்களிலும் ஈடுபடுவது நகரவாசிகளின் பண்பாட்கிறது. இவர்களில் பெரும்பாலானோர் வெளிமாவட்டங்களைச் சேர்ந்தோராகவே இருக்கின்றனர்.

வந்தோரை வரவேற்றல்.

வடமாகாணத்தின் ஏனைய மாவட்டங்களிலிருந்தும் மலையகத்திலிருந்தும் வந்த பல குடும்பங்கள் அல்லது தனி நபர்கள் வவனியா நகரத்திலோ, கிராமங்களிலோ நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடுவதற்கு ‘வந்தோரை வரவேற்று வாழவைக்கும்’ வவனியா பிரதேச மக்களின் பண்பாடுதான் முக்கிய காரணமாகின்றது. திருமணம் செய்து வந்தவர்களோ, வியாபாரத்துக்காக வந்தவர்களோ, அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்காக வந்தவர்களோ, வேறும் தொழில் துறைகளுக்காக வந்தவர்களோ, எல்லோருமே வவனியாவில் தங்கிவிட்டனர். அதற்கு வவனியாவில் உள்ள நிலவளமும், அது பெரிய விஸ்தீரணத்தில் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதும் சிறப்புக் காரணங்களாக இருக்கின்றன. மேலும் வேறு மாவட்டத்து மக்கள் தத்தம் வீடுகளுக்கு அருகிலோ காணிகளுக்கு அருகிலோ குடியேறுவதற்கு எதிர்ப்பு அல்லது வெறுப்பைத் தெரிவிக்காமல் நேசக்கரம் நீட்டுவது வவனியா பிரதேச மூத்த குழமக்களுக்குரிய சிறப்பான பண்பாடாகப் புகழிப்படுகிறது.

விருந்தோம்பல்.

விருந்தோம்பல் என்பது வவனியா பிரதேசத்துக்கு மட்டுமல்ல வவனியா மாவட்டத்துக்கும் ஒரு அதி சிறப்பான பண்பாடுதான். “சௌவிருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருத்தல்” என்பதையும், “இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேழாண்மை செய்தற் பொருட்டு” என்பதையும், “அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப்புழி” என்பதையும் தமிழ்மறை தந்த

திருவள்ளுவர் வவனியாப் பிரதேச மக்களை மனதில் வைத்துத்தான் சொன்னாரோ என்று வியக்கும் அளவுக்கு வவனியாப் பிரதேச மக்கள் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளனர். இன்னார், இனியார் என்றும் பாராமல், காலையோ, மதியமோ, மாலையோ என்றும் பாராமல், பசித்தவர்களுக்கும், களைத்தவர்க்கும், வழிப் போக்கர்களுக்கும் தாகம் தீர்த்து உணவும், உறங்க இடமும் கொடுத்து உபசரிக்கும் உத்தம குணம் படைத்தோர் கிராமத்தவர்கள். ஒவ்வொரு வேளையும் சமைக்கும் போது எங்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவதற்கு யாரும் வருவார்கள் அல்லது வரவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு அவர்களுக்கும் சேர்த்துச் சமையல் செய்யும் மனப்பக்குவம் எது கிராமத்துப் பெண்களுக்குரிய உண்ணதமான பண்பாடாகும். சாமத்தில் வருபவர்களுக்கும் சமையல் அறையில் சுவையான உணவு காத்திருக்கும். திருமணங்களுக்கும், சாமத்திய வீடுகளுக்கும், புதுமனைபுகு விழாக்களுக்கும், சுற்றும் சூழ வருகை தரும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும் நான்கு நாட்கள் கொண்டாட்டமாகவிருந்து படைத்து கொண்டாடும் பழக்கம் கிராமத்தோருக்கு வழி வழி வந்த பண்பாடாகும்.

ஆனால் சாப்பாட்டு நேரத்தில் வந்திருக்கும் ஒருவருக்கு உணவு கொடுப்பதற்கு ‘பானையிலே ஒரு பருக்கை கூட இல்லை’ என்று சாதாரணமாகக் கூறிக் கொள்ளும் இல்லத்து அரசிகள்தான் இப்போது கிராமத்து வீடுகளில் இருக்கின்றனர். இது கிராமத்தவரின் மனமாற்றமோ, தடுமாற்றமோ, இல்லாமையோ எது என்று புரியவில்லை. யாரும் வருவார்களா? என்று எதிர்பார்த்த கிராமத்தவர்கள் ஜயோ இவர்கள் வந்துவிட்டார்களே! என்று தடுமாறுகின்றனர். கிராமத்தவர்களுக்கு இந்தப்பண்பாட்டு வறுமை ஏன் வந்ததோ?

நகரத்து மக்களின் அடிமணங்களிலும் இந்த ‘விருந்தோம்பல்’ என்ற பண்பாடு பதிந்து இருந்தாலும், அதை வெளிக்காட்டிச் செயல்படுத்த முடியாதவர்களாக வாழ்கின்றனர். வீடு தேடி வந்தவரை இருங்கள் என்று சொல்வதா? அல்லது பொருத்தமில்லாத எதையாவது சொல்லி அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பிவிடுவதா? என்ற இரண்டும் கெட்ட நிலமையில் தடுமாறுகின்றனர். ஆனால் சிலர் தமது கடமைகளைச் சற்றுத் தள்ளி வைத்துவிட்டு தம்மிடம் வந்தவர்களை வாயார வரவேற்று, உபசரித்து, மகிழ்வித்து விருந்தோம்பல் பண்பாட்டைச் சிறப்பித்து, வவனியா நகரத்திலும் விருந்தோம்பல் பண்பாடு அழிந்துவிடவில்லை என்பதை நிரூபிக்கின்றனர்.

நகர வாழ்க்கையில் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையதாகச் சில சிக்கல்கள் இருக்கிறது என்பதும் நண்பர்களையோ, சுற்றுத்தாரையோ தங்களது வீடுகளுக்கு அழைத்து உபசரிப்பதில் நகர வாசிகளுக்குச் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதும் உண்மைதான். சூழல் காரணிகளுடன் ஒத்துப் போக வேண்டிய கட்டாயம் நகரத்தாருக்கு உண்டு.

மனப்பாங்கு மாற்றம்.

கிராமத்தவர்கள்.

எப்போது கிராமவாசிகள் நகரவாழ்க்கைக்குள் பலவந்தமாக தள்ளப்பட்டனரோ அப்போதிருந்தே அவர்கள் தமக்குரிய விருந்தோம்பல், ஈகை, நட்பு, இரக்கம், பெருந்தன்மை, மனிதாபிமானம், உபகாரம் செய்தல், மிருகாபிமானம் ஆகிய எல்லா பண்பாடுகளையும் ஒவ்வொன்றாகக் கைவிட்டு விட்டனர். கிராமத்தவர்களுக்கு மாடுகள்தான் செல்வம். கிராமத்தவரின் நகரம் நோக்கிய இடப்பெயர்வினால் இந்தக் காமதேனுக்களும் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. பட்டி நிறைய மாடுகளைக் கட்டி வளர்த்துப் பாலும், தயிரும், நெய்யும் தாராளமாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் பழைய பழக்கத்துக்கு மீளக் குடியேறிய எல்லாக் கிராமத்தவர்களும் இன்னும் மீண்டுமிடவில்லை. ஒரு சிலர் தவிர ஏனையோர் கால்நடை வளர்ப்பில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். பால், தயிர், நெய் பதார்த்தங்களின் விலை ஏற்றம் இந்தப் பண்பாட்டின் வீழ்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.

பெரும்பாலான மக்கள் கிராமங்களுக்கு மீளக்குடியேறியுள்ளனர். இருந்தாலும் அவர்கள் தமது தொடர்புகளை முன்னர் போல் தமது அயலவர்களுடன் பேணிக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டவில்லை. மாறாக நகரத்தில் உள்ளவர்களுடனும், வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்களுடனும்தான் ஆர்வத்துடன் தொடர்பு கொள்கின்றனர். இதற்கு தற்போதைய இலத்திரனியல் சாதனங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. கிராமத்தில் நிலவிய பண்டமாற்றுப் பொருளாதார பண்பாடு காணாமல் போய்விட்டது. பக்கத்துக் காணியில் வாங்கக் கூடிய மரக்கறியை நகரத்துச் சந்தைக்குப் போய் வாங்க வேண்டிய அவைம் வேடிக்கையானதாக இருக்கிறது.

மேலும் கிராமத்தவர்கள் பலர் முழுக் குடும்பங்களாக வெளிநாடுகளுக்கும் போய்விட்டனர். கணிசமான கிராம மக்கள் இன்னும் வவுனியா நகருக்குள்ளேயே வாழ்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் தம் சொந்தக் கிராமங்களில் ஒரு காலும், நகரத்தில் ஒரு காலுமாக வாழ்கின்றனர். நகரப் பண்பாட்டைக் கைவிட முடியாமல் தடுமாறுகின்றனர். அவர்களது தேவைகளும் வாழ்க்கையின் நோக்கங்களும் மாறிவிட்டன. குடும்பங்களின் இளம் உறுப்பினர்கள், கல்வி நடவடிக்கையைச் சாட்டாக வைத்து, நகரத்திலேயே தங்கிவிட்டனர். கிராமத்தவர்களின் சிந்தனை, குறிக்கோள் என்பன மாறிவிட்டன. நகர வாழ்க்கை பற்றிய கனவு, அல்லது வெளிநாட்டு வாழ்க்கை பற்றிய கனவு அவர்களின் மனங்களில் நிறைந்திருக்கிறது.

நகரத்தவர்கள்

வவுனியா நகர எல்லைக்குள் குடும்பங்கள் அருகருகே வாழ்ந்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமில்லாதவர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் தேவைப்படாத வர்களாகவும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இது மிருகக் காட்சிச் சாலையில்

தனித்தனியாக அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மிருகங்களின் நிலமை போன்றதே. அடுத்த வீடுகளில் வசிப்போரின் சுக துக்கங்கள் பற்றியோ, நன்மை தீமைகள் பற்றியோ அறிந்து கொள்ள விரும்பாதவர்களாக, சுயநலம் சார்ந்த வாழ்கையே வாழ்கின்றனர். முகப் புத்தகத்தில்; கணவனுக்கு மனைவியும், மனைவிக்குக் கணவனும், சகோதரர்கள் தமக்குள்ளும் வாழ்த்துத் தெரிவிக்கும் அவலம் நகர நாகரிகத்தின் உச்சமாக இருக்கின்றது. இவர்களிடம் பொறுமை, இரக்கம், கருணை, விருந்தோம்பல், மனிதாபிமானம் எதையும் காணமுடியாது. அத்தோடு நகர வாழ்க்கைக்கான நாகரிகப் பண்பாட்டைச் சரியாக அனுசரிப்பவர்களாகவும் இல்லை.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வு

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் கவர்ப்பாக இருப்பதைப் போன்ற சாதியம் சம்பந்தமான ஏற்றத்தாழ்வு வேறுபாடுகளோ அல்லது சாதாரணமாக எல்லா இடங்களிலும் இருக்கும் கல்வி, தொழில். உத்தியோகம், சொத்து. பொருளாதாரம் என்பவற்றின் அடிப்படையிலான அந்தஸ்து வேறுபாடுகளோ வவுனியாப் பிரதேசத்தின் கிராம மக்களிடமோ அல்லது நகர மக்களிடமோ இல்லை என்பது ஒரு சிறப்பான பண்பாடாகும். ஆனால் வசதியான பெரிய வீடுகள், வாகனங்கள், பெறுமதியான காணி கட்டிடங்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்து கொண்டு, மேற்கு நாடுகளின் நாகரிகத்துக்கு தங்களை மாற்றிக்கொள்ள முயல்பவர்களாகவும் சிலர் வாழ்கின்றனர் என்பதும் உண்மையே.

உணவுப்பழக்கவழக்கம்.

வவுனியாப் பிரதேசத்தின் மக்கள் எல்லோருக்குமே அரிசிச் சோறுதான் பிரதான உணவாக இருந்து வந்தது. மூன்று வேளைகளிலும் சோறு சாப்பிடும் வழக்கம் இருந்தது. அரிசி சோறானது கஞ்சி, பழஞ்சோறு, கரையல், பொங்கல் என்ற வடிவங்களில் மக்களின் உணவாக இருந்து வந்தது. பலகாரங்கள் செய்வதற்கு அரிசியை மாவாக்கிப் பயன்படுத்தினார்கள். காலை உணவுக்காக இடியப்பம், பிட்டு. தோசை, அப்பம், கழி ஆகிய எல்லா உணவுகளுக்குமே அரிசிமா பயன் படுத்தப்பட்டது. இந்த தேவைக்காக தமது வயல்களில் முத்துச்சம்பா, சீரகச்சம்பா, வெள்ளைச்சீன்டி, கறுப்புச்சீன்டி. பச்சைப் பெருமாள் ஆகிய நெற்களை விதைத்து அறுவடை செய்தனர். குரக்கன் மாவும், தினைமாவும் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே உணவாக உண்ணப்பட்டன. உழுந்து, பயறு, கெளப்பி. கடலை, எள்ளு போன்ற சிறுதானியங்கள் சிறிதளவு நுகர்வுக்காகவும், பெருமளவு விற்பனைக்காகவும் செய்கை பண்ணப்பட்டன. மரவள்ளிக்கிழங்கு வவுனியாப் பிரதேச கிராமத்தவர்களிடையே ஒரு கணிசமான மக்களின் காலை உணவாகவும் உண்ணப்பட்டது.

வெள்ள நிவாரணம், புயல் நிவாரணம், வரட்சி நிவாரணம் என்பனவற்றுக்காக அரசாங்கம் கிராமத்தவர்களுக்கு கோதுமை மாவைப் பங்கீடாக வழங்கியதைத் தொடர்ந்து இப்போது நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் சுகல வகையான உணவு வகைகளிலும் கோதுமை மாவின் பயன்பாடு நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. பான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் நகரத்தவரின் காலை, இரவு உணவாக அதுவும் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இப்போது நகர மக்களிடையேயும், கிராம மக்களிடையேயும் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு மட்டும்தான் அரிசிச் சோறு என்ற வழக்கம் வந்து விட்டது. மேலும் நகர மக்களில் சிலர் மூன்று வேளையும் கடைகளிலே சாப்பாட்டுப் பார்சல்களை வாங்கிக் கொள்வதையே வழக்கமாகிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதோடு இன்றைய இளைஞர்கள் நகரச் சாப்பாட்டுக் கடைகளில் அல்லது ஹோட்டல்களில் தயாரிக்கப்படும் திடீர் உணவுகளையோ, பெயர் தெரியாத உணவுகளையோதான் விரும்பி உண்கிறார்கள்.

இப்போது எல்லாவகையான மரக்கறிகளிலும் இரசாயனம் அபரிமிதமாகக் கலந்துள்ளதனால், எவருக்கும் மரக்கறி உணவு என்பதும் சுகாதாரமானதாக இல்லை. முன்னர் கிராம மக்கள் ஆடு, கோழி, மான், மரை, பன்றி, உடும்பு, கொக்கு, நாரை, நீர்க்காகம், முயல், காட்டுக்கோழி என்ற பலவகையான இறைச்சிகளை உண்டனர். இப்போது கிராமத்தவர்கள் காடுகளுக்குள் வேட்டையாடப் போக முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதனால் உண்பதற்குப் பொருத்தமற்ற “புறோயிலர்” கோழி இறைச்சியை நகரத்தில் வாங்கிக் கொணர்ந்து உண்கிறார்கள். ஆட்டிறைச்சியின் விலையும் அதிகரித்துள்ளது. நகரத்தில் வசிக்கும் சிலர் மாட்டிறைச்சி உண்ணப் பழகியுள்ளனர். நகரத்தவர்கள் கடல் மீன்களையே விரும்பி உண்கின்றனர்.

கிராமத்தவர்கள் குளத்து மீன் உணவுக்குப் பழக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். நகரத்து வாழ்கையின் போது அவர்கள் கடல் உணவுகளுக்கும் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டனர்.

தண்ணீர்

இயற்கையின் கொடையாகிய தண்ணீர் இப்போது போத்தல்களில் அடைக்கப்பட்டுப் போட்டி வியாபாரப் பொருளாகிவிட்டது. கிணற்று நீரை அல்லது குழாய் நீரைச் சுட வைத்துக் குடிப்பதற்கு திராணியற்ற சோம்பேறிகளாக நகரத்தவர் மாறியுள்ளனர். தண்ணீரைப் பெரிய பிளாஸ்டிக் கொள்கலன்களில் கடைகளில் வாங்கிக் கொள்ளும் புதிய நாகரிகத்துக்கு மாறிவிட்டனர். நகரத்தில் பல தண்ணீர் விற்கும் கடைகளும் ஆங்காங்கே முளைத்துள்ளன.

குளங்களிலும், ஆறுகளிலும், வயல்களிலும், வாய்க்கால்களிலும், கிணறுகளிலும். தாராளமாகத் தண்ணீர் அள்ளிக் குடித்த கிராமத்தவர்கள் இப்போது நகரிலிருந்து நாளாந்தம் தண்ணீர்ப் போத்தல்களை வாங்கிக் கொண்டுவிட்டனர்.

கொண்டு போகும் பழக்கத்துக்கு மாறியுள்ளனர். குறுகிய கால நகர வாழ்க்கையில் கிராமத்தவர்கள் இந்தக் கூடாத பழக்கத்தைப் பழகியுள்ளனர். தண்ணீரைச் சுட வைத்து அருந்திக் கொள்ளும் பண்பாட்டுக்கு கிராமத்தவர் மாறவே வேண்டும்

உடை.

கிராமத்தவர்களும், நகரத்தவர்களும் இப்போது நவநாகரிக உடைகளை வீட்டிலும், வெளியிலும் அணிந்து கொண்டாலும், திருமணங்கள், பூப்பனித நீராட்டு விழாக்கள், புதுமனைபுகு விழாக்கள், கோவில் திருவிழாக்கள் என்பனவற்றில் கூடுமானவரை எமக்குரிய காலாசார உடைகளையே அணிகின்றனர். உடை அணிதல் என்பதில் ஆண்களும், பெண்களும் நூற்றுக்கு நூறு சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றனர். மேலும் கிராமத்து அல்லது நகரத்து முஸ்லீம்கள் ஆண்களும், பெண்களும் வித்தியாசமான உடைகளை அணிந்து தம்மை வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொள்கின்றனர். இருந்தாலும், ‘பெண்கள் இன்ன இன்ன உடைகள் அணிந்து கொண்டு கோவிலுக்குள் வரக்கூடாது’ என்று கோவில் வாசலில் எச்சரிக்கை அறிவித்தல் போடப்பட்டிருக்கும் அளவுக்கு, பெண்கள் தமக்குரிய உடைக் கலாசாரத்தை உதாசீனம் செய்கின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே.

கலாசாரக் கொண்டாட்டங்கள்

தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி என்பன கிராம மக்களிடையேயும், நகர மக்களிடையேயும் உற்சாகத்தையும், மகிழ்ச்சியையும், குதுாகலத்தையும் ஏற்படுத்தியதோடு, உறவுகளைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களையும் வழங்கிய விழாக்களாக முற்காலத்திலிருந்து கொண்டாடப்பட்டு வந்தன. வருடப் பிறப்புக் கொண்டாடங்கள் முழுக் கிராமத்தவர்களையும் மகிழ்ச்சிப்படுத்திய பலநாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. மேலும் முஸ்லீம் மதத்தினருக்கான றம்மான் முதலிய கொண்டாடங்களும், கிறிஸ்த மதத்தவர்களுக்கான நத்தார், ஒளிவிழா முதலிய கொண்டாடங்களும் கிராமங்களிலும், நகரத்திலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தன.

இப்போது இந்த விழாக்கள் கிராமங்களிலோ, நகரங்களிலோ முழுமையான சிறப்பைப் பெறவில்லை. விழாக்காலம் வந்துவிட்டதே என்று ஏனோ தானோ என்ற போக்கிலேயே கொண்டாடப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்த மனித மனங்களிலும் சில காயங்களின் வலி இன்னும் ஆறவில்லை என்பதும் உண்மைதான். அதனால் அவர்களால் முழுமையான மகிழ்ச்சியைக் காட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும் இவ்விழாக் காலங்களில் இளைஞர்கள் சற்று மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இளைஞர் தமக்குள்ளே புதுப்புது அர்த்தங்களோடு இவ்விழாக்களைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

கிராமிய நகர விளையாட்டுக்கள்

வவுனியா பிரதேச கிராமங்களில் கிட்டியடித்தல், கிளிதட்டு மறித்தல், கீச்சுக்கீச்சு தம்பளம், எட்டுக்கோடு பாய்தல், பிள்ளையார் பந்து, வார்பாய்தல், கெந்தியடித்தல், கயிறு அடித்தல், கயிறு இழுத்தல், ஊஞ்சலாடுதல், பாக்கு அடித்தல், மாபிள் அடித்தல், தாயம் ஆடுதல், பாண்டி விளையாடுதல், கள்ளன் பொலிஸ், கண்கட்டி, யாரடி அம்மா தாயாரே, பம்பரம் சுற்றுதல், கரம் விளையாடுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களை இளைஞரும், பெரியோரும் விளையாடி, வருடப்பிறப்பைக், கொண்டாடுதல் வழக்கமாக இருந்தது. கால்பந்து, கரப்பந்து விளையாட்டுக்கள் தொகையான பார்வையாளர்கள் மத்தியிலும், மத்தியஸ்தர்களின் கண்காணிப்பிலும் விளையாட்டுக் கழகங்களின் வீரர்களால் விளையாட்டு மைதானங்களில் விளையாடப்படும் போட்டி நிகழ்ச்சிகளாக நடைபெற்றன.

இப்போது கால்பந்து, கரப்பந்து விளையாட்டுக்கள் தவிர ஏனையவை கிராமங்களில் விளையாடப்படுவதாக அறியப்படவில்லை. சில காலமாக கிறிகற் (cricket) விளையாட்டு நகரத்தில் பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது. விளையாட்டுக் கழகங்கள் போட்டிகளாக விளையாடிக் கொள்ளும் இவ்விளையாட்டு பார்வையாளர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் ஒரு கலாசாரக் கூறுதான். பாடசாலை களிலும் ஆண், பெண் மாணவர்கள் சில விளையாட்டுக்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். முக்கியமாக கிறிகற் விளையாட்டில் ஆண் மாணவர்கள் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

கோவில் வழிபாடுகள்

வவுனியா பிரதேச கிராமங்களிலே பத்திரகாளி, முத்துமாரி, கண்ணகை, வைரவர், வீரபத்திரர், ஜயனார், முனி, நாகதம்பிரான், பிள்ளையார், முருகன், நரசிங்கர் முதலிய தெய்வங்களுக்கான பொங்கல் மடை, பூசை வழிபாடுகள் முற்காலத்தைப் போலவே இப்போதும் தொடர்ந்தும் பய பக்தியோடு நடந்தேறி வருகின்றன. கிராமிய வழிபாட்டு முறைக்கமைய பூசைகள் நடந்தேறி வந்த சில கோவில்கள், இப்போது சைவ ஆகம முறைப்படியான வழிபாட்டு முறைகளுக்கு மாற்றமடைந்துள்ளன. சிறிய கோவில்கள் சிலவற்றுக்குப் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு கும்பாபிஷே கங்கள் நடாத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் சிவன், அம்மன், பிள்ளையார், முருகன், காளி, கண்ணகி, நாகதம்பிரான், ஜயனார், வைரவர், நரசிங்கர், கண்ணன் ஆகிய தெய்வங்களுக்குப் பிரமாண்டமான கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிலே கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம் என்று கோலாகலமாக திருவிழாக்கள் நடந்தேறி வருகின்றன. தைப்பூசம், சித்திரா பெளர்ணையி, ஆவணி சதுர்த்தி, நவராத்திரி, கந்த சஷ்டி, சூரன் போர், கெளரிகாப்பு, விளக்கீடு, பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பா ஆகிய எல்லா நிகழ்வுகளும் கோவில்களில் கிரமமாக நடந்தேறி வருகின்றன. கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் பிள்ளையார், நாகதம்பிரான். வைரவர் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு

குளக்கட்டு, வயல், சுந்திகள் ஆகிய இடங்களில் புளி, வேம்பு, மருது, இத்தி, பாலை, ஆல், இவுப்பை ஆகிய மரங்ஞக்குக் கீழ் சிறிய கட்டிடங்களில் விக்கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டு பூசை வழிபாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் வவனியா பிரதேசத்தில் கோவில் திருவிழாக்களும், பூசை வழிபாடுகளும் மிகவும் உயர்ந்த நிலையை அடைந்த பக்திப் பண்பாட்டு வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது. கிராமங்களிலும், நகரத்திலும் பள்ளிவாசல்கள், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் பக்தி சிரத்தையுடனான வழிபாடுகள் நடந்தேறி வருகின்றன.

கிராமங்களின் அமைப்பு

முற்காலத்தில் குளம், அதற்குக் கீழே வயல்வெளி, மேட்டு நிலத்தில் வைக்கோலால் வேய்ந்த சிறிய வீடுகள், சிறிய கோவில்கள், ஒரு சிறியபாடசாலை, சிறிய பாதைகள், பாரிய புளி, இத்தி, ஆல், பாலை, வீரை, வேம்பு ஆகிய மரங்கள், மந்தைகள், வண்டில்கள், கிராமத்தைச் சுற்றி பெரிய காடு, இவ்வளவும்தான் கிராமங்களின் அமைப்பாக இருந்தது.

இப்போது கிராமம் நிறைந்த கல் வீடுகள், தோட்டங்கள், பெரிய கோவில்கள், பெரிய பாடசாலைகள், தார் போட்ட வீதிகள், பாலங்கள், கிராம அபிவிருத்தி மண்டபம், பொதுநோக்கு மண்டபம், வாசிகசாலை, சிறிய கடைகள், குழாய்க் கிணறுகள், அரைக்கும் ஆலைகள், துவிச்சக்கர வண்டிகள், முச்சக்கர வண்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், ரைக்டர்கள், வான்கள், கார்கள் என்று கிராமங்கள் புதிய பரிமாணத்தில், புதிய பண்பாட்டில் அமோகமாக முன்னேறியுள்ளன. கிராமங்களை நோக்கி விஸ்தரிக்கப்பட்ட மின்சார விநியோகமும், அதனால் இலகுவாக்கப்பட்ட இலத்திரனியல் சாதனங்களின் பாவனையும் கிராமத்தவர்களின் பண்பாட்டியலில் புதிய பரிமாணத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றது.

கிராமிய வீடுகளின் அமைப்பு

முன்னர் ஒரு வளவுக்குள் நடுவில் முன் பக்கம் இரண்டு திண்ணைகளோடு கூடிய ஒரு சிறிய வைக்கோல் வீடு, அதற்கு அயலில் வலப் பக்கத்தில் குசினி, வீட்டுக்கு முன்னே பெரிய திண்ணையால் சூழப்பட்ட மால், வீடு, குசினி, மால் என்பவற்றுக்கு நடுவிலே முற்றம். இவை தவிர நெல்லுப் பட்டறை, மாட்டுக் கொட்டில், வண்டில் கொட்டில், கோழிக்கூடு, மாட்டுப்பட்டி என்று பல அமைப்புக்கள் இருந்தன. இப்போதும் கிராமத்தில் கிடுகு, தகரம், அஸ்பெற்றோஸ், ஓட்டுக் கூரைகள் கொண்ட சிறிய வீடுகள் காணப்பட்டாலும், ஒரு வளவுக்குள் ஒரு வீடுதான் இருக்கிறது.

அரசாங்கத்தினாலும், நிறுவனங்களாலும் கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கான நிதி உதவி வழங்கப்பட்டதனால் இப்போது கிராமங்களில் கல் வீடுகள் நிறைந்துள்ளன. மேலும் கிராமத்தவர்கள் இப்போது தமது வசதிக்கேற்றபடி நகரங்களில் இருப்பது போன்ற நவீன வசதிகள் கொண்ட வீடுகளைக் கட்டியுள்ளனர். இது கிராமிய வீடுமைப்பின் புதிய கலாசாரத்தைக் காட்டுகின்றது.

நகரத்தின் வீடுகள்

இப்போது வவனியா நகருக்குள் வெளிநாட்டுக் கட்டிட அமைப்புக்களைக் கொண்ட நவீன ரக தனி வீடுகள், மாடிவீடுகள் வழமையான அமைப்புக்களைக் கொண்ட வீடுகளுக்குச் சவாலாக பெருந் தொகையாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. வீடுகளுக்கான (gate) வாயில்கள் மிகவும் பிரமாண்டமான அமைப்புக்களில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவை நகருக்கு அழகு சேர்த்தாலும் அந்தஸ்து வேறுபாட்டின் குறியீடுகளாகவும் தோற்றமளிக்கின்றன.

கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள்

கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் வவனியா பிரதேச கிராமங்களில் முன்னடுக்கப்படுவதில்லை எனலாம். முன்னர் கோவில் திருவிழாக்களில் நாட்டுக் கூத்துக்கள் அரங்கேற்றப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கிறது. வவனியா நகரத்தில் கலை மன்றங்கள் பல உண்டு. ‘கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்’, ‘தமிழ்ச் சங்கம்’, ‘தமிழ் மாமன்றம்’, ‘நிருத்திய நிகேதன நுண்கலைக் கல்லூரி’ என்னும் அமைப்புக்கள் செயற்பாட்டில் முன்னணி வகிக்கின்றன. வவனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, வவனியா மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை என்பன வருடாந்தக் கலை பண்பாட்டுப் பெரு விழாக்களை நடாத்திக் கொள்கின்றன. மிக நீண்ட வருட இடைவெளிக்குப் பின் வவனியா நகரசபை 2018 ல் கலாசார விழாவைக் கொண்டாடியது. மேலும் நாட்டிய அரங்கேற்றங்கள், புத்தக வெளியீடுகள், மணிவிழாக்கள், பவளவிழாக்கள், அவ்வப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகள் புதிய பண்பாட்டுக் கோலமாக சிறப்புப் பெற்று வருகின்றது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகிறது.

பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள்

வவனியாவில் கிராமத்து வீடுகளிலும், நகரத்து வீடுகளிலும், ஹோட்டல்களிலும் எல்லா வயதினருக்குமான பிறந்தநாள் நிகழ்வுகள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் திருமண ஆண்டு நிறைவு நாட்களும் கொண்டாடப்படுவதும் இப்போது புதிய நாகரிகமாக ஆரம்பமாகியுள்ளது. இந்நிகழ்வுகளிலே மகிழ்ச்சி கிடைக்கிறது என்பதைவிட, அதிகரித்த செலவுகள் ஏற்படுகிறது என்பதும், இளைஞர்கள் பாரம்பரியங்களை மீறிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதும் கவலையோடு தெரிவிக்கப்பட வேண்டியதே.

திருமணதடமுறைகள்

கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் 1990 ஆம் ஆண்டு வரை இரவு நேரங்களில் திருமணங்கள் மிக விமரிசையாக நடந்தேறின. பின்னர் நம் நாட்டிலே ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் காரணமாகப் பகல் நேரங்களில் திருமணங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. திருமண நிகழ்வுகளில் பொருத்தமில்லாத நடைமுறைகள் பின்பற்றப்படுவதோடு, அவை மிகவும் வவனியம்

பாம்பீகமாக அதிகரித்த செலவுகளோடு நடந்தேறுகின்றன. நகரத்தில் மண்டபங்களில் நடைபெறும் திருமணங்களில் அளவுக்கதிகமான மக்கள் கலந்து கொண்டுதிருமணங்களுக்களைக் குழப்பிவிடுகின்றனர். திருமணமாகாதவர்களும், தாரமிழந்தவர்களும் மணமக்களை வாழ்த்துவதும் திருமணத்துக்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் மணமேடையில் இடிபடுவதும், சாப்பாட்டுக்காக எல்லோரும் வரிசையில் நின்று நசிபடுவதும், எமது பண்பாட்டுக்கு இழுக்கான செயற்பாடுகள். பெருமளவில் சாப்பாடும் வீணாதிக்கப்படுகிறது. திருமணங்கள் நெருங்கிய சொந்தக்காரர் முன்னிலையில் மணப்பெண் வீட்டில் நடைபெறுவதே சிறப்பாகும். இப்போது மணமகள் வீட்டுக்காரர் தமக்குத் தெரிந்த எல்லோரையும் அழைத்துக் கொள்ள, மணமகன் வீட்டுக்காரர் தமக்கு வேண்டிய எல்லோரையும் அழைத்துக் கொள்ள மண்டபம் அடங்காத சனவெள்ளத்தில் எல்லோரும் தடுமாறிக் கொள்ளவேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து மணமக்களை மணவறையில் வைத்து ஆசிர்வதிக்க வந்த உறவினர்களுக்கு ஏமாற்றம்தான். ஆசீர்வாதம், வாழ்த்து முடிவதற்கு முன்னே போட்டோ (Photo) எடுத்துக்கொள்ளும் ஆரவாரம் தொடங்கிவிடும். இது ஒரு அபத்தமான காரியமாகவும், பாரபட்சமான நடவடிக்கையாக மாறி வெறுப்புணர்வை உண்டாக்குகின்றது.

திருமணங்களுக்குரிய மணவறை இப்போது பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மணமக்களின் விருப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு மணமேடை வித்தியாசமான கோலங்களில் அழைக்கப்படுகிறது. வழக்கம் போல் திருமணப் பொருத்தம் பார்த்தல், பேச்சு வார்த்தை வைத்தல், பெண்பார்த்தல், நிச்சயித்தல், சீதனக் கொடுக்கல் வாங்கல், அழைப்பு அனுப்புதல், பொன்னுருக்குதல், கன்னிக்கால் நடுதல். மாப்பிள்ளை அழைப்பு, தாலிகட்டு, கால்மாறுதல் ஆகிய எல்லாச் சம்பிரதாயங்களும் நடந்தேறுகின்றன. இதிலே மணப்பெண்ணும், மணமகனும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிக் கொண்டிருந்தால், திருமணப் பொருத்தம் பார்த்தல் மட்டும் நடைபெறாது. பதிவுத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் முறையும் உண்டு. திருமணம் முடிந்த அன்றே பதிவுத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கமும் உண்டு. முன்னர் கிராமங்களில் சமயாசாரப்படியான திருமணங்களே நடந்தேறின. திருமணத்தைப் பதிவு செய்யும் முறை கட்டாயமாக்கப்பட்டது நன்மையானதே. திருமணங்கள் மண்டபங்களில் நடாத்தப்படும் முறை நிறுத்தப்பட்டு வீடுகளில் நடாத்தும் முறை மீண்டும் பின்பற்றப்படவேண்டும். கிராமத்தவர்கள் திருமணங்களைத் தத்தம் கிராமங்களில் நடத்துவதே சிறப்பாக இருக்கும். மண்டபங்களில் நடைபெறும் திருமணங்களில், மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் அழைப்பின்பேரில், பெண்வீட்டாரின் விரோதிகளும்; பெண் வீட்டாரின் அழைப்பின்பேரில் மாப்பிள்ளை வீட்டாரின் விரோதிகளும் கலந்து கொண்டு சம்பந்திகளிடையே முகச்சுழிப்பையும் இக்கட்டான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கி விடுகின்றனர்.

பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள்

திருமணவிழாக்களுக்குரிய முக்கித்துவத்தோடு பூப்புனித நீராட்டு விழாக்களும் நகரத்தின் மண்டபங்களில் நடாத்தப்படுகின்றன. கிராமத்தவர்கள் சுடியளவுக்கு தத்தம் இல்லங்களிலேயே இவ்விழாக்களை நடாத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

இறுதி உள்ரவலங்கள்

இறந்தவர்களுக்கான இறுதிக் கிரியைகள் கிராமங்களிலும் நகரத்திலும் அவரவர் சமயக் கோட்பாடுகளுக்கேற்ப வீடுகளில் செய்யப்பட்டு, பூத உடல்கள் உற்றார் உறவினர், நண்பர்களின் பங்கு பற்றுதலுடன் மயானம் நோக்கி நகர்கின்றன. இறந்தவர்களின் உடலங்களை வெளிநாட்டு உறவினர்களுக்காகப் பல நாட்கள் வீடுகளிலே வைத்திருப்பதும், இறுதி உள்ரவலங்களை ஆடம்பரமாகவும் ஆர்ப்பாட்டமாகவும் அமைதியைக் குலைத்துச் செய்வதும் அபத்தமான காரியமாகவே தென்படுகிறது.

கல்வி நடவடிக்கைகள்.

கிராமங்கள் தோறும் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. நகரத்தில் பெரிய பாடசாலைகளும், தேசிய பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. மேலும் சர்வதேச மொழி பாடசாலைகள் நகரத்திலும், சிறுவர் பாடசாலைகளும், அறநெறிப் பாடசாலைகளும் நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றோடு தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், தாதியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள், யாழ் பல்கலைக்கழக வெளியா வளாகம், திறந்த பல்கலைக்கழகம், தேசிய இளைஞர் மன்றம், தேசிய தொழில் பயிற்சி நிலையம் என்பனவும், கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. மேலும் கல்வித் தினைக்களமும், சில அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும், முறைசாராக் கல்வி நடவடிக்கைகளிலும், தொழில் பயிற்சி வழங்குவதிலும், இளைஞர்களுக்கு பேருதவி செய்து வருகின்றன. மேலும் மாணவர்களுக்கான மாலை நேர வகுப்புகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. கல்விக்குரிய நிலையங்கள் பல இருந்தும், வெளியா பிரதேசத்தின் கல்வி மட்டம் உயர்ந்த இடத்தை அடையவில்லை என்பதும், குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே. இலத்திரனியல் சார்ந்த பல கவனக் கலைப்பான்கள் இளைஞர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளை முற்றாகக் குழப்பியுள்ளன என்பதும் நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

போக்கு வரத்து

பொதுப் போக்குவரத்து குறைவாகவே உள்ளது. தனியாரிடம் தேவையான வாகனங்கள் உள்ளன. துவிச்சக்கர வண்டி, முச்சக்கர வண்டி, மோட்டார் வண்டி. சிற்றுந்து. பேருந்து ஆகிய வாகனங்கள் கிராமத்தவரிடமும் நகரத்தவரிடமும் பாவனையில் உள்ளன. இவை கிராம வாசிகளையும் நகர வாசிகளையும் ஒன்று

கூட்டுவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஆண்களும், பெண்களும் வாகனாங்கள் ஓட்டுவதற்குக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி கிராமத்து மாணவர்கள் நகரப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்று வருகின்றனர். கவனயீனமாக வாகனாங்களை ஓட்டுபவர்களால் விபத்துக்களும் தாராளமாக நடக்கின்றன என்பதும், அதனால் சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதும், கவலையுடன் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதே.

வாழ்க்கை வசதிகள்

நகரத்தில் அதி உச்சமான வாழ்க்கை வசதிகள் இருக்கின்றன. வசதியான வீடுகள் பொதுப் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், சொந்த வாகனாங்கள், பொழுதுபோக்கு இடங்கள், மின்சாரம், திருத்தப்பட்ட வீதிகள், வாசிகசாலைகள். கடைகள், சந்தைகள், அரச திணைக்களாங்கள், பேருந்து நிலையம், புகையிரத நிலையம், மின்னியல் சாதனங்கள், பொது வைத்தியசாலை, பொலிஸ் நிலையம், வங்கிகள், பாடசாலைகள், கோவில்கள், சினிமா திரையரங்கு இப்படி பலவிதமான வசதிகள் நகரத்திலுண்டு. இருந்தாலும், நகர வாழ்க்கை முறையை, நகரப் பண்பாட்டை நகரவாசிகள் இன்னும் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. நகரத்தில் வசிக்கிறோம் என்ற உணர்வும் பலருக்கும் இல்லை. அதனால் சில சச்சரவுகளும், முரண்பாடுகளும் நகருக்குள் இருக்கின்றன. கிராமத்தின் அமைதி என்ற பண்பாடு சற்று குழப்பப்பட்டு விட்டது என்று ஆதங்கப்பட்டாலும், அதைக் காலத்தின் மாற்றம் என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியும் இருக்கின்றது.

குழுப் பொறுப்புக்கள்

பொதுவாக நகரத்திலும், கிராமங்களிலும் தனிக்குடும்ப அமைப்பு முறையே இப்போது காணப்படுகிறது. கிராமங்களில் மிகச் சில வீடுகளில் மட்டுமே கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வு என்ற பண்பாடு கால மாற்றத்தினாலும், மனித மனங்களில் ஏற்பட்டுள்ள விரும்பத் தகாத மாற்றங்களாலும், சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. அகப் புறச் சூழ்நிலைகள், உறவுகளுக்குள் ஏற்படும் முரண்பாடுகள், கெளரவப் பிரச்சினைகள் என்பன கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வு முறையைத் தொடருவற்கு தடையாக இருக்கின்றன.

சூரன் போர்

கந்தசஷ்டியின் இறுதிநாளில் சூரன் போர் நிகழ்வு எல்லா முருகன் கோவில்களிலும், சிவன் கோவில்களிலும் கிராமம் நகரம் என்ற வேறுபாடின்றி நடைபெற்றுவருவதும் ஒரு பண்பாட்டுக் கோலமாகும். இது ஒரு வீதி நாடகமாக மக்கள் நயக்கும் ஜனரஞ்சக நிகழ்ச்சியாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது.

சினிமா அரங்குகள்

நகரத்தில் நான்கு திரை அரங்குகள் நகரத்தவர்களையும், கிராமத்தவர்களையும் கவர்ந்திழுக்கும் மையங்களாக இருந்தன என்பது பழங் கதையாகிவிட்டது. இப்போது இளைஞர்களைக் கவரும் இடமாக ஒரே ஒரு திரை அரங்கு மட்டுமே உண்டு.

நவீன மின்னியல் சாதனங்கள் சினிமாவை அவரவர் வீடுகளுக்குள்ளேயே கொண்டு வந்து விட்டதனால் மக்கள் சிரமமின்றி சினிமாக்களைத் தத்தம் வீடுகளிலேயே பார்த்துக் கொள்கின்றனர்.

சுத்தம் சுகாதாரம் ஒப்பு.

கிராமங்களில் சுத்தம் பேணுதல் ஒரு பிரச்சனைக்குரியதான் விடயமாக இருந்ததில்லை. ஆனால் நகரங்களில் தீர்க்கப்படாத ஆபத்தான பிரச்சினையாக ‘சுத்தம் பேணுதல்’ மாறியுள்ளது. நகரசபையினருடைய “சுத்தம் பேணும்” செயற்பாட்டுக்கு நகரவாசிகள் ஒத்துழைப்பதில்லை என்பது கசப்பான உண்மைதான். நகர வாசிகள் பலர் இன்னும் தாங்கள் ஒரு நகர எல்லைக்குள் வசிக்கும் குடியிருப்பாளர்கள் என்ற உணர்வைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. தத்தமது வீடுகளையும், அயல் பிரதேசங்களையும் சுத்தமாக வைத்திருக்கும் பண்பாட்டுக்கு நகரவாசிகள் மாறிக் கொண்டால், சுகாதாரத் திணைக்களத்தின் நகருக்குள் ‘டெங்கு ஒழிப்புப் பணியும், சுகாதாரம் பேணும் பணியும்’ சுலபமாக நிறைவேறும்.

நிறைவேரர்.

வவுனியாப் பிரதேசம் புராதன குடியிருப்புகள் நிறைந்த கிராமங்களைக் கொண்ட பழம் பெரும் பிரதேசமாகும். இங்கே வாழ்ந்த மக்கள் தமக்கே உரித்தான சிறப்பான பண்பாடுகளுடன் வாழ்ந்திருந்தனர். விவசாயமும் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையும் செய்து சூறுசூறுப்பான உழைப்பாளிகளாக வாழ்ந்தனர். எமது நாட்டிலே ஏற்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் காரணமாக 1990 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கிராமத்தவர்கள் எல்லோரும் வவுனியா நகரத்தை நோக்கி இடம் பெயர வேண்டிய கட்டாயத்துக்குப்பட்டனர். தமது சொந்தத் தொழில்களைக் கைவிட்டு நகர வாசிகளாக மாறியதோடு தமக்கே உரித்தான சிறப்பான பண்பாடுகளையும் இழந்தனர். நகர வாழ்க்கை முறையுடன் ஒன்றிப் போக முடியாமலும் கிராமங்களுக்குத் திரும்பிப் போக முடியாமலும் இரண்டும் கெட்ட நிலையில் வாழ்ந்தனர். 2009ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மீள் குடியேற்றம் என்ற போர்வையில் முன்னைய கிராமங்களை நோக்கி நகர்ந்து தமது கிராமிய வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இடம் பெயர்வினால் நகரத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் தமது கிராமிய வாழ்க்கையின் பண்பாட்டுச் சிறப்புக்களைத் தொலைத்துவிட்டனர். இப்போது பண்பாட்டுப் பிறள்வுகளைச் சந்தித்துள்ளனர். நகர வாழ்க்கையின் அவலமான முறைகளிலிருந்து முற்றாக விடுபட்டு தமது முன்னைய அர்த்தம் நிறைந்த கிராமிய வாழ்வு முறைக்கு மாறிக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர். கிராமியப் பண்பாட்டுக்கு மீண்டு கொள்வது என்பது அவர்களுக்குச் சவாலான விடயமாகத்தான் இருக்கின்றது.

நகரத்து மக்களும் நகர வாழ்வுக்குரிய பண்பாட்டு அம்சங்களைச் சரியாக விளங்கிக் கொண்டு, நகர நாகரிகத்தைச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

வாட்டிவாடு ஒன்றணைந்த வசன்யாச்சி வனவளம்

நா.ஜகநாதன் J.P ,
B.A. Dip. In Edu.

(ஓய்வுநிலைக் கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்)

வன்னி என்பதற்கு வனம் சார்ந்த பகுதி என்று ஒரு பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. தென் இந்தியாவில் வனம் சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்ந்த வன்னியர்கள், சோழர்களுடைய படையணிகளில் வேலைக்காரர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் சோழர்களுடன் ஈழத்திற்கு வந்து, நாகதீபத்திலே சிற்றரசுகளை அமைத்து ஆட்சி செய்தனர். இதனால், நாகநாடு என்பது “வன்னிநாடு” ஆகிற்று என்று வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

வன்னியர்கள் ஈழத்திலே அரசமைத்த எமது பிரதேசமும் வனம் சார்ந்த பிரதேசமாக இருந்தபடியால், தென் இந்தியாவைப் போல எமது பிரதேசமும் அவர்களுக்கு பொருத்தமானதாக அமைந்து விட்டது. இதனால், அவர்கள் இங்கே ஆட்சிபுரிந்து வந்த நாகத் தமிழர்களுடன் ஒப்புரவாகி ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்கள் வடக்கே யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திற்கும், தெற்கே சிங்கள இராச்சியங்களுக்கும் திறை செலுத்தாமல், பலகாலம் ஆட்சி புரிந்தனர். இந்தப் பிரதேசம் ஏனைய இராச்சியங்களுக்குள் உள்ளடக்கப்படாமல் இருந்தபடியால், இந்தப் பிரதேசத்தை “அடங்காப்பற்று” என்றும் அழைத்தனர்.

வன்னிப் பிரதேசம் பெருந்தொகையான குளங்களை உள்ளடக்கியது. அதற்கேற்றாற் போல, விவசாய நிலங்கள் அதிகளவில் காணப்பட்டன. இந்த அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம் ஒரு பரந்த பிரதேசமாகும். கிராமங்களையும், குளங்களையும், விவசாய நிலங்களையும் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசம் பொதுவாக, வனப் பகுதிகளாகவே காணப்பட்டன.

இதனால், புதிதாக இங்கு குடியேற வந்தவர்கள், வன்னி நாட்டை, காட்டுப் பிரதேசம் என அழைத்தனர். அத்துடன், வன்னி என்றால், வெப்பம் மிகுந்த வனப் பிரதேசம் என்றும் கருதினார்கள். ஆனால், இன்று இந்தப் பேச்சுவழக்கு முற்றாக மறைந்துபோய், “வன்னிப் பிரதேசம் வளம் மிகுந்த பிரதேசம்” என்று அடையாளம் காணப்பட்டு எல்லோரும் விரும்பிக் குடியேறும் பிரதேசமாக மாறியுள்ளது.

தற்போது இங்கே காடுகளைக் காண்பது அரிது. வன்னிப் பிரதேசக் காடுகளிலே பல வகையான மரங்கள் காணப்பட்டன. இந்தக் காடுகளும், காட்டிலே நின்ற பெருந்தொகையான மரங்களும் எதற்காக அழிக்கப்பட்டன என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவார்கள்.

அச்சில், அசோகு, அடம்பன், அரசு, அத்தி, ஆல், ஆத்தி, ஆதஞ்சி, ஆவரசு, ஆயில் (வேங்கை), இத்தி, இலந்தை, இயா, இலுப்பை, இருள் (இரும்புமரம்), இயாபரணை, உதலி (உரலி), உலக்கையன், ஒதி, கடுக்காய், கருவேல், கருக்கமாச்சி, கற்காரை, கறுக்கா, காஞ்சுரை (எட்டி), காயா, காட்டாமணக்கு, கறிவேம்பு, கடம்பை, கருங்காலி, கிராய் (குராய்), குமிழ், குப்பிளான், குருந்து, கூமா, கூழா, கொக்கட்டி, கொட்டாங்கச்சி மற்றும் சண்டி, சமிழ் (சமண்டலை), சடவக்கை, சாளம்பை, சித்தாண்டி, சீதையார் கரம்பை, சௌங்கார ஆத்தி, செண்பகம், செம்பன், செம்மணத்தி, தம்பனை, தணக்கு, தரு, தரணி, தான்றி, தில்லை, திறப்பனை, துவரை, தேக்கு, தேமா, தேரி, தேற்றா, தேன் தூக்கி, நறுவிலி, நாவல், நொச்சி, பம்பை, பனிச்சை, பத்திரங்குருந்து, பயறி, பரசு, பாதிரி, பாலை, பிராய், புங்கை, புளி, பூவரசு மேலும், மகிழ், உணா (மஞ்சவுணா), மருது, மருக்காரை, மாறாவிலுப்பை, மாவிலங்கம், முரசு, மாதம்பை, முருக்கு, முன்னை, மோதிரை, முதிரை, முதலி, வாகை, வாவெட்டி, விண்ணானை, விடத்தல், வினாசி, விளா, வீரை, வெடுக்குநாறி, வேம்பு, வேரல் (மூங்கில்), வேங்கை போன்றன காட்டில் நின்ற பெரிய மரங்களாகும்.

மேற்கண்ட மரங்களால் நிரம்பியிருந்த வன்னிக் காடுகளில் தற்போது பெறுமதியான மரங்களைக் காணமுடியவில்லை. அதுவுமன்றி, இவற்றிலே அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட மர இனங்களும் தற்போது இல்லை. காடுகள் இருந்த இடங்கள் எல்லாம் சோபாலைக் காடுகள் ஆகிவிட்டன. சில பகுதிகளில் மக்கள் குடியேறியுள்ளனர்.

வியாபாரம் செய்தல், மத்தைப் பரப்புதல், வளங்களைச் சுறையாடுதல், தங்களுடைய கலாசாரங்களை மக்கள் பின்பற்ற வைத்தல் போன்ற பல நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அந்நியர்கள் இலங்கையை ஆக்கிரமித்தார்கள். அந்நியர்கள் வருமானத்தைப் பெறுவதற்காக, உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட, இராஜகாரிய முறையையே ஆரம்பத்தில் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். பிராமணர், செட்டி வியாபாரிகள், சோனக வியாபாரிகள், இரும்பு, வெள்ளி, மரத்தளபாட வேலைக்காரர், வேளாளர் போன்றவர்கள் இராஜகாரிய முறையில் இருந்து விலக்குப் பெற்றிருந்தனர். ஏனையோரில், பதினாறு வயது தொடக்கம் அறுபது வயது வரை உள்ளவர்கள் மார்ச் மாதம் தொடக்கம் ஆகஸ்ட் மாதம் முடியும் வரை இராஜகாரிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. விவசாய வேலைகள் நடைபெறும் ஏனைய காலங்களில் அவசிய தேவைக்கு மட்டும் இவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்.

1806 ஆம் ஆண்டில், ஆங்கிலேயர் கேளிக்கை வரி, மது வரி, கொக்கிளாய்ப் படகுச் சேவை வரி என்ற மூன்று வரிகளை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். காலப்போக்கில், வெட்டிய மரங்களுக்கான உரிமப்பணம் பெறும் முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. அத்துடன், முக்கியமான வருமான மூலங்களாக, சாராயவரி, நில விற்பனை வரி, முத்திரை வரி என்பன இருந்தன. அத்துடன், தலைவரி, நிலவரி, உப்புவரி, வன்னிக் கடவுச் சீட்டுவரி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து வன்னியில் மாடு மேய்ப்பதற்கான வரி, பொருட்களைக் கொண்டு செல்வதற்கான வரி, முத்திரை வரி, சந்தை வரி, வடமாகாணப் போக்குவரத்து வரி, மீன் வரி, நெல் வரி, சாய வேர் வாடகை போன்ற பலவகையான வரிகளைக் காலத்திற்குக் காலம் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள்.

வன்னியின் வளங்களிலே, வனவளத்தை அந்நியர்கள் முதன்மையாகக் கருதினார்கள். மரங்களின் மூலமாகவும், யானைத் தந்தம், மான் கொம்பு, மரைக் கொம்பு, மான் தோல், மரைத் தோல் போன்றவற்றின் மூலமாகவும் அதிக வருமானம் பெற்றார்கள். வரிகள் மூலமாகப் பெறும் வருமானத்தை விட, மரங்களை தங்களுடைய நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்வதன் மூலமாக அதிக வருமானம் பெற்றுமிகும் என அவர்கள் கருதினார்கள். கவுடியும் இல்லாமல், இராஜகாரிய முறைப்படி மக்களைக் கொண்டு இந்த வேலைகளைச் செய்வித்ததனால், இதன் மூலம் அதிக வருமானம் கிடைத்தது.

வன்னியில் 1810 ஆம் ஆண்டளவில், கருங்காலி, முதிரை, பாலை, சமண்டலை, இயாபரணை, ஹல்மில்லா, மிலிலா, மெசில், சாளம்பை, சூரப்புன்னை, கசட்டை, காஞ்சுரை, குலா, குருந்து, கொக்கட்டி, மருது, மகிழ், நாவல், புன்னை, பூவரசு, சடவக்கு, தம்பனை, புளி, வேம்பு, விடத்தல், விண்ணாங்கு, கொரமண்டல், நகரி, கரும்பனிச்சை, வீரை போன்ற மரங்களே பெருமளவில் காணப்பட்டன. பெறுமதிமிக்கதாகக் காணப்பட்ட முதிரை, கருங்காலி, சமண்டலை, பாலை, கசட்டை போன்ற மரங்கள் விடத்தல்தீவு ஊடாக பிரித்தானியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஏனைய மரங்கள் சுதேசிகளுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன.

1800 ஆம் ஆண்டளவில் வவுனியா பிரதேசம் மரங்கள் அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசமாகக் காணப்பட்டது. அன்று காணப்பட்ட மரங்களில் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே எஞ்சியுள்ள காடுகளில் இன்றும் நாம் காணமுடியும். வயது கூடிய மரங்கள் கோணல் மாணலாகவோ அல்லது நடுப்பகுதி உக்கிப் போய்க் கொட்டு மரங்களாகவோதான் அவை காணப்படுகின்றன. நல்ல மரங்கள் எல்லாம் போக வேண்டிய இடங்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டன.

அந்நியர்கள் அழித்த வனத்தின் மிகுதியை, வன்னிக்கு வந்த ஏனையோர் அழித்துவிட்டனர். இங்கு குடியேற வந்த சிலர், மரம் வெட்டுவதற்கான கலியாட்களோடும், மரங்களை ஏற்றி இறக்கக்கூடிய வாகனங்களோடும், அதிகார வர்க்கத்தினரின் ஒத்தாசையோடும் வந்திருந்தனர். இதனால், சில மர இனங்கள் அடியோடு அழிந்து போய்விட்டன. ஹல்மில்லா, மிலிலா, மெசில், சூரப்புன்னை, கசட்டை, குலா, கொரமண்டல், நகரி போன்ற மரங்களைப் பெரியவர்களிடம் கேட்டால், அவர்களுக்கும் அந்த மரங்களைத் தெரியவில்லை. அவை வேறு பெயர்களில் இன்று அழைக்கப்படுகின்றனவோ என்றும் விளங்கவில்லை.

பெறுமதியான மரங்கள் முழுமையாக அழிக்கப்பட்ட போதிலும், இன்னும் எஞ்சியுள்ள மரங்களைத் தேடித்தேடி அழித்து இலாபம் பெறுகிறார்களே ஒழிய, இன்றுவரை அவற்றை ஒருவரும் மீள் நடுகை செய்ய முன்வரவில்லை. வவுனியாப் பகுதியில் பெறுமதியான நல்ல மரங்கள் இருந்திருக்கின்றன என்பதற்கு இங்குள்ள சில இடப்பெயர்கள் சான்றுபகர்கின்றன. குருமன்காடு, கரம்பைக்காடு (கரப்பங்காடு), முதிரைக்காடு, கருங்காலித் தோட்டம் (வேவரவ புளியங்குளம்), தாண்றிக்குளம் (தாண்டிக்குளம், விளாங்குளம் (வவுனியா), பொன்னாவரசங்குளம், இத்திக்குளம், காஞ்சுரங்குளம், தும்பனைக்குளம், மருக்காரம்பளை, சாஸ்திரிசூழாங்குளம், பேயாடிசூழாங்குளம், நொச்சிமோட்டை, கரும்பனிச்சங்குளம், கருவேப்பங்குளம் போன்றவற்றை ஒரு சில உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

கடந்த காலங்களில், ஆட்சியாளர்கள் வனத்தில் இருந்து வருமானத்தை முற்றுமுழுதாகப் பெற்றிருந்தார்கள். காலங்கள் கடந்தபோது, வனவளம் பலராலும் அழிக்கப்பட்டது. நகரமயமாக்கலுக்காகப் பல மரங்கள் அழிக்கப்பட்டன. பொதுமக்களின் தேவைக்கு மரங்கள் கிடைக்கவில்லை. இங்கு வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தங்களுடைய நாளாந்த பாவனைப் பொருட்களில் பெரும்பாலானவற்றை மரத்தினாலே செய்து பயன்படுத்தினார்கள். இன்னபொருள் இன்னமரத்தினால் தான் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற மரபு இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

கலப்பையும், மேறியும் முதிரையினாலும், ஏர்க்கால் தவிட்டையினாலும், நுகம் சாளம்பையினாலும் செய்யப்பட்டன. நந்தைக் கயிறு, பூட்டாங் கயிறு என்பன ஆத்தி நார், உரலி நார், தெகிழும் நார் போன்றவற்றில் ஏதாவது ஒரு நாரினால் திரிக்கப்பட்டது. எருத்து மாட்டுக்கான கேட்டிக் கம்பாகத் துவரங் கேட்டியும், எருமை மாட்டுக்கான கேட்டிக் கம்பாகக் கற்காரங் கேட்டியும் பயன்படுத்தப்பட்டன. சிறப்பை செய்யக் காட்டாமணக்கு மரமும், கம்பிக் கட்டைகளுக்கு முதிரை அல்லது கொண்டல் மரங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. வண்டித் துலாவாக பனையைப் பயன்படுத்தினார்கள். பனைமரம் கிடைக்காத

போது, இயாபரணை மரம் பயன்படுத்தப்பட்டது. அச்சுக் குற்றியாக ஒதிய மரமும், தட்டுக்கு மாம்பலகையும், சில்லு மற்றும் சிலைக் கம்புகளுக்குப் பூவரசு மரமும் பயன்படுத்தப்பட்டது. உரல், நாவல், வேம்பு அல்லது முதிரையினாலும், உலக்கை; கருங்காலி அல்லது பாலையினாலும், பெட்டகம் முதிரை, மருது அல்லது கருங்காலியினாலும், வெற்றிலை பாக்கு இடிக்கும் சிறிய உரல் வேம்பினாலும், துலா; முதிரை, இயாபரணை அல்லது மகிழ் மரத்தினாலும் செய்யப்பட்டன.

கோயில் தேவைகளுக்குச் சமண்டலை மரமும், வயலைச் சமப்படுத்தும் பலகைகளுக்கு இயாபரணையும், சூழ் வெளிச்சத்திற்காக குமிழ் மரமும் பயன்படுத்தப்பட்டன. வீட்டுக் கப்புக்களுக்கு இயாபரணையும், மால், கொம்பறைக் கப்புக்களுக்கு முதிரையும், வளைக்கு முதிரை அல்லது இயாபரணையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பூட்டுக் கம்புகளுக்குத் தவிட்டையும், வரிச்சுகளுக்கு உலுவிந்தை அல்லது தரணியும், விட்டத்திற்குப் பாலையும், ஊசிக்காலுக்கு இயாபரணையும், கதவு நிலைக்கு முதிரை அல்லது பாலையும், கதவுப் பலகைக்கு முதிரை அல்லது இயாபரணையும் பயன்படுத்தப்பட்டன. மத்து செய்வதற்கு இலுப்பை மொக்கும், கரப்புச் செய்வதற்கு குருவிச்சம் தடியும், மேசை, முக்காலி, புட்டுவெம், கதிரை, கட்டில் போன்றன செய்வதற்கு முதிரையும், கட்டுமரம் செய்வதற்கு இலவமரமும், பாடைக்கு கழுகு மரமும் பயன்படுத்தப்பட்டன. விறகுத் தேவைகளுக்குப் பட்டுப்போன வீரை, குமிழ், மருக்காரை, வெடுக்குநாறி, பயறி, செம்மணத்தி, குருந்து முதலின பயன்படுத்தப்பட்டன. தண்ணீரைச் சுத்தம் செய்து, கல்சியத்தை நீக்குவதற்கு தேத்தா மரத்தின் இலை, வேர், பட்டை, விதை முதலியனவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வன்னித் தமிழர்கள் ஏன் வனத்தைக் கட்டிக் காத்தார்கள் என்பதை இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். வனங்கள் அழிக்கப்பட்டுப் போன பின்பு, தங்களுடைய தேவைகளுக்கு இரும்பையும், வேறு மாற்று மரங்களையும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். தமிழர்களுடைய மரபும், கலாசாரமும் மாறுபடத் தொடங்கியதற்கு இவையும் ஒரு காரணியாக அமைந்தது. தற்போது, பயன்பாட்டுக்கான பெறுமதியான மரங்களை இளஞ் சந்ததியினரால் அடையாளம் காணவும் பாதுகாக்கவும் முடியவில்லை.

தற்போது, வவுனியா நகரத்தில், முதிரைக்காடு என்ற பகுதியில் சில வயதான முதிரை மரங்கள் காணப்படுகின்றன. அதே போல, கோவில்குளம் பகுதியில் காட்டாமணக்கு மரங்களும் கூழா மரங்களும் காணப்படுகின்றன. தொல்பொருட் திணைக்களக் காணியில் இயாபரணைமரம் ஒன்றும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயக் காணியில் கருக்குமாச்சி மரம் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. அதேபோல,

குருமன்காடு மற்றும் காமினி மகா வித்தியாலயத்தை அண்டிய பகுதிகளில் சில பாலை மரங்களும், வைரவபுளியங்குளம், இறம்பைக்குளம் பகுதிகளில் சில வேங்கை மரங்களும் காணப்படுகின்றன. வவனியா குளக்கட்டுப் பிள்ளையார் கோவில் முன்றலில் நாகவேல மரம் என்ற ஒரு மரம் காணப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் வருங்காலங்களில் நாம் காணமுடியாத மரங்களாகும். இவைகளின் வயதுகளை ஒத்த ஏனைய மரங்கள் எல்லாம் எங்கு போய்விட்டன?

கிராமங்களை எல்லைப்படுத்தும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதால், கிராமங்களுக்கே உரித்தான தனித்தனி பண்பாடுகள் இல்லாமல் போய்விட்டன. காட்டிலே கிடைக்கக் கூடிய இனிய பழங்களான, பாலைப் பழம், வீரைப் பழம், உலுவிந்தம் பழம், முரலிப் பழம், விளாம் பழம், கழூப் பழம், நாவல் பழம், காட்டு மாம்பழம் போன்ற பழவகைகள் கிடைக்காமல் போய்விட்டன. மூலிகை மரங்களான தேத்தா, கருக்குமாச்சி, ஒதி போன்ற பெரிய மரங்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. அது நாட்டு வைத்தியத் துறையைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. அதுவுமல்லாமல், சிலர் மூலிகை என்று மாற்று மரங்களையும், மரம் அரிந்த இடத்தில் எடுக்கப்பட்ட அரிவு தூள்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

தற்போது, தெருவோரங்களில் காணப்படும் பெரிய வயதான மரங்கள் எல்லாம் ஒன்றொன்றாகப் பட்டுப் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன. விளம்பரங்களை மரங்களில் வைத்து ஆணி அடிப்தையும், மரங்களுக்கு அடியில் குப்பைகளைப் போட்டு நெருப்பு வைப்பதையும் முதலில் நிறுத்த வேண்டும். தற்போது உள்ள மரங்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலமும், மரம் மீள் நடுகை மூலமும் இழந்த வனவளத்தை ஓரளவேணும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். இந்தப் பெருங்காரியத்தைத் தனி ஒருவரினாலோ, சட்டதிட்டங்களினாலோ அடைந்து விட முடியாது. வருங்காலத்தைக் காப்பதற்கான எண்ணாங் கொண்ட யாவரும் ஒன்றிணைந்தால் மாத்திரம் இது சாத்தியமாகும்.

உசாத்துக்கண நூல்கள்

1. ஜே.பி.ஸ்ரூயிஸ், (தமிழாக்கம்), இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள், வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் ஆலய பரிபாலன சபை வெளியீடு, 2012.
2. ஞா.ஜெகநாதன், பேரும் ஊரும், ஆசிரியர் வெளியீடு, 2019.

வன்னி பெரு நலக்காடு

திரு. N.M. சணாத்
ஆசிரியர்,
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
வவுனியா.

வன்னிப் பெரு நிலம் பாரு, உயர்
வேழும் விளைந்து செழித்திடும் காடு
கன்னிப் பருவத்துப் பெண்ணும் பெரும்
காளையர் போல் மறம் காட்டிடும் நாடு.

வந்தவர் யார் என்ற போதிலும்
வாஞ்சையுடன் வரவேற்றிடும் பாசம்
வந்தனங்கள் பல கூறி - இது
வந்தவரை வாழ வைத்திடும் தேசம்.

ஆழ நெடுந் திரை ஆறும், அதன்
அண்டிய பாகத்தில் நெல் தரும் சோறும்
கண்டு மனம் இளைப்பாறும் - புதுக்
கற்பனையாய்க் கவி நெஞ்சினில் உள்ளும்.

நெய்யோடு பால் தயிர் எல்லாம், என்
நெஞ்சம் மகிழ்ந்திட வந்தெம்மைச் சுழும்
பொய்யோடு நற் கவி பாடும் - நல்ல
புலவன் வாயிலே செந்தமிழ் நாறும்.

முத்தோடு சங்கிள நீரை, உயர்
சொத்தென வாரி வழங்கிடும் நெய்தல்
பித்தெனக் கற்பனை ஊட்டும் - புது
வித்தெனவே கவி இன்பத்தைக் கூட்டும்.

அன்னை மனம் கொண்ட
தென்னை நறுங் கனிச் சோலைகளோடு
புன்னை மரங்களில் சவும் - குயில்
என்னை ஒரு கவி பாடிட வைக்கும்.

மந்தியினம் பல தாவி, வண்ண
மான்களுடன் வினையாடுதல் கண்டு
கன்னல் மொழியினில் பேசி - களி
கொண்டு மயில் நட மாடுதல் கண்டேன்.

கொட்டும் பனித் துளி தாங்கி, மலர்
கொள்ளள அழகினால் இன்பத்தை உட்டும்
தொட்டு மலரினை வீசும் - ஓளந்
தென்றல் வந்து ஒரு தாலாட்டுப் பாடும்.

மொட்டு அவிழ்த்திடும் வண்டு, புது
மெட்டுக்கள் பாடிடும் தேனினைக் கண்டு
கட்டுக்கடங்காமல் உண்டு - பின்பு
கள்வெறி கொண்டங்கு ஆடுமே நின்று.

எங்கும் புதுமைகள் கண்டேன், அதை
எவ்விதம் நான் ஒரு பாட்டினில் சொல்வேன்
பொங்கும் அழகினைப் போற்றி - நாளும்
பொழிந்து தள்ளிட வார்த்தைகள் இல்லை.

தொல்லை என்னை விட்டுப் போகும், இந்த
மூல்லை நில வளக் காட்சிகள் கண்டு
வல்லை வெளி மன வானில் - துயர்
இல்லை என சுகம் ஆயிரம் காணும்.

வேழம் - யானை, திரை- அலை, கன்னல் - கரும்பு

04

வசன்யாசல் நாட்டுப் பாரப்பரியம்

திருமதி.ராஜீவ்குமார் வித்தியா
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
வவுனியா.

வட மாகாணத்தின் நுழைவாயிலாகத் திகழ்கின்ற வந்தாரை வாழ வைக்கும் வவுனியா மாவட்டத்தை கிராமிய மணம் கமழும் மரபுக் கலைகளும், சாஸ்திரிய மரபுக் கலைகளும் அணி செய்கின்றன. இக் கலைகள் வவுனியா மாவட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்த கலைஞர்களினாலும், தொழில் நிமித்தம் அல்லது வேறு காரணங்களினால் வவுனியா மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்த கலைஞர்களினாலும், கலை மாமன்றங்களினாலும் சிறப்பாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டும், வளர்க்கப்பட்டும் வருகின்றன.

கூத்து, நாட்டியம், நாட்டிய நாடகம், ஆடற்கதை ஆகிய அனைத்து ஆடல் வடிவங்களும் கதை சார்ந்து கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கூட்டு முயற்சியான நிகழ்வைக் குறிக்கின்றன. அதாவது பெறுமானம் சார் பாத்திரங்களுக்கூடாக உரிய இலக்கியை எட்டக்கூடிய வலுவான செய்திகளை கதையின் கருவாகக் கொண்டு ஆங்கிக, வாசிக, ஆஹார்ய அபிநுய அலகுகளின் கூட்டமைப்பில் அழகியல் அந்தஸ்துக் குன்றாத “செவ்வியல் வழி”, “இயல்புவழி” மூலமான செயற்பாடுகளால் நாடக இயைவு சார்ந்த வடிவமாக அவைக்காற்றும் ஒரு கூட்டு முயற்சியே நாட்டிய நாடகம் ஆகும். பரத நடன ஆற்றுகையின் வழியாக புராண, இதிகாச தொன்மைக் கதைகளையும், சமூகக் கதைகளையும் சித்தரிக்கும் ஓர் ஆடல் வடிவமாக இந் நாட்டிய நாடகம் திகழ்கின்றது. கரு, கதைத்தொகுப்பு, பாத்திரங்களை இனங்காணல், பாடல், பக்கவாத்தியங்கள், மேடை, ஒலி, ஒளி அமைப்பு, ஒப்பனை போன்றவை நாட்டிய நாடகத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்களாகத் திகழ்கின்றன.

இலங்கையிலே நாட்டிய நாடக வளர்ச்சிக்குரிய வளமான அமைப்பியற் பின்புலத்தை கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா, பிரம்மஹீ வீரமணிஜயர், திருமதி. லீலாம்பிகை செல்வராஜா, திருமதி.சாந்தினி சிவநேசன், திருமதி.யசோதரா விவேகானந்தன், திருமதி.சாந்தா பொன்னுத்துரை, திருமதி.பத்மினி செல்வேந்திர குமார், திருமதி.திசாங்கினி ரவீந்திரன், திருமதி.வாசுகி ஜகதீஸ்வரன், திருமதி. லீலா சத்தியலிங்கம், திருமதி.விஜயாம்பிகை இந்திரகுமார், திருமதி.விமலா

போகநாதன், திருமதி.கீதாஞ்சலை சிவாஜிதுவரை, திருமதி.சௌங்பிள்ளை, திருமதி.கமலா ஜோன்பிள்ளை, திருமதி.கமலா கணேசனர், திருமதி.கிருஷாந்தி இரவீந்திரா, கணைனர் வேவல் ஆணந்தகன் போன்னேறார் ஏற்படுத்தி கொடுத்தனர். குறிப்பாக பிரம்மஹீ வீரமணி ஜயர் அவர்கள் சுமார் 200 முறைகளை எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காநாடக இசை பற்றிய அறிவு, பரத நடன ஆற்றுவைக் அறிவு, புராணங்கள் பற்றிய வைத்திருக்கிறது அறிவு இவர்களுக்கு நாட்டிய இலக்கியப் புலைமை, ஆகியன ஒன்றியை அறிவு இவர்களுக்கு நாட்டிய நாடகம் எழுதுவதற்கும் அதனை அற்றுக்கப்படுத்துவதற்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. இவர்களிலுள்ளதைய வழியை பின் பற்றியே வென்னியாவினுடைய நாட்டிய நாடகங்கள் அமையப்பெற்றன.

இக் கட்டுரை பொது நிகைலையிலான நாட்டிய நாடகங்களை மட்டும் ஆதாரமாக கைவத்து எழுதப்படுகிறது. எனினும் பாடசாகைலைகளில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் சிலைவும் இகைனைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

வென்னியா மாவட்டத்திலுள்ள நாட்டிய நாடக பாரம்பரியம் பற்றி தேநாக்கும் போது 1960 ற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் வடக்கின் ஜந்து மாவட்டங்களில் கல்வி, கணை, இலைக்கியச் செயற்பாடுகளில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகவே வென்னியா மாவட்டம் திகழ்ந்தது. ஆற்றப் காலங்களிலே கணை வளர்த்த நிறுவனங்களாக கோவைப்படுகின்றன. எனினும் 1960 ற்குப் பின்னாலே குறிப்பாக பாடசாகைலைகளிலுள்ள கல்வி, கணை, இலைக்கிய வளர்ச்சியில் வென்னியா மாவட்டம் முக்கிய பங்கு வகிக்கத் தொடர்கியது என்னலாம். வென்னியா மாவட்டத்திலே 1960-1970 வரையான காலப்பகுதியில் காலைப்பாடவிதான ஆசிரியர்கள் பாரும் பணியாற்றாவிட்டாலும் வேறு துறைசார்ந்த அலசிரியர்களேயே நடனக் கணை போதிக்கப்படும் வளர்க்கப்பட்டும் வந்தது எனலாம்.

1970 ற்குப் பின் யாழ்ப்பானைத்திலிருந்து வந்த துவாரகா கேத்திஸ்வரங் நடனாக்கணை முறையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது. “நம்பியாலரர்” என்னும் நாட்டிய நாடகத்தை வென்னியா சாபி சமீத்தி கட்டிறப்ப விழாவின் போது அவர் நெறியாழ்கை செய்து வழங்கியிருந்தார். 1990 ற்குப் பின்னர் அமரர் விஜயலக்கூட்டு, திருமதி.கிருபாகி யோகராஜா, திருமதி.கஜானி அம்புஜன், திருமதி.வரதி திருமதி.கருப்பாலை அமரநாதன், திருமதி.கஜானி மோகராசா, திரு.அருந்தவநாயகம் சுஜேந்திரா, திருமதி.பிரகந்திகா சிவராஜா ஆகிழேயார் வென்னியா மாவட்டத்தில் நாட்டிய நாடகத்தினை வெறுவிப்படுச் செய்து அரங்கேற்றியோராகக் காணப்படுகின்றனர்.

ஆரம்ப காலங்களில் கலை நிகழ்வுகள் திறந்த வெளிகளில் நடாத்தப் பட்டதால் ரசிகர்கள் இலகுவாக நின்று பார்த்து ரசிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. 1970 ற்குப் பின் மறுமலர்ச்சியடைந்து படச் சட்டத்தைப் போன்ற முகப்பையடைய அரங்கும், குதிரை லாட வடிவிலான ஆசன வரிசைகளும் பல உப்பரிகைகளும் கொண்டவையாக அரங்குகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டன. உப்பரிகைகளில் உள்ளவர்களும், வரிசையின் கோடியில் இருப்பவர்களும் அரங்கு முழுவதையும் பார்க்கும் முகமாக ஆசனங்கள் படிக்கட்டு அமைப்பில் சாய்வாக எல்லோருக்கம் சீராகத் தெரியுமாறு அமைக்கப்பட்டன. ஒலி, ஒளியமைப்பு என்பன நவீன தொழினுட்பத்திற்கேற்றவாறு அரங்கில் அமையப் பெறுவது சிறப்பாகும்.

வவுனியாவின் நாட்டிய நாடகங்கள் என்று பார்க்கும் போது நாட்டிய நாடகங்களை எழுதிய பெருமை குறிப்பிட்ட சில கலைஞர்களையும், அதனை நெறிப்படுத்தி, ஆடல் அமைப்பு செய்த பெருமை குறிப்பிட்ட கலைஞர்களையும் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் கலைஞர் தமிழ்மணி அகளங்கன், தமிழ்வாரிதி வீரசிங்கம் பிரதீபன், திருமதி.நிறைமதி தர்மலிங்கம், திரு.பொன்னையா சுத்தியநாதன் ஆகியோர் வவுனியாவில் நாட்டிய நாடகங்களை எழுதியோராகக் காணப்படுகின்றனர்.

தமிழ்மணி அகளங்கன் அவர்கள்; கண்ணகி, கங்குலும் பகல் பட வந்தான், பத்தினித் தெய்வம், வன்னியின் வளம், பக்தபிரகலாதன், சூரசம்காரம், திருக்குறள், தாருகாவனத்து முனிவர்கள், பாஞ்சாலி சபதம், சமூக சீர்கேடுகள், சமாதானம், நளன் தமயந்தி, இராமாயணம், அகதிகளாகிப் படும் அவலம், வடக்கின் வசந்தம், பண்டாரவன்னியன், சிங்கமும் முயலும், கண்ணகி, திரெளபதை போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். இவரால் எழுதப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் இலங்கையில் மட்டுமன்றி உலக அளவிலும் எமது வவுனியா மண்ணிற்கு பெருமை சேர்ப்பதாய் அமைந்துள்ளன.

வவுனியா பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர் திரு.வீரசிங்கம் பிரதீபன் அவர்களால் நள தமயந்தி, கண்ணப்ப நாயனார், சுகுந்தலை, சீதாபஹரணம், நரகாகூர மர்த்தனம், மண்டோதரி கல்யாணம், பள்ளு நாடகம் போன்ற நாட்டிய நாடகங்கள் எழுத்துருப் பெற்றுள்ளன.

வவுனியா தேசிய கல்வியற் கல்லூரியில் சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகின்ற திரு.பொன்னையா சுத்தியநாதன் அவர்கள் சீதையின் சுயம்வரம், நளன் தமயந்தி, ஜவகை நிலங்களின் பண்பாடு போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமதி.குரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்கள் 30ற்கும் மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களை வவுனியா மண்ணில் அரங்கேற்றியுள்ளதுடன், தற்போதும் அரங்கேற்றியும் வருகின்றார். இவரது நாட்டிய நாடகங்கள் பல்வேறு தரப்பினரையும் கவரும் வண்ணமாகவும், இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலும், மிகவும் அழகாகவும், விறுவிறுப்பான முறையில் உயிர்த்துடிப்பு கொண்டு அமையப் பெறுவது அவர்களுக்கென்றே அமைந்த சிறப்பான குணவியல்பாகும். புராண இதிகாச கதைகளை மையமாக வைத்து; மாங்கனி, வள்ளிதிருமணம், திருஞானசம்பந்தர், இராமாயணம், பாஞ்சாலி சபதம், பக்தபிரகலாதன், நளதமயந்தி, கண்ணகி, கங்குலும் பகல் பட வந்தான், பத்தினித் தெய்வம், சூரசம்காரம், காமதகனம், திருக்குறள், நரகாகூர மர்த்தனம் ஆகிய நாட்டிய நாடகங்களும் வன்னியின் வளம், அகதிகளாகிப்படும் அவலம், வடக்கின் வசந்தம், சமூக சீர்கேடுகள் ஆகிய சமூக அக்கறைகளைச் சித்தரிக்கும் நாடகங்களும் பண்டார வன்னியன் வரலாறு, மற்றும் சிங்கமும் முயலும் போன்ற சிறுவர்களுக்கான நாட்டிய நாடகங்களும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுள்ளன. மாங்கனி, வள்ளி திருமணம் போன்ற நாட்டிய நாடகங்கள் இவரால் எழுதி ஆடல் அமைப்பு செய்யப்பட்டதுடன், வட மாகாண இலக்கிய விழாக்களிலும் அரங்கேற்றியுள்ளமை சிறப்பம் சமாகும்.

1995ம் ஆண்டு இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனத்தால் நடாத்தப்பட்ட “வண்ணச்சோலை” எனும் நிகழ்வில் சிங்கமும், முயலும் நாட்டிய நாடகமும் 1996 ம் ஆண்டு “வன்னியின் வளம்” எனும் நாட்டிய நாடகமும் வவுனியா மாணவர்களினால் நிகழ்த்தப்பட்டன. இந் நாட்டிய நாடகத்தில் வன்னியின் பெரும் நிலப்பரப்பாகிய காட்டுப்பிரதேசம், உயிர் வாழ் மிருகங்கள், குளங்கள், வயல்வளிக் காட்சிகள், நெல் விதைத்தல், உழுதல், அறுவடை செய்தல் போன்ற வன்னி மண்ணின் பாரம்பரியங்கள் மற்றும் பண்டார வன்னியன் ஆட்சி செய்த விதம் பற்றியும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது சிறப்பாகும். திருஞானசம்பந்தர் நாட்டிய நாடகம் பிரம்ம ஶ்ரீ வீரமணி ஜயாவின் எழுத்துருவாக்கத்தில் 1992ம் ஆண்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் அனைத்திற்கும் திருமதி.வதனி சிறீதரன் ஆசிரியரால் இசையமைக்கப்பட்ட மையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நன் தமயந்தி நாட்டிய நாடகம் 2008ம் ஆண்டு தமிழ் மொழித் தினப்போட்டியில் தேசியமட்டத்தில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. பக்தபிரகலாதன் எனும் நாட்டிய நாடகம் 2009ம் ஆண்டு தேசியமட்டத்தில் தமிழ் மொழித் தினப்போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. சூரசம்காரம் எனும் நாட்டிய நாடகம்

மாகாணமட்ட நாட்டிய நாடகப் போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. பாஞ்சாலி சபதம் எனும் நாட்டிய நாடகம் 2012ம் ஆண்டு தேசிய நடன விழா போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. இராமாயண நாட்டிய நாடகம் 2016 ல் தேசிய நடன விழா போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது.

தமிழ்வாரிதி வீரசிங்கம் பிரதீபனால் எழுதப்பட்டு, வவனியா நிருத்திய நிகேதன நுண்கலைக் கல்லூரியின் 25வது வெள்ளி விழாவின் போது “நரகாகூர மர்த்தனம்” எனும் நாட்டிய நாடகம் திருமதி.குரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்களால் ஆடல் அமைப்பு செய்யப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. பிரம்ம ஸ்ரீ வீரமணி ஜயரால் எழுத்தமைப்பு செய்யப்பட்ட “காமதகனம்” எனும் நாட்டிய நாடகம், வவனியா கந்தசாமி கோவிலின் வருடாந்த வசந்த உற்சவத்தில் அரங்கேற்றப்படுவது சிறப்பிற்குரியதாகும். பண்டார வன்னியன் நாட்டிய நாடகம் 2018ம் ஆண்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. 2019ம் ஆண்டு வட மாகாண திருக்குறள் விழாவில் திருக்குறள் எனும் நாட்டிய நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. சமூக சீர்கேடுகள் எனும் நாட்டிய நாடகம் 2018ல் வட மாகாண இலக்கிய விழா போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பத்தினித் தெய்வம் என்னும் நாட்டிய நாடகமானது தமிழ்மணி அகளங்கன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு; திருமதி.குரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்களால் ஆடல் அமைப்பு, நட்டுவாங்கம் செய்யப்பட்டு, திருமதி.தேவிமனோகரன், திருமதி.பேபி ஜோசப்பின் கருணாகரன் ஆகியோரால் இசையமைக்கப்பட்டு, மிருதங்கம் திரு.கந்தையா கனகேஸ்வரன் அவர்கள், வயலின் திருமதி.விமலலோஜினி கனகேஸ்வரன் ஆகியோரால் பக்க வாத்தியங்கள் இசைக்கப்பட்டு மாகாண மட்ட போட்டியில் முதலாம் இடத்தினைப் பெற்றது. பார்வையாளர்கள் யாவரையும் நெகிழுச் செய்து கண்ணீர் மல்கச் செய்த இந் நாட்டிய நாடகத்தினுடைய பாத்திர பொருத்தங்கள் யாவும் சிறப்பான முறையில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். காவியக் கதாநாயகப் போட்டியிலும் இப் பத்தினித் தெய்வம் நாட்டிய நாடகம் முதலாம் இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது.

தழிழ்மணி அகளங்கன் அவர்கள் எழுதிய “கங்குலும் பகல் பட வந்தான் கற்பின் கனலி” என்னும் நாட்டிய நாடகம் 2007ம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது. திருமதி.குரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்கள் இந் நாட்டிய நாடகத்திலே பாத்திரப் பொருத்தங்களை மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் தேர்வு செய்து எந்த இடத்திலும் கதையினுடைய உயிரோட்டமும் உற்சாகமும் குறையாது மிகவும் அழகான முறையில் நெறிப்படுத்தப்பட்டு ஆடல் அமைப்பு செய்து அரங்கேற்றினார். இந்நாட்டிய நாடகம் 2007ம் ஆண்டில், தமிழ் மொழித்தினைப் போட்டியில் தேசிய

மட்டத்தில் முதலாம் இடத்தினைப் பெற்றது என்பது சிறப்பிற்குரியதாகும். இதற்கு திருமதி. தேவிமனோகரி நாகேஸ்வரன், திருமதி.பேபிஜோசப்பின் கருணாகரன் ஆகியோரால் இசையமைக்கப்பட்டு, மிருதங்கம் திரு.கந்தையா கனகேஸ்வரன் அவர்கள், வயலின் திருமதி.விமலலோஜினி கனகேஸ்வரன் ஆகியோரால் பக்க வாத்தியங்கள் இசைக்கப்பட்டது.

2007ம் ஆண்டு தொடக்கம் 2010ம் ஆண்டு வரை தொடர்ச்சியாக தமிழ் மொழித்தின விழா போட்டியில், தேசியமட்ட ரீதியில் நாட்டிய நாடக அமைப்பிற்கு முதலாம் இடத்தினைப் பெற்றமைக்காக திருமதி.கூரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்களுக்கு மாகாணமட்ட ரீதியில் “பிரம்ம ஸ்ரீ வீரமணி ஜயர் விருது” வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டதை சிறப்பம் சமாகும். “அகதிகளாகிப்படும் அவலம்” என்னும் நாட்டிய நாடகத்தில் போர்ச் சூழலினால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மக்கள் இடம் பெயர்ந்த விதமும் அதனால் கணவனை இழந்து மனைவியும் பெற்றோரை இழந்து பிள்ளைகளும் படும் இன்னல்களை நிதர்சனமாக சித்தரிக்கும் விதமாக திருமதி.கூரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்களது நாட்டிய நாடகம் அமைந்திருந்தது. இதற்கு இசையமைப்பு செய்தவர் திருமதி.வசந்தி தர்மரட்னம் ஆவார்.

வவுனியா தேசிய கல்வியற் கல்லூரியின் அழகியற் பாடங்கள், தொழில்சார் பாடங்களுக்கான விரிவுரையாளராக விளங்கும் திருமதி.கிருபாகரி யோகராஜா அவர்கள், வவுனியா மாவட்டத்தினுடைய கலை வளர்ச்சியில் பங்காற்றியவர்களுள் ஒருவராவர். இவர் காமதகனம், அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு, அகதிகளாகிப்படும் அவலம், அப்பரின் அற்புதங்கள், பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணகி மதுரையை எரித்தல், சீதையின் சுயம்வரம், சீதா அபகரணம், பரதநாட்டியத்தின் தோற்றம், நளன் தமயந்தி, ஜவகை நிலங்களின் பண்பாடு, சத்தியவான் சாவித்திரி போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை செம்மையான முறையில் ஆடல் அமைப்புச் செய்து அரங்களிக்கை செய்துள்ளார். இவரது நாட்டிய நாடகங்களுக்கு திருமதி.அருந்ததி ரவீந்திரன், திருமதி.சிவரதி ராஜ்குமார் ஆகியோரால் இசையமைக்கப்பட்டது. இவரது நாட்டிய நாடகங்கள் பெரும்பாலும் கல்வியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு.பொன்னையா சத்தியநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்டன இவரது நாடகங்கள் புராண இதிகாச இலக்கியங்களைத் தழுவிய கதைகளை அடிப்படையாக கொண்டமைந்துள்ளன.

திருமதி.துஸ்யந்தி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள், வன்னியின் பாரம்பரியம், மீரா, தட்சன் யாகம், சிலம்பு, திரெளபதி சபதம், இராவணவதம், இராமாயணம், திருக்குறள் விருந்தோம்பல், மும்மூர்த்திகள், நேற்று இன்று நாளை, திருஞானசம்பந்தர், நளன் தமயந்தி, சாவித்திரி, பரதன், திக்கு தெரியாத

காட்டில், முருகன் பிறப்பு போன்ற தொன்மையான புராண, இதிகாசக் கதைகள், அற இலக்கியங்களின் பொருண்மைகள், பண்பாடு, சமூகக் கருத்தியல்கள் என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்ட நாட்டிய நாடகங்களை மிகவும் செம்மையான முறையில் நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றியுள்ளார். இவருக்கென அமைந்த சிறந்த நாட்டிய நாடக நெறியாள்கைப் பண்பினால் இவரது நாட்டிய நாடகங்கள் தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகள், இலக்கிய விழாக்கள், காவியக் கதாநாயகப் போட்டிகள் போன்ற பல்வேறுபட்ட போட்டி நிகழ்வுகளில் வெற்றியீட்டி உள்ளமை சிறப்பான விடயமாகும். இந் நாட்டிய நாடகங்களை திருமதி.தர்மலிங்கம் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை வவுனியா சைவப்பிரகாசா மகளிர் கல்லூரி) தமிழ்மணி அகளங்கள், திருமதி.நிறைமதி தர்மலிங்கம் (ஆசிரிய ஆலோசகர்), திரு.வே.சுப்பிரமணியம் (ஓய்வு நிலை ஆசிரிய ஆலோசகர்) ஆகிய வவுனியாவின் மூத்த இலக்கிய கலைஞர்கள் எழுதியுள்ளமை சிறப்பான விடயமாகும். இந்நாட்டிய நாடகங்களிற்கு பின்னணி வழங்கியவர்களாக திருமதி.மனோரங்சினி கனகரத்தினம், சௌ.வி.லேகா சிவகுருநாதன், திருமதி. வதா சிவகுமாரன், திருமதி. ராதிகா நாவேந்தசர்மா, திருமதி.அருந்ததி ரவீந்திரன், திருமதி.பவானி குருபரன், திருமதி.சிவரதி இராஜ்குமார் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோர்.

இலங்கையின் நடனக் கலை வரலாற்றில் கலைஞர்.வேல் ஆனந்தன் அவர்கள் முக்கியமானவர். இவர் 20ற்கும் மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களை ஆற்றுகைக்படுத்தியுள்ளார் இவற்றுள் வவுனியா மாவட்டத்தில் “குருஷேத்திரம்”, “கரையேற மறுக்கும் ஓடங்கள்” போன்ற நாட்டிய நாடகங்கள் கலைஞர்.வேல் ஆனந்தன் அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டன. வவுனியா மட்டுமன்றி வட மாகாணத்தின் ஏனைய மாவட்டங்களிலும் கீழைத்தேய ஆடற்கதை வடிவத்தை அறிமுகம் செய்யும் செயற்றிட்டமாக, வவுனியா மாவட்ட ஆடல் அணியினரைக் கொண்டு, இவரால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டது. இராஜாஜி அவர்களது வியாசர் விருந்து நூலிலிருந்து கர்ணனை நடு நிலைப் பாத்திரமாக நிறுத்தி, “தர்மம் துறந்த வீரம் இறுதியில் சாயும்” என்ற செய்தியை துல்லியப்படுத்தியதாக தொகுத்தெடுக்கப்பட்டதே குருஷேத்திரம் என்னும் நாட்டிய நாடகமாகும்.

இந் நாட்டிய நாடகம் 2013 யூலை மாதம் 4ம் திகதி வவுனியா கலாசார மண்டபத்தில் அந்நாளைய வடமாகாண ஆளுநர் கெளரவ ஜி.ஏ.சந்திரசிறி அவர்கள் முன்னிலையில் திருமதி.குரியயாழினி வீரசிங்கம் அவர்களது நட்டுவாங்கத்தில் மிருதங்கம் திரு.கந்தையா கனகேஸ்வரன் அவர்கள், வயலின் திருமதி.விமலலோஜினி கனகேஸ்வரன் தபேலா, சௌ.வன்.ஞானவேல் வசந், ஆகியோரால் பக்க வாத்தியங்கள் இசைக்கப்பட்டு திரு.சிவநாதன் பிரதீபன், திருமதி.அருந்ததி ரவீந்திரன், திருமதி.சிவரதி ராஜ்குமார், திருமதி. சிவசோதி தங்கரட்னம் ஆகியோரால் இசையமைப்பு செய்து மேடை கண்டது.

கலைஞர்.வேல்ஆனந்தன் அவர்கள் சமூகக் கதைகளை சித்தரிக்கும் முகமாக “கரையேற மறுக்கும் ஓடங்கள்” எனும் நாட்டிய நாடகத்தை வவனியா மாவட்டத்தில் ஆற்றுகை செய்தார். தலைமைத்துவம் வாய்ந்த சாதாரண ஒரு குடும்ப பெண்ணின் வாழ்க்கைக் கதை இதுவாகும். கணவன் போதைக்கு அடிமையாகி மனைவியை துன்பப்படுத்துவதும், பெற்ற பிள்ளைகளை அரவணைக்காது இருப்பதும், பிள்ளைகள் காதல் விவகாரத்தில் ஈடுபட்டு அதனால் தன்மானத்தை இழந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் அளவிற்குச் செல்லல் போன்ற விடயங்களை சித்தரிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

பாலன் பிறப்பு, பாரதியார், விழித்தெழுதல் போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை ஆடல் அமைப்பு, மற்றும் நெறியாழ்கை செய்து திருமதி.சுதர்சினி மோகராசா அவர்கள் வவனியா மாவட்டத்தில் அரங்காற்றுகை செய்வித்துள்ளார். இதில் விழித்தெழுதல் எனும் நாட்டிய நாடகமானது திருவள்ளுவர், பாரதியார் போன்ற அறிஞர்களினாடாக சமுதாய சீர்திருத்தங்களை சமூகத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வதாக அமைந்திருந்தது. இதன் எழுத்துருவாக்கத்தினை திரு.வீரசிங்கம் பிரதீபன் (வவனியா பிரதேச செயலக கலாசார உத்தியோகத்தர்) எழுதியுள்ளார்.

திருமதி.வரதினி ஜயசௌரூபன் அவர்கள் கண்ணகி, ஜவகை நிலங்கள், பாலன் பிறப்பு, சீதையை சிறைபிடித்தல், திரெளபதை போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை அரங்கேற்றியுள்ளார். இவரது கண்ணகி நாட்டிய நாடகம் தேசியமட்டீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாது, அரசநடன விழா தேசியமட்ட ரீதியிலும் இரண்டாம் இடத்தினைப் பெற்றது சிறப்பிற்குரியதாகும். இதற்கு எழுத்துருவாக்கம் தமிழ்மணி அகளங்கள், திரு.சி.பாஸ்கரன் இருவருமாவர். இசையமைப்பு திருமதி.சிவசோதி தங்கரட்னைம், திருமதி.சிவரதி இராஜ்குமார் ஆகியோராவர். ஜவகை நிலங்கள் எனும் நாட்டிய நாடகம் திருமதி.நிறைமதி தர்மலிங்கம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, திரு.சிவநாதன் பிரதீபன், திருமதி.சிவரதி இராஜ்குமார் ஆகியோரால் இசையமைக்கப்பட்டு மாகாண மட்ட தமிழ் மொழித்தினைப் போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. பாலன் பிறப்பு நாட்டிய நாடகம் திருமதி.கனிஸ்டா ரவீந்திரனால் எழுதப்பட்டு திருமதி.சிவசோதி தங்கரட்னைம், திருமதி.சிவரதி இராஜ்குமார் ஆகியோரால் இசையமைப்பு செய்யப்பட்டது. திருமதி.வரதினி ஜயசௌரூபன் அவர்களது சீதாபஹரணம் எனும் நாட்டிய நாடகம் தமிழ் மொழித்தினை போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. எழுத்துருவாக்கம் தமிழ்வாரிதி வீரசிங்கம் பிரதீபன் ஆவார். திரெளபதை நாட்டிய நாடகம் வலயமட்டரீதியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது. இதன் எழுத்துருவாக்கம் தமிழ்மணி அகளங்கள் ஆவார்.

திருமதி.கஜானி அம்புஜன் அவர்கள் தாருகாவனத்து முனிவர்கள் எனும் நாட்டிய நாடகத்தை ஆடல் அமைப்பு செய்துள்ளார். தழிழ்மாழித்தினப் போட்டியில் தேசியமட்ட ரீதியல் முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற இந் நாட்டிய நாடகத்தை தமிழ்மணி அகளங்கள் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வவுனியாவின் பள்ளு நாட்டிய நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியவர் திரு.அ.சுயேந்திரா ஆவார். நாட்டாரியல் தன்மையில் அமைந்த இந் நாட்டிய நாடகம் தமிழ்வாரிதி வீரசிங்கம் பிரதீபன் அவர்களால் எழுத்துருவாக்கம் செய்யப்பட்டு 2017ம் ஆண்டு பிரதேச கலாசார விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாட்டிய நாடகம் வவுனியாவில் மூன்று முறை மேடை கண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு வவுனியா மாவட்டத்தில் நாட்டிய நாடகங்கள் புலமையாளர்களால் எழுதப்பட்டு மிகவும் திறம்பட நெறிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலான நாட்டிய நாடகங்கள் தமிழ்த் தினப் போட்டியினை மையமாக வைத்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் அவை தனியாக போட்டியுடன் மட்டும் நின்று விடாமல் பொதுநிகழ்வுகளில் பொதுப்பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றமை சிறப்பான ஒன்றாகின்றது.

வவுனியா மாவட்டத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் திறமையான கலைஞர்கள் இம் மாவட்டத்தில் பரவலாக ஆற்றுகைகளினை மேற்கொள்கின்ற போதும் தலைநகரில் இருக்கின்ற தொழில்முறையான அரங்க முறைமைகள் இல்லாமை காத்திரமான படைப்பினை உருவாக்குவதற்கான சவாலை தோற்றுவிக்கின்றது. வவுனியா மாவட்ட நாட்டிய நாடக பாரம்பரியத்தை இன்னும் ஆழமாக ஆற்றுகை ரீதியிலும், உள்ளடக்க ரீதியிலும் ஆராயுமிடத்து ஆற்றுகை முறைமைகளின் போக்குகள், நுட்பங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிதாகவும் இருக்கும். அத்துடன் பாடசாலைகள், கலை மன்றங்கள், கோவில், தனிநபர் செயற்பாடுகள் என பரவலான நடனப்புலங்களை நோக்கி ஆராய்ந்தால் வவுனியாவின் காத்திரமான நடன பாரம்பரியத்தினையும் அதன் வரலாற்றுப் போக்கினையும் ஆவணப்படுத்துவதாக அமையும்.

வாய்மொட்டத்தில் சிறுசுஞ்சகை வளர்ச்சியும் கிளக்கியத்தில் அதன் வகுபாகமும்

05

திரு. சுப்பிரமணியம் ஜயச்சந்திரன்,
(Tamil Trd., B.A(Hons),M.Ed, SLTES-III)
முகாமையாளர்,
ஆசிரியர் வாண்மை விருத்தி நிலையம்,
புளியங்குளம்.

“அச்சு முறைமைக்கும் சனநாயகத்துக்குமுள்ள கருத்தியல் நிலை சார்ந்த, வரலாற்று நிலைப்பட்ட உறவினை விளங்கிக் கொள்ளும் பொழுதுதான், அச்சு முறைமை நவீன தமிழிலக்கியத்தின் அச்சாணியாக அமையும் தன்மை விளங்கும். நவீன இலக்கியத்தின் இப்பண்பை அறியும் பொழுது தான் சனரஞ்சக எழுத்து மட்டத்திற் சில எழுத்தாளர்களும், சில வகைப்பட்ட எழுத்துக்களும், வார சஞ்சிகைகளாலும், சனரஞ்சகப் பிரசுரகர்த்தாக்களாலும் விரும்பப்படுவதற்கான காரணம் புலப்படும்.” (சிவத்தம்பி.கா,2002, இலக்கியமும் கருத்து நிலையும்)

மக்கள் தொடர்பியல் அச்சாக்கத்தில் பத்திரிகை மற்றும் சஞ்சிகைகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. சஞ்சிகை அல்லது சிறுசுஞ்சிகை எனத் தமிழில் குறிக்கப்படும் அச்சாக்கமானது “Little Magazine” என்ற ஆங்கிலப் பதத்தின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பாகும். சிறுசுஞ்சிகை என்பதற்கான வரையறைகள் இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை. எனினும் சிறுசுஞ்சிகைகள் கலை, இலக்கியத் தேடல்களையும், புதிய வரவுகளையும் புதிய கருத்தாக்கச் சிந்தனைகளையும், மேற்கிளப்பி சமூகத்தில் முனைப்புப் பெறுவதற்காகத் தோன்றுகின்றன. குறிப்பாக இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்குதல், அவர்களின் ஆக்கங்களை பிரசுரித்தல், அவர்களை எழுதத் தூண்டுதல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக வெளி வருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் ‘மறுமலர்ச்சி’ மட்டக்களப்பில் ‘பாடும் மீன்’ என்பன மேற்குறித்த நோக்கங்களுக்காகவே சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் வெளிவந்தனவென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுதந்திரத்திற்கு முன்பே ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் சிறு சஞ்சிகைகள் தோற்றம் கொள்ளத் தொடங்கிற்று. ‘மணிக்கொடி’ தமிழ்நாட்டில் எப்படியோ அதுபோலவே ‘மறுமலர்ச்சி’ ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் மிகவும் காத்திரமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான வகிபாகத்தை ஆற்றியுள்ளது. ‘மறுமலர்ச்சி’ சஞ்சிகை ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் (1946- 1948, 24 இதழ்கள்) வடபுலத்தில் முக்கியமானதாகும். அதுபோலவே கிழக்குப் புலத்தில் ‘பாரதி’ முக்கியமான மைற்கல்லாகும். 6 இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. இரண்டும் இருவேறு தளங்களில், இருவேறு சித்தாதங்களில் சமூக, அரசியல் நோக்குடன் வெளிவந்தன. (யோகராசா. செ, 2007)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிப் பரம்பலும், நவீன கல்வியின் தொடக்கமும், அச்சியந்திரத்தின் வருகையும் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் சஞ்சிகை அல்லது சிறுசஞ்சிகை தோற்றம் பெறுவதற்கு ஏதுநிலைகளைத் தோற்றுவித்தன. மத்தியதர வர்க்க எழுச்சி, கல்விப் பரம்பல் ஊடான வாசகர் அதிகரிப்பும் இதன் பின்புலங்களாயின. “நாமும் நமக்கென நலியாக் கலையுடையோம்” என்ற ஆர்வத்தூண்டல் இதற்கான மேற்கிளம்புகைத் தளமாயின.

நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திலும் வளர்ச்சியிலும் தளர்ச்சியிலும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகளுக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் முக்கிய பங்குள்ளது. (யோகராசா. செ, 2007) ஈழத்தில் சஞ்சிகைகள் கனதியாகவே வெளிவருகின்றன. மகிழ்வளிப்பு வாசிப்பு நோக்குடைய இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் வரவு மிகமிக அரிதாகவே உள்ளது. சிறு சஞ்சிகைகள் யாது செய்தல் வேண்டும்? யாது செய்துள்ளன? என்கின்ற எழுவினாக்கள் இலக்கியப் பரப்பில் உள்ளன. “சிறுசஞ்சிகைகள் மிகுந்த ஒருங்கிணைப்புடன் செயற்பட வேண்டிய சூழல் இது. ஒரு கலாசாரத் துறையில் ஏற்படும் வளர்ச்சி என்பது ஒரு பொறியாக மாறி மற்ற கலாசாரத் துறைகளையும் பாதிக்க வேண்டும். அதற்கான சூழல் உருவாக வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோம். இன்றைய சிறுசஞ்சிகைகள் இயக்கங்களை விரித்து மற்றக் கலாசாரங்களோடு சம்பந்தம் கொண்ட ஒன்றாகிவிட்டது. இந்நிலையில் அனைவரும் பங்குகொண்டு, பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டிய இயக்கம் சிறுசஞ்சிகை இயக்கம் என்பதை உணர வேண்டும்.” (பண்பாடு, 1993, மலர் 3, இதழ் 02) இதற்கு நவீன இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞை ஏற்பட வேண்டும். அதாவது அடிப்படையில் நவீனம் பற்றிய பிரக்ஞை ஏற்பட வேண்டும்.

வவுனியா மாவட்டத்தின் கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பாக அமைப்பு ரீதியான செயற்பாடுகள் 1970களின் கடைக்கூற்றில் தான் முனைப்புப் பெற்ற தொடங்கிற்று. இது கலை, இலக்கிய சஞ்சிகை முயற்சிகளுக்கும் பொருத்தமுடைத்து. 1979 ஆம் ஆண்டில் “வவுனியா இலக்கிய வட்டம்” ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1987 ஆம் ஆண்டில் “முத்தமிழ் கலா மன்றம்” தோற்றம் பெற்றது. 1989 ஆம் ஆண்டில் “வன்னி இலக்கிய கலா மன்றம்” உருவாக்கம் பெற்றது. இக் கலை, இலக்கிய அமைப்புக்கள் யாவும் 1990களில் ஏற்பட்ட யுத்த சூழ்நிலையில் காரணமாக செயலற்றுப் போயின. எனினும், நிலம், மாருதம், மாதநிலா, பூங்களி, பிருந்தாவனம், பசுமை, அமுதநதி ஆகிய கலை, இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1999 ஆம் ஆண்டில் “நிலம்” எனும் சஞ்சிகை கவிதை இலக்கியத்தையும், அதன் விமர்சனத் துறையையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் சந்திரபோஸ் சுதாகர் (எஸ்போஸ்) அவர்களால் காத்திரமான வெளியீடாக வெளி வந்தது. நான்கு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. அவர் பின்னர் சுடப்பட்டிருந்தார். கவிதைகள் மிகவும் வலிமை மிக்கவையாக விடுதலைப்போராட்டம் சார்ந்து அதன்

வீரியம் மற்றும் பலவீனங்கள் “நிலம்” சஞ்சிகையின் கருப்பொருளாக இருந்தன. கவிதையியல் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. நிலம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த கவிதைகளில் ஒன்று,

“சிறகுகள் குருதியொழுகும் சிறகுகள்
 ஆணிகள் குருதியொழுகும் ஆணிகள்
 எனது அடையாளம் நான் யாரைக்
 குறித்து இருக்கின்றேன் என்பது
 அதிகாரத்தை சிலுவையில் அறைவதா
 அதிகாரத்துக்கு எதிராக நமது கிடயங்களை
 சிலுவையில் அறைவதா...”

கவிதையாக்க முறைமைக்கும், புதிய கவிஞர்களுக்கான உத்வேகத்தையும் நிலம் சஞ்சிகை கொடுத்திருந்தது.

வவுனியா கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் வெளியீடாக அகளங்கள் மற்றும் ஸ்ரீகணேசன் இருவரையும் ஆசிரியராகக் கொண்டு 2002 சித்திரை மாதம் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவில்தான், அதனது வட்டத்தை அகலித்துக் கொண்டதன் விளைவாக, கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ் ஒன்றினை வெளியிடும் ஆர்வத் தூண்டவினால் ‘மாருதம்’ தேற்றும் பெற்றது.

மாருதம் முதலாவது இதழில், “1997 ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாத முழுநிலா நாளன்று தொடக்கப் பெற்ற வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் நீண்டநாள் கனவு, அதன் ஜந்தாவது வருட நிறைவில் நனவாகின்றது. கலை இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்ற நண்பர்களின் கோரிக்கையை ஒரு சிறிய அளவில் முன்னெடுக்கும் முயற்சியே இது. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தரமான இலக்கிய சிறுசஞ்சிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில காலத்தால் எதிர்கொள்ள முடியாமல் தூங்கி விட்டன. மாருதம் மெல்லெனப் பாயும் தண்ணீர் போல கல்லையும் அரித்துச் செல்லும். வருடம் இருமுறை வெளியிடும் உத்தேசம் உண்டு. வவுனியாவில் வாழும் கலை இலக்கிய நெஞ்சங்களில் படைப்புகளுக்கு களம் கொடுப்பது இதன் முதற்பணி. எனவே இளைய தலைமுறையினருக்கு பிரத்தியேகமாக விடுக்கப்படும் வேண்டுகோள் இது. வாருங்கள் வந்து இணையுங்கள். இலக்கியவாசிப்பினூடாக சமூகப்பிரக்ஞை பெற்று செயல் தளத்துக்கு நடை பயிலுங்கள். வாழ்வு ஒரு இனிமையான அனுபவமாக இருக்கும்.” (மாருதம்; இதழ்01, சித்திரை 2002) எனக் குறிப்பிடுள்ளனர்.

மாருதத்தின் இலக்கு, நோக்கு தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் இளையோர் இணைவு பெற்றமை அல்லது இளைய படைப்பாளிகள் எழுதியவைகள் மிகக்குறைவு. கவிதை, சிறுகதை, இலக்கிய விமர்சனங்கள், இலக்கிய குறிப்புகள் என ஆரம்பத்தில் வெளிவந்தாலும் மாருதத்தின் ஒவ்வொரு இதழும் “மல்லிகை முகங்கள்” போல அட்டைப்பட அறிமுகம் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது இலக்கியச் செல்நெறியில் முதன்மை பெற்றவர்களின் (கலை, இலக்கிய முன்னோடிகள்) விமர்சனப் நோக்கு முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியில் தடமிட்டவர்கள் தொடர்பில் சிறப்புக் கட்டுரைகளும் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலை, இலக்கியம் சார்பான ஆய்வுத் தேடல்களுடனும் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இளையோர் வட்டம் வாசகர் வட்டத்துள்ளும் மாருதத்துள்ளும் பெரிதான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. எனினும் அ.பேணாட், வவுனியா தேசிய கல்லூரியின் முகிழ்நிலை மாணவர்களில் குறிப்பாக வேணுகா, வசந்தா, யசோதா, துளசிகா முதலியோர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளனர்.

**“குறியன் எட்டிப்பார்த்து
வேடிக்கை செய்து நிற்க
குழிசைக் கவரையில்
கோடி கோடி யன்னல்கள்...” (பா. துளசிகா)**

குறித்துச் சொல்லக்கூடிய சிறுகதைகளும் மாருதத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இதுவரையில் இருபது இதழ்கள் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நிலம் வெளியீட்டுக்கம் அச்சகத்தினால் 2011 ஒக்டோபர் மாதம் “மாதநிலா” எனும் பெயரில் கலை, இலக்கிய சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இது 2016 ஆம் ஆண்டு வைகாசி வரையில் 25 இதழ்கள் வெளிவந்தன. “தேடல், உழைப்பு, இலட்சிய வெறி, நோக்கம், இலக்கு, குறிக்கோள், முயற்சி இவையனைத்திற்கும் உந்துதலாக இச்சஞ்சிகை உங்களுக்கு நிறைவைத் தரும்” என்ற வகையில் இளம் படைப்பாளர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பல்சுவைசார் ஜனரஞ்சக இதழாக வெளிவந்தது. தற்போது நின்று போயிற்று.

2014 இல் இருந்து வெளி வருகின்ற “பிருந்தாவனம்” மாத இதழ் குறிப்பிடத்தக்கது. திருமதி ந.சிவராணி அவர்களை இதழாசிரியராகக் கொண்டு தொடர்ந்து வெளி வந்துக்கொண்டிருக்கின்றது. கவிதை, சிறுகதை, தொடர் கதை மற்றும் இலக்கியம் சார் பல்சுவை அம்சங்கள் என ஒவ்வொரு இதழும் ஜம்பது பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் வெளி வருகின்றது. இதுவரையில் 44 இதழ்கள் வெளி வந்துள்ளன. பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தியல் இதழில் இழையோடுவதைக் காணலாம். பிரியநிலாவின் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் பெண்ணியம் சார்ந்த சிறுகதைகளாகவே கருக் கொண்டுள்ளன.

2005 இல் “பூங்கணி” எனும் பெயரில் சிறுவர்களின் கலை, இலக்கிய முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சித்திரக் கதைகள், கவிதைகள், சிறுவர் கதைகள், குறுநாவல் எனப் பல்சுவை அம்சங்களுடன் 2014ஆம் ஆண்டு வரையில் 46 இதழ்கள் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வவனியாவின் மூத்த ஊடகவியலாளர் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம் அவர்களை மதியுரைஞ்சூராக கொண்டு மிதயா கானவி அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு பொய்கை வெளியீடு “பசுமை” பல்சுவை இதழ் எனும் பெயரில் காலாண்டிதழ் தை-பங்குணி 2016 இல் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. எனினும் இதுவரையில் மூன்று இதழ்களே வெளி வந்துள்ளன. மிகவும் காத்திரமான இலக்கிய இதழாக இது விளங்குகின்றது. இது “காலச்சுவடு” சஞ்சிகையின் அமைப்பாக்கத்தன்மை கொண்டது.

பசுமை தனது முதலாவது இதழில் (தை-பங்குணி 2016) “சஞ்சிகைகள் காலக் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றன. அதேவேளை பல்துறைகளிலும் சமூகம் பதித்துள்ள தடங்களைப் பதிவு செய்வதற்கான களமாகவும் அமைகின்றன. பசுமை தைத் திங்கள் திருநாளில் துணிவுடன் காலடி எடுத்து வைக்கின்றது எனக் கூறுகிறது. பல்சுவை இதழாக, காலாண்டுக்கு ஒருதடவை பசுமை வெளிவரவுள்ளது. காலக் கிரமத்தில் அது மாசிகையாகவும், பின்னர் வார வெளியீடாகவும் மாற்றமடையும் என்பது எமது நம்பிக்கை. கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், விவசாயம், மருத்துவம், வாழ்வியல் என பல்துறை சார்ந்த ஆக்கங்களை சமூகத்தின் நலன்நோக்கிய துறைசார்ந்த வல்லுநர்களிடம் பெற்ற பரந்த சமூகப் பார்வையுடன் இதனை வெளியிட வேண்டும் என்பது எமது விருப்பம்.

கைத்தொலைபேசி, கணனி, இணையம் போன்ற நவீன சாதனங்கள் மனிதரை ஆட்கொண்டிருக்கின்ற இன்றைய சூழலில் சமூகத்தில் வாசிப்பில் ஆர்வத்தை தூண்டி மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாகவும் பசுமை பிறப்பெடுத்துள்ளது. படைப்பிலக்கியத் துறையில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்குக் களமைத்துக் கொடுப்பதுடன், இலைமறை காயாக உள்ளவர்களின் திறமைகளை வளர்ப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகவும் பசுமை திகழ வேண்டும் என்பது எமது நோக்கம். தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் எமது இந்த கண்ணி முயற்சிக்கு உதவ வேண்டும். படைப்பாளிகளும் ஆதரவளித்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பது எமது அவா.” (பசுமை, தை-பங்குணி 2016) என ஆசிரியர் குறிப்பிடுள்ளார். 52 தொடக்கம் 60 பக்கங்கள் கொண்டதாக ஆய்வு ரீதியானதும் ஆக்கவிலக்கியம் சார்ந்ததுமான கனதியான அம்சங்கள் பசுமையில் வெளிவந்தன.

2017 ஜீலை - செப்டம்பரில் கலை, இலக்கிய, சமூக காலாண்டிதழ் “அமுதநதி” வன்னியூர் கவிராயர் கலை இலக்கியப் பேரவை அமைப்பினால் வெளியீடு

செய்யப்படுகின்றது. அமுதநதியின் முதலாவது இதழில் “வவனியாப் பிராந்தியத்தில் தொடர்ச்சியாக நூல்களும் படைப்புகளும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், குறிப்பிட்தக்க ஒரு சில சஞ்சிகைகள் மாத்திரமே வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மிகுந்த எதிர்பார்ப்புகளுடனும், நம்பிக்கையுடனும் இந்த அமுதநதி சஞ்சிகையும் தனது பயணத்தின் முதலாடையை எடுத்து வைக்கின்றது.” (அமுதநதி, கலை, இலக்கிய, சமூக காலாண்டிதழ், ஜென்-செப்டெம்பர்-2017) எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அமுதநதியின் இலக்கு அல்லது நோக்கு தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. முதலாவது இதழில், ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் முன்னோடிகள் பற்றிய கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதைகள், சஞ்சிகை விமர்சனம், கல்வியியல் சார் கட்டுரைகள், விளம்பரங்கள் எனப் பல்பொருள் வாணிபம் கூட்டினைக்கப்பட்டுள்ளது. வன்னியூர்க் கவிராயர் கலை, இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாக வெளிவருகின்றது.

‘ஸழம் தந்த கொடை’ எனும் தலைப்பில் ஒவ்வொரு இதழிலும் ஈழத்து இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த முன்னோடி ஒருவரைப் பற்றிய விமர்சனப் பார்வை மிகச் சிறப்பு. இதுவரையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி தொடங்கி சு.வேலுப்பிள்ளை வரையில் பத்து முன்னோடிகள் பற்றிய வரவு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர் தமிழ்நதி அவர்களின் ‘தோற்றப் பிழை’ சிறுகதை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியது. குறிப்பாக, சிறந்த மொழிக்கையாளுகை, கதைக்கரு, கதைநகர்வு, பாத்திரவார்ப்பு, கதைசொல்லி முறைமை, கதைப்பின்னல் என்பன ஒரு சிறுகதைக்கான அத்துணை உத்திகளும் கையாளப்பட்டிருப்பது சிறுகதை எழுத முனைவோருக்கு நல்லதொரு அடிப்படையைத் தரும் உதாரணமாகும்.

அமுத நதியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கவிதைகள், கவித்துவத்துடன், கவிதைக்கான உத்தியுடன் கவிதையாக்க முறைமையுடன் ஆக்கவிலக்கியத் துக்கான நிலைபேற்றையடையவில்லை. எனினும் கனகரவியின் ‘அம்மம்மா’ குறிப்பிடத்தக்கது.

“வள்ளைக் கம்பிகளாக
நறைத்துவிட்ட தலைமுடியை
முழுத்து
கொண்டை போட்டிடி
அந்தக் கொண்டையை
ஆட்டியாட்டி
பரிவாகப் பேசினாலும்
கழந்து பேசினாலும்...
இப்போது,

அவ புல்லுச் செருக்கின
மண்வெட்டி
எங்கையண்டு தெரியாது...
அள்ளியவ தீத்திவிட்ட
அரிசிமாப்புட்டும்
பிழங்கி ஓளிச்சு வைச்சிருந்து
தந்த பலாச்சஸ்ஸையும்
திருவிழாவுக்குப் போகேக்குள்ள
மாட்சுத் தந்துவிட்ட நாறு ரூபாவும்...

(க.கனகரவி)

அம்மம்மா பற்றிய படிமம் மற்றும் நனவோடை உத்தி, கழிவிரக்கம் என்பன மிகச் சிறப்பு. வவுனியாவில் அமுதநதியின் வரவு அமுதமாயினும் ஆக்கங்கள் இன்னும் தேறலைத் தரவில்லை. அதற்கு இதழாசிரியரும், ஆலோசகர்களும் தேடலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தல் சிற்றிதழுக்கான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இதுவரையில் அமுதநதி பத்து இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது. கவிதை, சிறுகதை, நூல் விமர்சனங்கள், இலக்கிய ஆக்க கர்தாக்களின் அறிமுகம் எனப் பல்சுவை அம்சங்கள் கொண்டதால் கனதி மிக்கதாய், வெளி வருகின்றது. முதல் இதழ் 46 பக்கங்களில் வெளிவந்த போதிலும், தற்போது அதன்வடிவமும், பக்க எண்ணிக்கையும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன.

எனவே வவுனியா மாவட்டத்தின் நாற்பது வருட இலக்கிய முயற்சியில், நிலம், மாருதம், மாதநிலா, பூங்களி, பிருந்தாவனம், பசுமை, அமுதநதி ஆகிய கலை, இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவையாவும் இளம் படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்தும் வகையிலும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், இலக்கிய விமர்சனங்கள், சமூக பொருளாதாரத்தில் இலக்கியத்தின் போக்குகள் போன்றவற்றினை வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளது. எனினும் வெளியீடு, விநியோகம், ஆக்கங்களின் கனதி மற்றும் பற்றாக்குறை ஆகியன இதன் தொடர் வருகை, வரவின்மை என்பவற்றில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன. வந்தவைகளை வரவாகக் கொண்டு, இந்த வரவு வவுனியா மாவட்ட இலக்கிய முயற்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

குறிப்பு: “வவுனியா மாவட்ட சிறுசஞ்சிகை வளர்ச்சியும் இலக்கியத்தில் அதன் வகிபாகமும்” எனும் தலைப்பில் எழுதுமாறு தூண்டல் செய்த என் தமிழ்ப் பேராசான் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் செ. யோகராஜா அவர்களுக்கு நன்றிகள்

உசாத்துணைகள்

1. சிவத்தம்பி. கா.(2002)இலக்கியமும் கருத்துநிலையும், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை
2. யோகராசா. செ,(2007) ஈழத்து இதழியல் வளர்ச்சி, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
3. பண்பாடு (1993) மலர் 3, இதழ் 02, இந்து கலாசார அமைச்சு, கொழும்பு.
4. நிலம் (2001)இதழ் 03 , மல்டிவிசன் அச்சகம், வவுனியா.
5. மாருதம் (2002)இதழ் 01 , மல்டிவிசன் அச்சகம், வவுனியா.
6. மாத நிலா, (2012) விஜய் பதிப்பகம், வவுனியா.
7. பிருந்தாவனம், (2011), இதழ் 01, ஓமந்தை, வவுனியா.
8. அமுதநதி, (2017), நதி 01, விஜய் பதிப்பகம், வவுனியா.
9. பூங்களி (2011) வவுனியா
10. பசுமை (2016), வவுனியா

கண்ணிரும் தண்ணிரும் வானியா பிரதேசத்தை கையடாகக் கொண்ட ஒரு ஆயிவு

கொ. பாபு
எழுத்தாளர்
வவுனியா

“நீரின் றமையா துலைகனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு”

“வரப்புயர நீர் உயரும்
நீர் உயர நெல் உயரும்
நெல் உயர சூடு உயரும்
சூடு உயரக் கோல் உயரும்
கோல் உயரக் கோன் உயர்வான்”

உலகில் உயிர் வாழும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் நீர் இன்றியமையாதது. நீரின் வளத்தைப் பொறுத்தே, உலகின் செழிப்பு அமையும் என திருவள்ளுவரும், ஓளவையாரும் தீர்க்க தரிசனம் கூறியுள்ளனர்.

உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும், அவற்றின் வளர்ச்சி, சந்ததிப் பெருக்கத்திற்கும் நீரே மூலக் கூறாகும். வடிவமும், நிறமும் அற்ற நீரானது திண்மமாக, திரவமாக, ஆவியாக உருமாறும் இயல்பு கொண்டது. மனிதர்கள், மிருகங்கள், பிராணிகள், பறவைகள், தாவரங்கள், நீர்வாழ் உயிர்கள், நுண்ணுயிர்கள் யாவும் உயிர் வாழ தண்ணீர் அவசியமாகும். எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மூலாதாரமாக, முதல் அடிப்படைத் தளமாக இருப்பது நீர் ஆகும். அது உடலுக்கு மருந்தாகவும், ஜீவ சக்தியாகவும் திகழ்கிறது.

மானுடவியல் ஆய்வுப்போக்கில் வரலாற்று ரீதியாக நாகர் வவுனியா பிரதேசத்துள் வாழ்ந்தமைக்கான தொல்பொருள் சான்றாதாரங்கள் உண்டு. வன்னிப் பிரதேச வரலாறு மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. இலங்கையின் மத்திய கால வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறும் யாழ்ப்பாணம், கண்டி, கோட்டை, இராச்சிய காலங்களில் பல்வேறுபட்ட வன்னிச் சிற்றரசுகள் இருந்திருக்கின்றன. தமிழ் வரலாற்று நூல்களாகிய வையா பாடல், கைலாய மாலை, யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை போன்ற நூல்களும் வன்னியர், குறிப்பாக “அடங்காப்பற்று” வன்னிமைகள் பற்றிய செய்திகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. வன்னியின் தென்னரைப் பகுதி வவுனியா மாவட்டமாகவும், காணப்படுகின்றது. வவுனியா தொள்ளாயிரத்து

முப்பத்தேழு சதுர மைல்களாகும். இம் மாவட்டத்தை 200- அடி தொடக்கம் 300 அடி வரையிலான உயரம் கொண்ட பீடபூமி என விபரிக்கலாம். இது வடமாகாணத்தின் அதியுயர்ந்த பூமி (நிலம்) ஆகும். வன்னி என்ற சொற்பதம் காடுகள் அண்டிய இடப்பெயரையும், ஓர் இனக்குழுமத்தின் பரம்பரை அலகுப் பெயரையும் குறிப்பதாக கணிப்பிட முடியும். வவனியன் ஆட்சி புரிந்த விளாங்குளம், வவனியா என்ற பெயர் வரக்காரணமாகின்றது.

குளப் பண்பாட்டுக்கு உரிய வவுனியா காடுகள், களனிகள், பூர்வீகம் சார்ந்த பாரம்பரிய பிரதேசமாகும். வவுனியாவில் நீரைப் பிரதானமாக பெறும் வழிமுறைகள்

- i. மழைந்து
ii. நிலக்கீழ் நீர்

புவி மேற்பரப்பில் விழுந்து கிடைக்கும் மழைநீரானது குழியும் பள்ளுமான பகுதிகளில் தோங்கி நின்றது. தேக்கமான பகுதிகள் குளங்களாக அமைய, அவ்விடம் சூழ்ந்த குளப்பண்பாட்டு சமூகம் படிப்படியாக விரிவடைந்தது. இவ்வாறான குளங்கள் அமைந்த இடப்பெயரே ஊர்களின் பெயராகக் காணப்படுகின்றன. குள அமைப்பு முறையினை நோக்கும் போது

இப்பிரதேச எல்லைக்குள் வாழ்ந்து வந்த பூர்வீக சமூகக் குழுமங்கள், விவசாயம், மிருகவளர்ப்பு, அன்றாடத் தேவைகள் காரணமாக பொருத்தமான குடியிருப்புக்களையும், குளங்களையும் அமைத்துக் கொண்டன. ஆறுகளின் வளமும் இவ் அமைவிடத்தில் காணப்பட்டது.

என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆற்று நீர் பல குளங்களுக்குத் திசை திருப்பப்பட்டன. இயற்கையான சமூகக்குழும நடைமுறை, மன்னராட்சி, அன்னியராட்சி, சுதந்திரத்தின் பின்னரான தாராண்மை ஆட்சி போன்ற பல நிர்வாக முறைகளால், குளங்கள், வாய்க்கால்கள், நிலங்கள் காலத்துக்கு காலம் புனரமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. வவுனியா மாவட்டத்தில் “1950ஆம் ஆண்டை அடுத்து தொடர்ந்த பெரும் குடியேற்றங்களான செட்டிகளம், பாவற்குளம், பெரியதம்பனை, சேமமடு போன்ற திட்டங்களும், மேலும் நகரை அண்டிய கோவிற்குளம், பண்டாரிகுளம், தச்சன்குளம் மற்றும் சிறு குடியேற்ற திட்டங்களும், மற்றும் கிராம விஸ்தரிப்பு திட்டங்களும், வன்னியின் பழைய கிராமங்களை காடுகளின் பிடியிலிருந்து மீட்கின்றன.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் கவிஞர் முத்தையா சிவலிங்கம் (முக்குச்சிவன்) அவர்கள்.

பொதுவாக இன வன்முறை காரணமாக மலையகத்திலிருந்து வெளியேறிய தமிழ் மக்கள், காலத்துக்கு காலம் இப்பிரதேச எல்லைக்குள் குடியேற்றப்பட்டனர். தொழில், திருமண உறவு, பிறகாரணிகளாலும் மலையகமக்கள் இங்கு குடியேறி வாழ்ந்து வருகின்றனர். கணிசமான மக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து உத்தியோகம், வியாபாரம், பிற தொழில்கள், திருமண உறவு, இடப்பெயர்வு போன்ற காரணங்களால் வவுனியாவுக்கு வந்து குடியேறினர். முஸ்லீம் மக்கள், சிங்கள மக்களும் இப்பிரதேச எல்லைக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மானாவாரி, சேனைப் பயிர்ச்செய்கை, வேளாண்மை, தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, மிருக வளர்ப்பு, வியாபாரம், சிறுகைத்தொழில், சுலி உழைப்பு, அரச, தனியார் உத்தியோகம் என்பன தொழில் துறைகளாக இருக்கின்றன.

இயற்கையோடும், காட்டு மிருகங்களோடும் போராடியும், இயற்கையோடு இசைந்தும், சேதனப்பசளைகளின்துணைகொண்டுமதுமக்கள்பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இறைச்சி, குளத்து மீன், தேன், முக்கனி, குரக்கன், சாமை, தினை, சீனட்டி, பச்சப்பெருமாள் நெல் அரிசி ஆகியவை மக்கள் வாழ்வுடன் கலந்தன. தேவைக்கு ஏற்ப பயிர் செய்து வந்தாரையும் வாழுவைக்கும் குதூகலம் மிக்க பண்பட்ட சமூகமாக வன்னிச் சமூகம் காணப்பட்டது என்பது மிகையான கருத்தன்று.

விவசாயம், குடியேற்றம், தளபாடங்கள், விறகு, மண் அகழ்வு என்பன சார்ந்த தேவைகளின் நிமிர்த்தம், திட்டமிட்டும், திட்டமிடாமலும், குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களினாலும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வந்தன. விவசாய உற்பத்தி பணப்பயிராக மாற்றப்பட்டதின் பின்னர், கிருமிநாசினி வகைகள், உரவகைகளின் பாவனை படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. காடழிப்பு, குடியேற்றம் என்பன பொதுவாக கேணிகள், நீரேந்தி வரும் கால்வாய்கள், குளங்கள் என்பன தூர்ந்து போகக் காரணமாக அமைவதுடன் நிலக்கீழ் நீர்ப்பற்றாக்குறைக்கும் காரணமாகின்றன.

காடுகள் சூழ்நிலையுடன் தொடர்பானவை. அவை சூரியக் கதிர்ப்பில் உள்ள மிகையான கதிர்களைத் தருகின்றன. வளிமண்டலத்தில் உள்ள ஓட்சிசன், காபனீராட்சைட்டுச் சமநிலையை பேணுகின்றன. காபனீராட்சைட்டை ஒளித் தொகுப்பின் பொருட்டு அகற்றுகின்றன. வளிமண்டலத்தின் ஈரப்பதனை நிலைப் படுத்துகின்றன. வளிமண்டலத்தை சீர்செய்கின்றன. காற்றோட்ட வேகத்தை குறைத்து மண்ணீரிப்பைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. சீரான காலநிலைக்கு காரணமாகின்றன. நீர்ச் சக்கரத்தில் பங்கு கொள்கின்றன. மழைவீழ்ச்சிக்கு காரணமாகின்றன. இவை தரைக்கீழ் நீரின் அளவை அதிகரிப்பவை. அருவிகளும், ஆறுகளும் நீரோட்டத்திற்கு காரணமானவை.

“காடுகள் மண்ணின் பண்புகளை விருத்தி செய்கின்றன. அரிய விலங்குகளுக்கும், ஏனைய உயிரினங்களுக்கும் வாழ்ந்தங்களாக அமைகின்றன.

அழகியல் ரீதியாகவும் முக்கியம் வாய்ந்தவை. உல்லாசப் பயணம், கைத்தொழில் விருத்தி என்பவற்றுக்கும் முக்கியமானவை” எனக் குறிப்பிடும் சிவாஜினி சிவசங்கர் அவர்களது தகவல்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியவை. ஆதிகால மனிதர்கள் பஞ்சபூதங்களாக நீர், நிலம், காற்று, தீ, ஆகாயம் என்பவற்றை வணங்கியதும், பேணியதும் இயற்கைச் சமநிலைக்கு சாதகமான அம்சமாகும்.

பொருளாதாரம், அதிகாரம், பதவி, செல்வாக்கு, வாய்ப்புக்கள், அசையாச் சொத்தின் அபிலாசை காரணமாக, வவுனியா பிரதேசத்திலுள்ள சிறிய எண்ணிக்கையானோர் அதிக காடுகளை காலத்திற்கு காலம் அழித்து தம் வசமாக்கிக் கொண்ணடனர். அதிகளவான பொதுமக்கள் குறைந்த காணிகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து கொள்வது இங்கு ஒர் முரண்பாட்டு அம்சமாகும். தொடர்ந்தும் பண்பலம் உள்ளவர்கள் இவ்வாறான காணிகளை பல வழிமுறைகள் மூலம் தமது சொத்துக்களாக மாற்றிக்கொள்கின்றனர். இவையாவும் வனவளச் சூழலில் சமநிலைக் குழப்பத்தையும், இளந் தலைமுறைக்கான நிலப் பற்றாக்குறையையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. நீர் வளச்சுமற்சியில் காடுகள் இன்றியமையாத ஒன்று. காட்டு வளம் சார்ந்த பாதுகாப்புப் பற்றிய அறிவுறுத்தலும், நடைமுறையாக்கலும் முக்கியப்படுகின்றது.

புவி வெப்பம் அடைதல், மழைபற்றாக்குறை, குடிநீர்ப்பிரச்சினை, குளங்கள், ஆறுகள் வறண்டு போதல், தரைமாசடைதல், வளிமாசடைதல், மண்ணரிப்பு, நோய்கள் என தீமைகள் பல்கிப்பெருகும். தற்கால சூழலில், பருவமழை உரிய பருவகாலத்தில் பெய்யத் தவறுகின்றது. அழுக்கங்கள், சூறாவளி காரணமாக கிடைக்கும் மழை குறுகிய நேரவேளையில் அதிக மழையாகவும், பொருத்த மற்றும் காணப்படுவதால் விதைப்பு, அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகள் பெரும் சவால்களுக்கும் உள்ளாகி வருகின்றனர். உற்பத்தி பொருட்களுக்கான விலை வீழ்ச்சி, தரகர்கள், வர்த்தகர்கள், மூலம் ஏற்படும் கொள்ளள இலாபச்சுரண்டல் என்பன பல்கிப்பெருகுகின்றன.

**மா ஈரம் போகுதென்று
விதைநெல் கொண்டோடி
உழவர் நாம் உழுத வயல் சேற்றில்
கால்மிதித்தோம் எங்கள்
சோற்றில் விசம் கலந்து போச்சே**

**குளப்பண்பாட்டுப் பிரதேசம் இப்போ
குடிக்க நல்ல தண்ணீர் இன்றி
குட்டிச்சுவராகிப் போன
மர்மம் தான் என்ன மக்களோ!**

உயிர்கால்லி நச்சமருந்துகள், அசேதன உரவகைகள், தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், கடந்த யுத்தம் என்பன உணவு வகைகள், நீர், காற்று, மற்றும் மனிதர்கள் வரை பாதிப்படைய வைக்கின்றன. காரணம் அறியமுடியாத சிறுநீரகக் கோளாறு, வாந்திபேதி, நெருப்புக் காய்ச்சல், வயிற்றுளைவு, தோல்நோய் சமூகத்துள் அதிகரிக்கின்றன.

குடிநீர்; நல்ல தண்ணீர்க் கிணறுகள், பொதுக் கிணறுகள், பொதுக் குழாய்க் கிணறுகள், தோட்டக் கிணறுகள் என்பனவற்றிலிருந்து நீண்டகாமாக எடுக்கப்பட்டு வந்தது. நீரும், காற்றும் இலவசமாக மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய சொத்துக்களாகும். மனிதன் ஆழமாக சிந்தித்து தன்னையும், தான் வாழும் சுற்றுச் சுழலையும் பற்றி அறிவு பூர்வமாக உற்று நோக்க வேண்டும். தற்காலத்தில் நீர் ஓர் விற்பனைப் பண்டமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. மாதம் தோறும் குடிநீர்க்கான செலவு அதிகரித்துவருகின்றது. “ஒவ்வொரு பேரழிவிலும் ஒரு வாய்ப்பு மறைந்திருக்கின்றது. பேரழிவுகளிலும் ஆதாயம் தேடுவார்கள் பண முதலைகள்” சில செல்வந்தர்களாலும், கம்பனிகளாலும், வேறு சிலராலும் அமைக்கப்படும் ஆழ்துளைக் கிணறுகள் சாதாரண கிணறுகளின் நீரை உறிஞ்சி எடுக்கின்றன. இது ஒரு வகையான நீர்ச் சுரண்டலே ஆகும். இதனால் சாதாரணமக்கள் குடிப்பதற்கும், குளிப்பதற்கும், பிற அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் நாளாந்தம் திண்டாடும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

நமது நிலக்கீழ் நீர் தொடர்பான சுகாதார பரிசோதனை, சமூக நலநோக்கில் நடைபெற்றுள்ளதா? அவை குடிப்பதற்கு உகந்த நீர் தானா என்ற உத்தரவாதம் உண்டா? விலை கொடுத்து வாங்கும் தண்ணீர் மூலம் நீர் சார்ந்த நோய் ஏற்பட வாய்ப்பில்லையா? நமது கிணற்று நீரை, நாம் ஏன் சுத்திகரித்துப் பாவிக்க முடியாது? என்பன முக்கிய சிந்தனைக்குரிய விடயங்களாகும். பொதுவான நீர் வளங்கள், மூலவளங்கள் தனியார் துறையின் கைவசமாக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் உலக யுத்தம் கூட நீர்ப்பங்கீட்டு யுத்தமாக மாறக்கூடும் என்ற கணிப்பீடு உண்டு. நீர் சார்ந்த விடயமானது பொதுவாக பொதுமக்கள் மத்தியில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையாக, பொருளாதார, விவசாய, மிருகவளர்ப்பு, சுகாதாரம் சார்ந்த பிரச்சினையாக தலைதூக்கி வருகின்றது.

தண்ணீர் இயற்கை நமக்கு வழங்கியிருக்கும் மாபெரும் சொத்து. பூமியில் உள்ள தாவரங்கள் உட்பட அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் தண்ணீர் மீது சம உரிமை உண்டு. இரத்தத்தை உறுஞ்சும் அட்டைகள் போல நல்ல தண்ணீர் நமது வளங்களுள் உறுஞ்சப்பட்டு நமக்கே விற்கப்படுகின்றது. நிலம், நீர், மணல், குளம், காடு போன்ற வளங்கள் சுறையாடல், மாசுபடுத்தல், அழித்தல் போன்றவற்றை நேரடியாகவோ, மெளனமாகவோ அங்கீகரிக்காத சமூகமாக மக்கள் விழித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு குளம் நிறைந்தவுடன் அந்தக்குளத்தின் மேலதிக நீர் வான் (கலிங்கி) வழியாக அடுத்த குளத்திற்குச் செல்லக்கூடிய வகையில் மறு குளங்கள் கட்டப்படுகின்றன. இந்தவகையில் மேலிருந்து நீர் வரும் குளம் மேல் குளம் என்றும், நீரை ஏற்றுக் கொள்ளும் குளம் கீழ்க்குளம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. குளங்கள், கால்வாய்கள், விவசாய நிலங்கள் அழிக்கப்படுவதை வெறுமனே பள்ளமான பகுதி மேடாக்கப்பட்டது என்றோ, தற்கால தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு விட்டது என்றோ திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. வாய்க்கால்களின் நீரோட்டத்தை கணக்கிட்டு குளங்களை முன்னோர்கள் அமைத்தார்கள். ஒரு குளம் நிரம்பினால்

அதிலிருந்து வடியும் நீர் மற்றொரு குளத்துக்குச் செல்லும் விதமாக பாசன அமைப்பை அமைத்துள்ளனர். ஆகவே ஒரு குளம் இல்லாமல் போனால் அதன் மூலம் நீர் பெறும் மற்றக்குளங்களும் இல்லாமல் போகும். அந்த விவசாயத்தை நம்பி நடைபெறும் கால்நடை வளர்ப்பு போன்ற இதர தொழில்கள் அழிந்து போகும்.

இயற்கையை சிதைக்காமல், வன்முறையாக சுரண்டாமல் வளங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் ஆற்று நீரும், ஊற்று நீரும், நிலத்தடி நீரும், மழை நீரும் நம்மை விட்டு வெகுதூரம் விலகிக் கொண்டு போகிறன. எமக்குப் பின்வரும் சந்ததியினரது எதிர்காலம் அச்சுறுத்தல், பயம், பரிதாபம், அழிவு என்ற நிலைக்குள்ளாகி வருகின்றது. நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, பசுமைப்புரட்சி என்பன விவசாயத்துறையில் ஓர் உச்ச பாச்சலை உண்டு பண்ணியுள்ளன. தேவைக்கான உற்பத்தியா? இலாபத்துக்கான உற்பத்தியா? சேதனப்பசளை, அசேதனப்பசளை இவற்றுள் எது சிறந்தது. அல்லது சேதனப்பசளை அசேதனப்பசளை இரண்டும் கலந்த பயிர்ச்செய்கையா? விவசாயிகளுக்கு பயன் தரும் பூச்சிபழுக்கள், மற்றும் பிற உயிரிகள் அழிந்து வருவது, நச்சு கிருமிநாசினிகள், செயற்கைப்பசளைகள் என்பனவற்றை அதிக அளவில் பாவிப்பதனால் தான். இயற்கையின் இயல்பை, அதன் உணவுச்சாங்கிலிப் பயன்பாட்டை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத மனித செயற்பாட்டினை இயற்கையை நாசம் செய்யும் வன்முறைப் போக்காகவே நோக்க வேண்டும்.

அரசு நிர்வாகத்துறையினர், கமநல்சேவைப் பிரிவு, நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம், வனவளபாதுகாப்புபிரிவு, சுகாதாரப் பிரிவு என்பன சார்ந்த அதிகாரிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், கல்வித்துறையினர், பல்கலைக்கழகத்தினர் ஆகியோர் இவற்றை சமன் செய்ய முன் வரவேண்டும். பொதுமக்கள் மத்தியில் காணப்படும் பல்வேறு கிராம, நகர அமைப்பினர் சமய, சமூக ஆர்வலர்கள், கமக்கார அமைப்பினர் தமது சமகால வாழ்வுத் துயரங்களை மீட்க தம்மாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். “விவசாயம் அழிவை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டு இருக்கிறது ஆனால் இன்னும் அழிந்துவிடவில்லை. அதன் கடைசித்துளி உயிரை காலம் நம் கைகளில் வழங்கி உள்ளது.”

“மகிழ்ச்சியின் நறுமணம் மிக்க
என் சின்னஞ்சிறு பிராயத்தில்
நீர் நத்தைகளையும், மட்டுகளையும்
சேகரித்து விளையாடக்களித்த
உன் தெள்ளிய நீர்ப்பறப்பு
வெப்ப அலைகளைப் போர்த்திய படி
உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது
நிலவின் ஒளியை
விரித்தாற் போன்றிருந்த உன்னுடல்

வவுனியம்

துண்பத்தால் சமூலும் பெண்ணின்
பருவ மேடுகளைப் போல்
தோண்டப்பட்டிருக்கிறது.
என் முத்தத்தால் நனைந்த
உன் கரையின் கைகளில்
தோல் தொழிற்சாலைகள் மினிர்கின்றன.
உன்னிருப்புமும் செம்பட்டை
மயிர்களோடு
பயிர்கள் தேம்பி அழு

வெண்மையாய் நுரைத்துப் பொங்கி
உனக்குள்ளே நீராடி மகிழ்ந்த நீ
கழிவின் கருந்திரவத்தைப் பருகியபடி
நகர்ந்து செல்கின்றாய்.

பாலத்தின் மீதேறி உன்னைக் கடக்கும்
என் பருத்த கருப்பையில்
உருள்கிறது ஒரு துளி விஷம்!"

நன்றி - சுகிர்த ராணி

குடி தண்ணீர் தொடர்பில் நாம் அடையாளம் காணும் மையப் பிரச்சினைகள்

- மரணம், நோய், அச்சம், மன உளச்சல்.
- பொருளாதார செலவீடு.
- குடிக்கும் நீரின் தரம் பற்றிய தெளிவின்மை.
- குடிநீர் தொடர்பான அக்கறை இன்மை.
- உத்தரவாதமான நீர்ப்பரிசோதனைப் பற்றாக்குறை.
- நாகரிகமான பழக்கமாக எண்ணும் மனோநிலை. (விலைகொடுத்து வாங்குவது)

தண்ணீரை வளப்படுத்தல், சுத்திகரித்தல் தொடர்பாக

- இயற்கைக் காட்டுவளம் பேணல்.
- குளங்கள், கால்வாய்களைப் பேணுதல்.
- நச்சுத்திரவங்கள், அசேதனப்பசளைகளைப் படிப்படியாக கட்டுப்படுத்தல்.
- ஆழ்துளைக் கிணறுகள் தொடர்பில் சட்டங்களை உருவாக்கி அமுல்படுத்தல்.
- மர நடுகைகளை ஊக்கப்படுத்தல்.
- நிலக்கீழ் நீர்சேமிப்பை நடைமுறையாக்கல்.
- நகரசபை சுத்திகரிப்பு கழிவுகளை உரிய பொருத்தமான முறையில் விவசாய நிலங்களுக்கு உரமாக மாற்றுதல்.
- பொதுமக்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் புதிய யுக்தி முறைகளை பயன்படுத்தி நீர் சார்ந்த கருத்துப் பரவலாக்கம் செய்தல்.

தண்ணீர் ஒவ்வொரு குடிமக்களினதும் கண்ணீர்ப் பிரச்சினையாக மாறி வருகின்றது. எம்மையும், எமது பின்வரும் சந்ததியினரையும், பல்வகை ஜீவராசிகளையும், புல், பூண்டு தாவரங்களையும், மரணவாயில் முன் இழுத்துச் செல்லும் நீர் தொடர்பாக சிந்திப்போம். மாற்றங்கள் தேடிச் செயற்படுவோம். "நம்முடைய புகழ்பெற்ற தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் - நம்முடைய நாகரிகமும் - மோசமான மனநிலைகுலைந்த குற்றவாளியின் கையில் உள்ள ஒரு கோடாரியைப் போன்றது. நமது காலம் விஞ்ஞான அறிவுக்களத்தில் வியப்புட்டும் சாதனைகளாலும், அந்த ஆழ்ந்த அறிவின் தொழில்நுட்ப பிரயோகத்தாலும் புகழ் பெற்றிருக்கிறது. இதனால் மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருப்பவர் யார்? ஆனால் அறிவும், திறமைகளும் மட்டுமே மனித குலத்தை மகிழ்ச்சி மற்றும் கண்ணிய வாழ்விற்கு இட்டுச் செல்லாது, என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது"

- ஜன்ஸ்டென் மேற்கோள்

தனக் குள்களும் தொகுதக் குள்களும்

வைத்திய கலாநிதி செ.மதுரகன்
வவுனியா

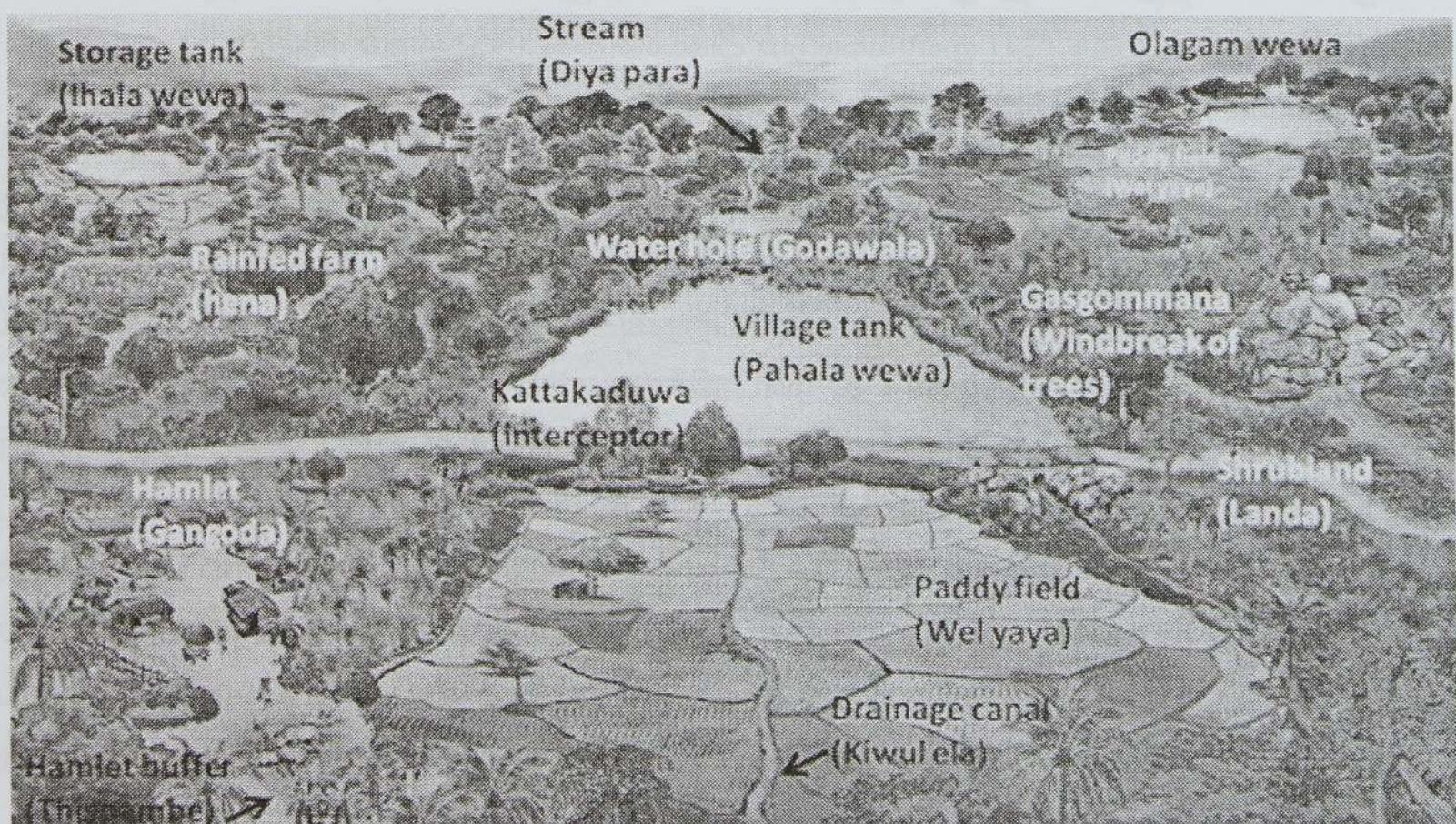
இலங்கையானது மிகப் பழமையான நீர்ப்பாசன நாகரிகத்தைக் கொண்ட தீவாகும். பூமத்திய ரேகைக்கு அண்மையிலும், பூமியின் தென் அரைக்கோளத்தின் ஆரம்பப் புள்ளியிலும் அமைந்திருப்பதனால், இலங்கைக்கு இரு பருவ மழை வீழ்ச்சி கிடைக்கக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. வடகீழ் மற்றும் தென் மேல் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலங்களில் இலங்கையானது வருடத்தின் ஆறு மாத காலம் மழை வீழ்ச்சியையும், ஏனைய ஆறு மாதங்களில் முதல் இடை பருவ பெயர்ச்சிக் காற்று மழையும், இரண்டாம் இடை பருவ பெயர்ச்சிக் காற்று மழையும் கிடைக்கும் ஒரு தீவாகும். இந்த தீவின் கடல் மட்டத்திலிருந்தான் நிலவுயர மட்டங்கள் பூஜ்ஜியம் தொடக்கும் மூவாயிரம் மீட்டர் வரையில், வெவ்வேறு பயிர்கள் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன.

இவ்வாறான நிலவுயர மட்டங்களின் வேறுபாடுகள், மற்றும் வெவ்வேறு பருவங்களின் போதான மழை வீழ்ச்சி, ஆகியவற்றை கருத்தில் கொண்டு, அதீத மழை வீழ்ச்சி கிடைக்கப் பெறுகின்ற காலப் பகுதிகளில்; அவற்றை சேமித்து வைத்து பாவிக்கவும், உயரமான இடங்களில் இருந்து மேற்பரப்பு வழிந்தோடல் மூலம் வரும் மழை வெள்ளத்தினை தாழ் பரப்புகளில் சேமித்து வைக்கவும் என இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையே குளங்களும் அணைக்கட்டுக்களும் ஆகும்

ஆற்றங்கரையோரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றும் பெற்ற குடியேற்றங்கள் முதல் அரசர் காலத்து குடியேற்றங்கள் வரை, அணைத்துமே நீரேந்து பிரதேசங்களையும் நீர் வழிந்தோடும் பிரதேசங்களையும் கருத்தில் கொண்டே கட்டமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறான குடியேற்றங்களை அமைக்கும் பொழுது, மிகப் பெரிய நீரேந்து பிரதேசங்களை கொண்ட விசாலமான குளங்களைப் பரிபாலிக்க என தனியான நிர்வாக கட்டமைப்புக்களும் அரசர் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இக் கட்டமைப்புக்கள் காலனித்துவக் காலத்தில் நீர்ப்பாசன திணைக்களமாக மாற்றம் பெற்றதுடன், மேலும் மேலும் நீரை சேமித்து வைத்து, வெவ்வேறு தேவைகளுக்கென பயன்படுத்தக் கூடிய கட்டமைப்புக்களை இலங்கையின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கட்டமைத்திருந்தனர். இவ்வாறான காலப்பகுதியில் பெரும் பாசன குளங்கள் மற்றும் அணைக் கட்டுக்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன, சிறு பாசனம் மற்றும் உள்ளூர் குளங்கள் முக்கியத்துவம் அற்றுப் போயின.

பெரும்பாசனக்குளங்களுள் அனேகமானவை ஏதேனும் ஒரு ஆற்றின்மூலமோ, கிளை ஆறுகளின் மூலமோ போசனை பெறும். அல்லது மிக விசாலமான நீர் பிடிப்பு பகுதிகளை கொண்டிருக்கும். இவ்வாறான குளங்களையே தனிக் குளங்கள் என வரையறுப்பதுண்டு. இவ்வாறான குளங்கள் மற்றும் அணைக் கட்டுகளின் பாசனப் பகுதிக்கு மேலதிகமாக உபரி நீர் வெளியேறி இன்னொரு குளத்தினை நிரப்புவது குறைவு, இவை நேரடியாக ஆறுகளுடன் அல்லது கடலுடனேயே கலக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கட்டமைப்புக்கள் வெள்ள நீர் வழிந்தோடு தலைப்பு மற்றும் அனர்த்த காலங்களின் போதான ஆபத்துக்களை தவிர்ப்பதற்காகவுமாகும். பெரும்பாசனக் குளங்களின் வளர்ச்சியின் காரணமாகவே இலங்கையின் மிகப் பலம் பொருந்திய அதிகாரசபையாக மகாவலி அபிவிருத்தி அதிகார சபை சுதந்திர இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தினால் பலப்படுத்தப்பட்டது.

பெரும்பாசனக் குளங்கள் அதீத கவனத்திற்கொள்ளப்பட்ட காலப்பகுதியில், இலங்கையின் சிறு மற்றும் கிராமிய குளங்களை புனர்நிர்மாணம் செய்யவோ அல்லது அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை கருத்தில் கொள்ளவோ திணைக்களங்களும் நிறுவனங்களும் தவறி விட்டன. இருப்பினும் இச் சிறு குளங்கள் மிக மிக சூழல் நேயமான வழிமுறைகளைப் பின் பற்றியே அமைக்கப் பட்டிருந்தன. இக்குளங்களின் வடிகாலமைப்பு முறையானது ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபட்டிருந்ததுடன், உயரமான நீரேந்து பிரதேசங்களில் இருந்து தாழ்வான நீர்ப்பாசனப்பகுதிகளை நோக்கியதாக அமைந்திருந்தன. இவற்றின் மேலதிக நீர் நேரடியாக ஏதேனும் ஒரு ஆற்றினையோ, ஓடையினையோ சென்றடையும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய நீர்ப்பாசன கட்டமைப்பினையே குளத்தொகுதிகள் அல்லது படிநிலைக் குளங்கள் என வரையறுப்பதுண்டு.

இவ்வாறான படி நிலைக் குளங்களின் மூலம் பெரும்பாலான வறள் நிலங்கள் பாசனம் செய்யப்பட்டதுடன், நிலத்தடி நீரையும் இவை பாதுகாத்து வைத்தன. இப் படிநிலைக் குளங்களின் தொகுதியானது வெவ்வேறு தேவைகளுக்காக அமைக்கப் பெற்றவையாகவே காணப்படுகின்றன. ஒரு கிராமத்தினை மையமாகக் கொண்டு தொகுதிக் குள கட்டமைப்பு அமைக்கப்பட்டிருப்பின், அவற்றில் பயிர்ச் செய்கைக்காக அமைக்கப்பட்ட குளங்கள் மாத்திரமன்றி, வெள்ள நீரை தாங்கி நிற்க, வனவிலங்குகள் நீரருந்த, மழைநீர் சேகரிப்பு, காடுகளின் நீர்த்தேவைக்கு என தம்மை சுற்றியுள்ள சுகல உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவற்றின் தேவைகளுக்கும் இக்குளங்களின் மூலம் நீரை சேமித்து வைத்து நீண்ட காலம் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு படி நிலைக் குளத்தின் கட்டமைப்பை உற்று நோக்குவோமாயின், அது பின்வரும் பிரதான சுறுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

1. உயர் நிலை கட்டமைப்புக்கள்.

உயர் நிலை கட்டமைப்புக்கள் குளத்திற்கான நீரேந்து பகுதியாகவும், வன விலங்குகளின் நீர் ஆதாரமாகவும், மேலதிக நீர் சேமிப்பு கட்டமைப்புக்களையும், வெள்ள நீர் கிராமங்களிற்குள் புகுவதை இழிவளவாக்கும் கட்டமைப்புக்களையும் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறான கட்டமைப்புக்களின் நோக்கங்களாவன:-

- அ. உயர் நிலையில் நீரை நேமித்து வைப்பதன் மூலம் சேனைப் பயிர்களுக்கு மழை இல்லாத காலங்களில் நிலத்தினாடாக கசிவு நீர்ப்பாசனம் செய்வது.
- ஆ. காடுகளினுள் பயிர் செய்வதன் மூலம் வன விலங்குகள் கிராமங்கள் மற்றும் சேனைப் பயிர்களுள் ஊடுருவுவதனை இழிவளவாக்குதல்.
- இ. அதீத மழை வீழ்ச்சி கிடைக்கபெறும் காலங்களில் சேமிப்பு குளத்தில் நீரை தேக்கி வைப்பதன் மூலம் வெள்ள அனர்த்தங்களில் இருந்து பெருங்குளத்தையும் கிராமத்தையும் பாதுகாப்பது.
- ஏ. பாசனத்திற்காக கட்டமைக்கப்பட்ட குளத்தினுள் வெள்ளத்தோடு வழிந்து வரும் மணல் மற்றும் மண்ணை வடிகட்டி அனுப்புதல்.

என ஏராளமான நோக்கங்களை இவ்வகை உயர் நிலை கட்டமைப்புக்கள் கொண்டிருந்தன.

2. கிடை நிலை கட்டமைப்புக்கள்

இடைநிலை கட்டமைப்பிற்குள் பிரதான இடம்பெறுவது நேரடியாக பாசனத்திற்கென உள்ள குளமும், அதனை இஸ்திரமடையச் செய்யும் கட்டமைப்புக் களும் ஆகும். இடை நிலையில் உள்ள பிரதான கட்டமைப்புக்களும் அவற்றின் பிரதான நோக்கங்களும் பின்வருமாறு:-

அ. மரவரிசை - பிரதான பாசன குளத்திற்கு திறந்த வெளியாடுள்ள பக்கதிலிருந்து வரக்கூடிய காற்றினை இடை மறிப்பதற்கென கட்டமைக்கப்பட்டது. வெயில் காலங்களில் வீசக் கூடிய காற்றினால் பிரதான குளத்தின் நீரேந்து பகுதியின் நீர் மேற்பரப்பில் இருந்து நீரானது ஆவியாக்கிச் செல்லும் அளவினை குறைப்பதே இம் மரவரிசையின் நோக்கமாகும். இவ்வாறு காற்றினை இடை மறிப்பதனால் ஆவியாதவினால் குளத்தின் நீர் மட்டம் குறைவடைதலை இழிவளவாக்க முடியும்.

ஆ. பிரதான பாசனக்குளம் - பிரதான பாசனக் குளமானது, தனியே பயிர்ச் செய்கைக்கான நீர்ப்பாசனம் மட்டுமன்றி, மீன் வளர்ப்பு, கால் நடைகளுக்கான குழநீர்தேவை, கிராம மக்களது குடி நீர்த்தேவை உட்பட ஏனைய நீர்த்தேவை என சுகல தேவைகளையும் உள்ளடக்கியதாகவே இப் பிரதான பாசனக் குளம் தொழிற்பட்டுள்ளது.

இ. இடைவெட்டு காடு - இது குளத்தின் அணைக்கட்டின் தாழ் பகுதி தொடக்கம், நெல் வயல்களின் தொடக்கப்பகுதி வரை விரிந்திருக்கும் ஒரு கட்டமைப்பாகும். இக் கட்டமைப்பானது, குளக்கட்டின் இஸ்திரத் தன்மையை மேம்படுத்துவதோடு, குளத்தின் நீர் மட்டம் உயரும் பொழுது நீரமுத்தத்தின் காரணமாக அணைக்கட்டின் அடிப் பகுதியூடுநாடாக வெளியேறக்கூடிய நீர்க்கசிவில் இருக்கும் வன் மூலகங்களை வடிகட்டக் கூடிய தன்மையை கொண்ட மரங்கைளையே இவ் இடைவெட்டு காடுகள் கொண்டிருக்கும். இவற்றிலும் மிக சிறப்பாக இவ் இடை வெட்டு காடுகளில் இருக்கும் மரங்களை உற்று நோக்கினால், அணைக்கட்டின் இரு புறமும் உள்ள மரங்கள் உலர் காலங்களை தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியவையாகவும், நடுபகுதியில் உள்ளவை நீர்பிடிப்பு அதீதம் உள்ள இடங்களில் தாக்குப் பிடித்து வளரக்கூடியவையாகவும் அமைந்திருக்கும். இதனை விடவும், இந்த இடை நிலைக் காடுகளில் உள்ள புல் இனங்களும் செடி இனங்களும் வன் மூலகங்களை அகத்துறிஞ்சவும், வடிகட்டவும் ஏதுவான தன்மைக்களைக் கொண்டிருக்கும்.

3. தாழ் நிலைக் கட்டமைப்புக்கள்

படி நிலைக் குளங்களில் தாழ் நிலைக் கட்டமைப்புக்களில் உள்ளவை மேலதிக நீரை பாதுகாப்பாக வெளியேற்றவும், அனர்த்த காலங்களில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுவதை இழிவளவாக்கவுமே இக்கட்டமைப்புக்கள் உள்ளன.

இவ்வாறான சிறப்பம் சங்கள் ஏராளமானவற்றைக் கொண்டவையே இந்த படிநிலைக் குளங்கள். இவை வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் குளங்களாகவும், வட மத்திய மற்றும் வட மேல் மாகாணங்களில் அணைக்கட்டுகளாவும்

அமைந்துள்ளன. படிநிலைக் குளங்களில் ஏதேனும் ஒரு குளம் தனது செயற்பாட்டை இழக்குமாயின் அந்த தொகுதியே இயங்காமல் போய்விடும். காலப்போக்கில், மக்களதும் திணைக்களங்களினதும் கவனயீனம் காரணமாக இவை செயலற்றுப் போனதுடன், இவற்றை பராமரிக்க எந்த நடவைக்கையும் எடுக்கப்படாமையானது இவை அழிந்து போக காரணமாய் அமைந்தன.

வவுனியா மாவட்டமானது வட மாகாணத்திலேயே தரை மட்டத்திலிருந்து மிகவும் உயரம் கூடிய மாவட்டமாகும். இங்கிருக்கும் பெரும்பாலான குளங்கள் தொகுதிக் குளங்களாகவே அமைந்திருக்கின்றன. இத்தொகுதிக் குளங்களின் செயற்பாடானது நகர மயமாக்கல், காணி சுவீகரிப்பு, வாய்க்கால் இடை மறிப்பு என பல்வேறு காரணிகளால் செயலற்றுப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றமை கண்கூடு. குளங்கள் செயலற்றுப் போனதும், அவற்றினை மிக இலகுவாக மண் இட்டு நிரவி வேண்டுமானவற்றை செய்து வருவதும் கண்கூடே.

தொகுதிக் குளங்களை திட்டமிட்டே செயலிழக்க செய்து விட்டு பின்னர் அவற்றை நிரவி வீடுகளும், கட்டிடங்களும் களியாட்டத் தளங்களும் அமைத்து வருகின்றோம். இது எமது எதிர்கால சந்ததியை நிர்க்கத்திக்கு உள்ளாக்குவது மட்டுமன்றி எமது பிற்காலத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கும் செயற்பாடாகும்.

சூழலை புரிந்து கொள்வது அத்தனை எளிதானதன்று எனக் கூறுவதனை விடுத்து, அதனை உற்றுக் கவனிப்போம். தனக்கானதை தானே செய்துகொள்ளும் ஆற்றல் சூழலிற்கிருப்பதானால், நாம் அதனோடு இயைந்து வாழுவே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நாடாதே வளந்தரும் நட்சன்ய தாய்நாடு

திருமதி.கமதிலி தயாபரன்
பிரதம மின் பொறியியலாளர்
(வவுனியா, மன்னார்)

மக்களின் வாழ்வுக்கு உரித்ததாகும் நாடு, தன் நாட்டு மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏதுவான அனைத்து வளங்களும் அமையப்பெற்றதாக இருத்தல் வேண்டும். பண்டைய காலத்தில் நாடுகளுக்கிடையிலான போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்பாடல் வளர்ச்சியடையாதிருந்த காலத்தில், தங்களுடைய நாட்டுக்குள் கிடைக்கும் வளங்களையும், அவற்றைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் பொருட்களையும் மட்டுமே சார்ந்ததாக உலகில் சில பகுதிகள் இருந்தன. இதனால் நாடு என்ற சிறப்பை அந்த ஒரு சில பகுதிகள் மட்டும் பெற்றிருந்தன. இதைத் திருக்குறளில் இவ்வாறு சொல்லியிருந்தார் வள்ளுவர்.

**“நாடென்ப நாடா வளத்தது நாடல்ல
நாட வளந்தரும் நாடு”**

அங்கவியல் - அதிகாரம் நாடு, குறள் 739

நாம் வாழும் பூமியின் நாலில் மூன்று பங்கு கடலால் சூழப்பட்டும், எஞ்சிய நிலப்பரப்பு பாலைவனங்கள், கற்பாறைகள், மலைத்தொடர்கள் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது. உலகில் மக்களின் பரம்பல் ஒரு சில பகுதிகளிலேயே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. ஜ.நா வின் அறிக்கையின் பிரகாரம் உலகில் உள்ள மொத்த நாடுகள் நூற்றுத்தாண்ணுாற்று ஜந்தாக இருக்கும்போது, இயற்கையாகவே மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதிகளாக அமைந்திருக்கும் நாடுகள் மிகக் குறைவாகும். அந்தவகையில் பன்னிரு மணித்தியால் சூரிய ஒளியைக் கொண்டிருப்பதாய், மக்களின் வாழ்க்கைக்கு முற்றும் பொருத்தமாக அமைந்திருப்பது எமது நாட்டைப் போன்று சில நாடுகளேயாகும்.

இயற்கையை வெற்றிகொள்வேன் என்று கிளர்ந்தெழுந்த மனிதனின் முயற்சிகள், காலப்போக்கில், மனித வாழ்வுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமில்லாத பகுதிகளை நாடு என்று அறிவித்ததும், அந்த இடத்தில் சனத்தொகையை அதிகரிப்பதற்காக, அந்த இடத்தில் குடிவரவை மேற்கொள்பவர்களுக்கு பல வசதிகளையும் செய்வதாக ஆசை காட்டியதும், வளர்முக நாடுகளாகிய எமது

நாட்டைப் போன்ற நாடுகளில் வசிப்பவர்கள், வெளிநாட்டு மோகத்தால் அவ்வாறான நாடுகளுக்கு குடிபெயர்ந்து சென்றதையும், கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக பலவிதமான பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கிய எமது நாடு இன்று பலவிதத்திலும் பின்னடைந்தது மட்டுமின்றி, மனித வாழ்க்கைக்கு உரியதாகுமா? என்று வினாவையெழுப்புவது துரதிஷ்டமானது.

“நீரின்றி அமையாது உலகு” என்று வள்ளுவர் சொன்னதைப் போன்று, ஒரு நாட்டின் சிறப்பை சொல்லும்போது நீர்வளம் என்பது முக்கியமானதாக அமைவதுண்டு. குடிப்பதற்கு, குளிப்பதற்கு, உடல் சமநிலையைப் பேணுவதற்கு, மற்றும் உயிர்னங்களின் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாகத் திகழும் அனைத்துக் கரைப்பானகிய நீர் இன்றி சில மணிநேரமும் எம்மால் வாழ முடியாது.

**“இருபனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு.”**

அங்கவியல் - அதிகாரம் நாடு, குறள் 737

மத்திய மலைநாட்டில் ஊற்றைக்கும் ஆறுகளும் அந்த ஆறுகளால் வளப்படுத்தப்படும் குளங்களும், சூழவள்ள கடலால் கொண்டெழும்பும் மேகம் பருவம் தவறால் தொடர்ந்தளிக்கும் மழையும், அந்த மழையின் காரணமாக குன்றாதிருக்கும் நிலக்கீழ் நீருமென அனைத்து வகையிலும் வளங்கொழிக்கும் நீர்வளம் எமது நாட்டில் சிறப்பானவாகவே இருக்கின்றது. நீரின் வளத்தைப் பற்றிய கம்பரின் பாடல்கள் இங்கு நினைவுப்படுத்துகின்றன.

பொற்பின் நின்றன பொலிவ பொய்யில்லா
நிற்பின் நின்றன நீதி மாதரார்
அற்பின் நின்றன அறங்கள் அன்னவர்
கற்பின் நின்றன கால மாரியே

பொய்மையின்றிய நீதி நிலைநாட்டப்பட்டிருந்தாலும், அறங்கள் ஓங்கி நின்றதாலும், அயோத்தியில் நேரம் தவறாமல், அதாவது கற்பிற் தவறாமல் பருவத்தில் மழை பொழிந்தது என்பதை இப்பாடல் மூலம் சிறப்பாகக் காட்டியிருந்தார்.

ஆலைவாய் கரும்பின் தேனும் அரி தலை பாளைத் தேனும்
சோலைவாய்க் கணியின் தேனும் தொடைஇழி இறாலின் தேனும்
மாலைவாய் உகுத்த தேனும் வரம்பிகந்தோடி வங்க
வேலைவாய் மடுப்ப உண்டு மீனலாங் களிக்குமாதோ.

என்றும் கம்பராமாயணத்தில் நாட்டின் சிறப்பைச் சொல்லும்போது நீரின் வளம் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டது.

இன்றைய தொழிலுட்பமும், வேகமான வாழ்க்கையும் இயற்கையை மாற்றி மனித வாழ்வுக்கும், புள்ளினங்களின் வாழ்வுக்கும் அச்சுறுத்தலாகும்போது, இயற்கையின் அழகினைக் குறைக்காத நாடாக எமது நாடு விளங்குகின்றது. கைத்தொழிலாக்கம் என்பது குறைவாகக் காணப்படுவதால் இயற்கையான காடுகளைக் கொண்டதாகி, உலகில் உயிரினங்களின் வாழ்வுக்குத் தேவையான ஒட்சிசனை வழங்கும் இயற்கைக் காடுகள் நிறைந்ததாக நமது நாடு காணப்படுகின்றது. இதனால் பல்வகைத்தன்மை கொண்ட தாவரங்களையும் விலங்குகளையும் கொண்டதாக, சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் ஒரு அற்புதமான பகுதியாக எமது நாடு அமைந்திருக்கும்போது மறுபடியும் கம்பராமாயணத்தில் காணப்படும் பாடலை நினைவுபடுத்துகிறது.

குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடை குனிக்கும் மஞ்ஞை
அயில் விழி மகளிர் ஆடும் அரங்கினுக்கு அழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச அன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றும்
துயில் எழுத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரல்வ சோலை.

இவ்வாறாகப் பல்வேறு பட்சிகள் கொண்ட சோலையைக் குறிப்பிடுவதாகக் காட்டும் கம்பராமாயணப்பாடல் வரிகள், அங்கிகளின் பல்வகைமையையும், அவ்வாறு அமைவதால் நாட்டுக்குள் காணப்படும் செழிப்பையும் சுட்டுகிறது.

இயற்கை அழகில் சிறந்து விளங்கும்போது, வாழ்வுக்குத் தேவையான அடிப்படைப் பொருட்கள் அனைத்தும் அந்நாட்டிற்குள்ளாகவே கிடைக்கப்பெறும் போது, பகிர்ந்தளித்தல், விருந்தோம்பல் போன்ற சிறப்புக்களும், அந்தவிடத்திலேயே அமைந்துவிடுகின்றது. உலக நாடுகளிலே எமது தாய்நாட்டுக்கு மிகச்சிறந்த சிறப்புக் காணப்படுகிறது. விருந்தோம்பல் என்பது இலங்கைவாழ் மக்களுக்கு மிகவும் சிறப்பானதோரு இயல்பாக் காணப்படுகின்றது. இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாயினும், எந்த மொழியினைப் பேசுபவர்களாயினும், விருந்தோம்பலில் முன்னணியில் நிற்பவர்கள் எனலாம்.

பெருந்த பங்கட் பிறைநுத ஸார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமும் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலும் வைகலும்
விருந்தும் அன்றி விளைவன யாவையே.

என்று கம்பர் சொல்லியதைப் போன்று, விருந்தோம்பலில் முன்றிற்கும் ஒரு நாடாக எமது நாடு திகழ்வதால், இந்த நாட்டின் பிரசை என நாம் சொல்லிக் கொள்வதும் பெருமைப்பட வைக்கிறது. நாட்டு மக்களின் தேவைக்குக் குறையாத விளைபொருட்கள் மட்டுமன்றி; தகுதியடைய சான்றோர்களும், தாழ்வில்லாத செல்வத்தை உடையவரும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதே நல்ல நாடாகும்.

“தள்ளா விளையுனுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு”

அங்கவியல் - அதிகாரம் நாடு, குறள் 731

அதே கருத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில்

காரோடு நிகர்வன கழிபாழில் கழனிப்
பேரோடு நிகர்வன பொலன்வரை யணைகழு
நீரோடு நிகர்வன நிறைகடல் நிதிசால்
ஊரோடு நிகர்வன இமையவர் உலகம்.

குழுவும் கடல்கொண்டிருப்பதாலும், இலங்கையின் அமைவிடம் காரணமாக அது கொண்டிருக்கும் கேந்திர நிலையம் காரணமாகவும், வெறுமனே மீன்பிடியையும், சுற்றுலாத் துறையையும் மட்டுமே நம்பியிருக்க வேண்டிய எமது நாடு, விவசாய நாடாகவும், கல்வியிலும், பண்பாட்டிலும் சிறந்து விளங்கும் அறிஞர்கள் பலரையும் கொண்டதாக அமைந்திருப்பது எமது முதாதையர்களின் பிரயாசையினாலாகும். இதனால் இந்த நாட்டின் செழுமையை இறைமையை அழிக்கக்கூடிய எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் கைவிட்டு எமது நாட்டினை உயர்த்த வேண்டியது ஒவ்வொரு குடிமகனதும் தலையாய கடமை என்பதை நினைவுபடுத்தி, எதிர்காலத்தில் எமது நாடு இவ்வாறு அமைந்திருக்க வேண்டும்.

வண்மை இல்லை ஓர் வறுமை இன்மையால்
திண்மை இல்லை ஓர் செறுநர் இன்மையால்
உண்மை இல்லை பொய் உரை இலாமையால்
வெண்மை இல்லை பல் கேள்வி மேவலால்.

என்று கம்பராமாயணத்தில் குறிப்பிடப்படும் வகையிலே மரியாதையின்றி இரக்கச் செய்யும் வறுமையைக் கொண்டிராமல், அதனாலேயே வண்மையை இல்லாததாக, அதேபோன்று பொய்யுறைப்பவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் உண்மை என்பதை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லாததாகி, மக்களை நெறிப்படுத்துவதற்காக இயற்றப்படும் சட்டங்களும் திட்டங்களுமே தேவையற்றதாக மிளிரும் ஒரு நாடக நாட்டை உருவாக்குவதற்கு எம்மால் இயன்றவரை ஒத்துழைப்பை பழக்கவேண்டியது எமது தலையாய கடமையாகும்.

மாணவர்களுக்கான ஆரூப்பியை வளர்ப்பதற்கான அடுக்கயல்கள் பங்களிப்பு சல குறிப்புகள்

க.சுவர்ணராஜா
ஓய்வு நிலை பீடாதிபதி
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, வவனியா.

மகிழ்ச்சியுடன் கற்றல்

மாணவர்களுக்கு கல்வி என்பது மகிழ்ச்சியையும் திருப்தியையும் தருகின்ற ஒரு மூலமாக அமைதல் வேண்டும். கல்வி மாணவர்களுக்கு ஒரு துன்பத்துக்குரிய மூலமாக அமைதல் சட்டாது. கல்வி மாணவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் திருப்தியையும் தருவதாக அமையும் போது; கற்க வேண்டும், கற்றலில் சிறந்த அடைவுகளைப் பெற வேண்டும், தொடர்ந்து கற்க வேண்டும் என்ற விருப்பமும் அக்கறையும் மாணவர்களின் மனதில் இயல்பாகவே புரிந்து விடும். கற்றலில் விருப்பமும், அக்கறையும் உள்ள மாணவர்களுக்கு வினைதிறன்மிகு ஓர் ஆசிரியரின் மனமார்ந்த வழிகாட்டல் கிடைக்கும் போது, மாணவர்கள் தமது கல்வி தொடர்பாகவும், எதிர்கால வாழ்க்கை தொடர்பாகவும், இலட்சியங்களை இலகுவாக அடைந்து கொள்வதற்கான தூண்டுதல் கிடைக்கும்.

கல்வி கசப்பானது, கற்றல் கஷ்டமானது என்ற மன உணர்வும், பயமும் மாணவர்களிடத்தே தோன்றும்போது, மாணவர்கள் படிப்பதை வெறுக்கின்றனர். அத்துடன் கற்றலில் விடும் சிறு சிறு தோல்விகளையும் தாங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக, வெவ்வேறு நெறிபிறழ்வான நடத்தைகளுக்கு உள்ளாக முற்படுகின்றனர். கற்றல் தொடர்பான பயமும், அதிலிருந்து எழும் தோல்விகள் பற்றியும், மன உணர்வுக்குள்ளான மாணவர்கள் கல்வி பற்றிய எதிர்நிலை உணர்வுகளை தம்முள்ளே உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். கல்வி தொடர்பான எதிர்நிலை உணர்வுகளை உருவாக்கி கொண்ட இந்த மாணவர்கள், பெரும்பாலும் பின்வரும் எதிர்நிலை விடயங்களில் தம்மை ஆழ்த்திக் கொள்கின்றனர். அவையாவன:

- நண்பர்களுடன் வீதியோரங்களில் மாலை வேலைகளில் கூடிப் பொழுதை வீணாய் கழிக்கின்றனர்.
- குழுக்களாக பிரித்து குழுமோதல்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.
- பெரும்பாலான மாணவர்கள் மேற்கண்ட நிலைமைகளை மேலும் வீரியமுட்ட மது, போதைவஸ்து பாவனை, புகைத்தல் என்பவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர்.

கற்றலில் பயமும், விருப்பமற்ற தன்மையும் கொண்ட மாணவர்கள்; தற்புகழ்ச்சி பாடும் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் ஆதரவில் தங்கி வாழும் ஆசிரியர்கள், போலி உளவியல் முகங்களை கொண்ட ஆசிரியர்கள், கடும்போக்குடன் உடல் ரீதியான உள ரீதியான தண்டனைகளை வழங்கும் ஆசிரியர்கள், நிபுணத்துவ செருக்கு மிக்க ஆசிரியர்கள் என்போரால் மேலும் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகின்றனர்.

“மாணவனை மதிப்பதிலேயே கல்வியின் தீரகசியம் பொதிந்துள்ளது”

என R.W. மெர்சன் குறிப்பிடுகிறார்.

கற்றலில் ஈடுபாட்டை ஏற்பகுத்துவதில் அழகியல்

கற்றலில் மாணவர்களுக்கு விருப்பமும், அக்கறையும் ஏற்படவும், கற்றலில் ஏற்படும் சிறு சிறு தோல்விகளை வெற்றியின் படிக்கட்டுகளாக மாற்றியமைப்பதற்கும், மாணவர்களிடத்தே அழகியல் உணர்வுகளை ஊட்டி வளர்ப்பது அவசியமாகும். மாணவர்களிடத்தே அழகியல் உணர்வுகளை கட்டியழுப்புவதற்கு பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் முனைதல் வேண்டும். பொதுவாக அழகியல் உணர்வுமிக்க மனிதர்கள், தமது வாழ்க்கையின் சவால்களின் போதும், தீரா தீழுப்புக்களின் போதும், துஞ்பங்களை சந்திக்க நேரிடும் போதும் தமக்குத்தானே ஆறுதலாக இருப்பதோடு, தன்னைத்தானே ஊக்குவிப்பவர்களாகவும் மாறி விடுகின்றனர்.

அழகியல் உணர்வுமிக்க மனிதர்கள் தாம் காணும் எல்லாப் பொருட்களிலும், எல்லா கலை வடிவங்களிலும் ஒர் ஆக்கத்திறனை காண முற்படுகின்றனர். அத்துடன் தமது ஆக்கத்திறனை அதனூபாக இணைக்க முற்படுகின்றனர். இத்தகைய ஆக்க ரீதியான நோக்கு, மனிதர்களின் இலகுவான உளத்திருப்பதியை தூண்டி விடுகின்றது எனலாம். பொதுவாக கலைகளில் நாட்டமில்லாத மனிதர் எவ்வரையும் காண்பது அரிதாகும். கலைகள் மனிதருக்கு தரும் அனுபவம் அழகியலுக்கு உரியது ஆகும்.

பாடசாலைகளில் அழகியல் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி 1919 ஆம் ஆண்டில் முக்கிய வல்லுநர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் கல்வியாளர்களால் பின்வருமாறு கருத்துரைக்கப்பட்டது. “பொதுவாக, அழகியல் கல்வி என்பது பிள்ளைகளுக்கு கலையை கற்பிப்பதற்கான விடயம் அல்ல. மாறாக பிள்ளைகளின் புலன்களின் ஆக்கப்பூர்வமான திறன்களை விருத்தியாக்குவதற்கான சிறப்பான வழிமுறையாகும். இது அழகை ரசிக்கவும், உருவாக்கவும் வாய்ப்பை விரிவுபடுத்துகிறது”. அழகியல் மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளையும் ஊடுருவிச் செல்கிறது. ஆழகியல் எமது வாழ்க்கையின் அறிவியல், அன்றாட பணிகள், வேலைகள், கல்வி என்பவற்றுடன் பிரிக்கமுடியாத தொடர்பினைக் கொண்டுள்ளது. ஆழகியல்பாடத்தினை, கல்வியில்தகவல்வழங்கும் நடவடிக்கையாக சில ஆசிரியர்கள் நோக்குகின்றனர். இது தவறான போக்காகும். பிள்ளைகளின்

உணர்வுகளையும், அவர்களது ஆக்கத்திறன்களையும் விருத்தியாக்கி ஏனைய பாடங்களையும் ஆக்கபூர்வமாக கற்பதற்கான தூண்டுதலை அளிப்பதாக அழகியல் பாடத்தினை ஆசிரியர்கள் கையாள வேண்டும்.

பிள்ளைகள் தமது அழகியல் திறன்களை தாமே இனங்கண்டு, அதனை தமது வாழ்க்கையின் எல்லாப் புலங்களிலும் பயன்படுத்தும் மனப்பாங்கினை வளர்ப்பதாக அழகியல் கல்வி அமைதல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் அழகியல்ரீதியான விருத்தி அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் தார்மீக மற்றும் ஆன்மீக விருத்தியில் பாரியதொரு பங்களிப்பினை வழங்குவதாக அமைதல் வேண்டும். அழகியலை கற்பிப்பதன் ஊடாக பிள்ளைகள் தமது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே அடையாள பூர்வமாக சிந்திக்கும் திறனைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அடையாளபூர்வமாக சிந்திக்கத் தெரியாத மனிதன் கலைகளின் அடிப்படைகளை புரிந்துக்கொள்ள முடியாத மனிதனாகி விடுகின்றான்.

அழகியல் உணர்வுகள்; எல்லாப் பிள்ளைகளினதும் சுயாதீன சிந்தனை, தன்னைதானே நேசித்தல், தவறுகளை தாமே ஏற்றுக் கொள்ளல், எதனையும் திட்டமிட்டு செயற்படுதல், போன்ற தலைமைத்துவ அடிப்படைப் பண்புகளை வளர்த்தெடுக்கின்றன. அழகியல் பற்றிய தவறான புரிந்துணர்வுகள், மற்றும் அழகியல் பற்றிய எதிர்நிலை நோக்கு என்பன பிள்ளைகள் ஒழுக்கத்திலிருந்து வெளியேறுவதற்கான முக்கிய காரணிகளாகவும் அமைகின்றன.

மாணவர்களின் ஆளுமை விருத்திக்காக அழகியல் வாழ்க்கையின் அவசியம்.

மனிதர்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் அழகியலை நேசிப்பவர்களாக, அழகுணர்ச்சி உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அழகியல் பின்வருமாறு மனித வாழ்க்கையின் செழுமைக்கு உதவுகின்றது.

- வாழ்க்கையில் நாம் அழகாகக் கருதும் விடயங்களை ஒப்புக்கொள்ள அழகியல் தூண்டுகின்றது. நம்மை நாம் நன்கு புரிந்துகொள்ளவும், நம்முடன் நாம் உறவாடவும் உதவுகிறது.
- அழகியல், அழகான விடயங்களை கவர்ந்திமுக்கும் எம் ஆர்வத்தை ஈர்க்கிறது, மேலும் அவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றின் பொருளை ஆழப்படுத்த எம்மை அனுமதிக்கிறது.
- அழகான விடயங்களை நாம் அனுமதித்தால், அழகு நம் வாழ்க்கையை மேலும் மேம்படுத்துவதன் ஊடாக, நம் உள்ளே இருக்கும் அழகான விடயங்களை வெளியே வரச் செய்து, அதை மற்றவர்களுடன் பகிரத் தூண்டுகின்றது.

- அழகியல் என்பது கல்வியை வழங்குவதற்கான சிறந்த வழியாகும். ஏனெனில் இது பல்வேறு தொடர்புகளுக்கும் ஒரு சிறந்த பின்னணியாக அமைகின்றது. எமது கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளிப் படுத்த எம்மை ஊக்குவிக்கின்றது.
- அழகியல் உடனடி இன்பத்தை அளிக்கிறது, மற்றும் நாம் அதை அனுமதித்தால் அது எமது கற்பனைக்கு வழிவகுக்கும், இது எமது சாதாரண அன்றாட வாழ்க்கைத் துன்பங்களிலிருந்து ஆறுதல் அடைய உதவும்.
- அழகியல் நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்கிறது - அது நம்மிடம் பேசுகிறது, உலகம் இன்னும் ஒரு அழகான இடம் என்று கூறுகிறது.
- அழகியல் அதன் இயல்பால் சிகிச்சையளிக்கிறது, அமைதி மற்றும் இணக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.
- அழகியல், அழுத்தத்தின் உணர்வுகளை இன்ப உணர்வுகளாக மாற்றும்.
- அழகியலுக்கு சாதாரணத்தை அசாதாரணமாக மாற்றும் சக்தி உண்டு.

மாணவர்களின் அழகியல் ஈடுபாட்டை விருத்தியாக்கல்

- மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் அழகியல் உண்டு என்பதை மாணவருக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும்.
- இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், “சுற்றுச்சூழல் அழகியல்” பற்றிய துறையொன்றினை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் துவக்கப்பட்டன. நுண் கலைகளுக்கு புறம்பாக சுற்றுச்சூழல் அழகியல் பற்றி பேசுவதற்கான முயற்சியின் ஆரம்பமாக இதனைக் கருதலாம்.
- பிரபல அமெரிக்க தத்துவவியலாளரான ஜோன் ரேயின் அவர்களால் அனுபவக் கல்விக் கொள்கையின் வழிகாட்டலை பின்பற்றிச் சுற்றுச்சூழல் அழகியல் பற்றிய ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. கலை என்பது ஒரு அனுபவமே என்ற ஜோன் ரேயின் தத்துவக்கருத்து இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.
- மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும், உணவை சாப்பிடுவது முதல் ஒரு தொழிலுக்கான நேர்காணல் மற்றும் ஒரு கணித பிரச்சினையை தீர்த்தல், வழக்காடுதல் வரை அழகியல் அனுபவம் சாத்தியமாகும்.
- ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான பொருள் அல்லது சூழ்நிலையை விட அனுபவத்தின் தன்மையில் ‘அழகியல்’ இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தல், முன் கட்டமைக்கப்பட்ட எல்லை இல்லாமல் மக்களின் அழகியல் வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை ஆராய்வதற்கு ரேயின் கோட்பாடுகள் வழிவகுக்கின்றன.

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையும் அவர்களது அன்றாட பணிகளும் அழகியல் சார்ந்தவை ஆகும். உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தின் நெல் வயலில் களை பிடிங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு அப்பணி அழகியலாக அமையும். அதே வேளையில் அந்த கிராமத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க வந்த சுற்றுலாப் பயணிக்கு, வயலில் களைப்பிடிங்குபவரின் பணியில் அழகியல் தென்படும்.

அன்றாட பணிகளான உணவருந்தல், உடையணிதல், அலங்கரித்தல், சுத்தம் செய்தல், விளையாடுதல், திருமணங்கள், வேறு வைபவங்கள், சுற்றுச்சூழலை அலங்கரித்தல் எல்லாம் அன்றாட வாழ்வின் அழகியலாகவே பார்க்கப்படுகின்றன.

- மாணவர்கள் அழகியல் பற்றிய எதிர்நிலைகளிலிருந்து விடுபட, வழிகாட்ட வேண்டும்.
- எமது வாழ்க்கைமுறை மற்றும் எமது அன்றாட பணியில் மூழ்கியிருக்கும் அளவு என்பன அழகியல் தொடர்பான எதிர்நிலை நோக்கினை எம்மிடம் உருவாக்கி விடுகின்றன. பொதுவான பொருட்களின் அழகியல் ஆற்றலையும் சாதாரண செயல்பாடுகளையும் அவை மறைத்து விடுகின்றன.
- நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் கையில் இருக்கும் பணியில் நாம் அதிக நேரம் ஈடுபடுவதால், நடைமுறைக் கருத்துகள் மேலும், இத்தகைய அனுபவங்கள் ஒற்றுமை, பரவலான தன்மை மற்றும் தெளிவான தொடக்கமும் முடிவும் அடங்கிய எந்தவொரு ஒத்திசைவான கட்டமைப்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கை எந்த உள் பரிணாமமும் இல்லாமல் இயந்திரத்தனமாக முன்னேறுகிறது. உதாரணமாக போட்டிப் பரிசைக்காக மாணவர்களை ஆயத்தப்படுத்தவதில் தீவிரமாக பங்கெடுக்கும் பெற்றோர் சிலர், அழகியல் தொடர்பான எதிர்நிலைநோக்கினையே தமது பிள்ளைகளிடம் உருவாக்குகின்றனர்.
- ஆடம்பர பொருள்சார்ந்த அலங்கரிப்புகளின் போது, இயற்கை அழகியல் எதிர்நிலையாகவே நோக்கப்படுகின்றது.
- அழகியல் பற்றிய எதிர்நிலைநோக்கு எம்மிடையே சலிப்பு, பயம், பத்டம், விரக்தி, என்பவை உருவாக காரணமாகிவிடுகின்றன.

ஆகவே மாணவர்கள் அழகியல் பற்றிய எதிர்நிலைகளிலிருந்து விடுபட வழிகாட்டுதல் வேண்டும்.

- எல்லா பாடங்களிலும் அழகியல் ஈடுபாட்டினை வலியுறுத்தும் வகையில் கற்பித்தல் அமைதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடத்தின் ஆரம்பம் முதல் நிறைவு வரையும், மற்றும் கற்பித்தல் உபகரண பாவனை, வகுப்பறைச்சுழல் பராமரிப்பு வரை அழகியல் இரசனை மாணவரிடத்தே உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் வெற்றிகரமான ஆளுமைவிருத்திக்கு தேவையான பின்வரும் விடயங்களை கற்பிக்கும் பாடங்களின் அழகியல் செயற்பாடுகளின் அடிப்படையாக அமைதல் வேண்டும்.

- தனது எதிர்காலம் தொடர்பாக தூரநோக்கோடு சிந்தித்து செயற்பட விழிப்புணர்வு வழங்குதல்.
- தமது ஆளுமை விருத்தி அடையக்கூடியவாறு ஆடை அணிகளை அணிய ஊக்குவித்தல்.
- ஆபரணங்களை பயன்படுத்துதல்.
- சிறந்த தனிமனித ஆளிடைத் தொடர்பு விருத்தி.
- தீர்மானம் எடுக்கும் திறமை விருத்தி.
- தலைமைத்துவ திறன்விருத்தி.
- சவால்களுக்கு வெற்றிகரமாக முகங்கொடுக்கும் வல்லமை விருத்தி.
- தம்மை முறையாக முகாமைத்துவப்படுத்தும் திறன் விருத்தி.
- உயரிய சுய நம்பிக்கை கொள்ளும் மனப்பாங்கு விருத்தி.
- சிறந்த பழக்கவழக்கங்களை பின்பற்றும் திறன் விருத்தி.
- சக வாழ்வுடன் வாழ்தல், சுட்டாக சிந்திக்கும் பழக்கவிருத்தி.
- அனுதாபம் மற்றும் ஒத்துணர்வு கொள்ளும் உணர்வுவிருத்தி.
- வாழ்வின் பிரச்சினைகள், தடைகளை, சவால்களைப் பொறுப்பேற்கும் மனப்பாங்கு விருத்தி.
- சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு நெகிழ்வுத் தன்மையுடன் செயற்படும் திறன் விருத்தி.
- மற்றையவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பங்களை வழங்கும் உணர்வு விருத்தி.
- தமது உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்தும் வல்லமை என்பனவாகும்.

கற்பித்தல் கோட்பாடுகள், மற்றும் கல்வி நடைமுறைகள் பிள்ளைகளின் ஆளுமையின் அறிவுசார் விருத்திக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. ஆனால் அழகியல், மற்றும் விளையாட்டு ஆக்கத்திறன்களே உற்பத்தி விளைவை வலியுறுத்துவதாக அமையும். ஆகவே ஆசிரியர்கள் தமது பாடங்களின் ஊடாக இயன்றளவு அழகியல் திறன்களை பயன்படுத்தி கற்பிக்க முன்வருதல் வேண்டும்.

சுமால் கிளங்கைத் தட்டி கிளக்கியம்

பேராசிரியர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்
தலைவர், தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

முன்னுரை

இரு புதிய நூற்றாண்டு பிறந்து ஒன்றரை தசாப்தகாலம் கடந்து விட்டது, கிட்டத்தட்ட ஒரு “தலைமுறைக்காலம்” என்று சொல்லலாம். இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் நாளுக்கு நாள் உலகம் புதியவைகளைச் சந்திக்கிறது. மாற்றங்கள் முன்பைவிட அதிவேகமாக நிகழ்கின்றன. இந்நிலையில் ஒரு தலைமுறைக்காலம் என்பது கணிசமான அளவு நீண்டது, பல மாற்றங்களைக் கண்டு கடந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்தின் இலக்கியப் போக்குக் குறித்து நோக்குவது ஆரோக்கியமானதாகும். எனவே இக்கால ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவ அமிசங்களை அதன் சாதனைகளாகவும், அதன் வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாக விளங்கும் காரணிகளை, சவால்களாகவும் இக் கட்டுரை நோக்க விழைகின்றது.

சுமால் கிளக்கியம் - தனித்துவ அமிசங்களும் சாதனைகளும்

காலப் பேரேட்டில், புத்தாயிரமாம் ஆண்டு பிறந்து கொண்டாடப்பட்ட 2000-2001 காலப்பகுதி, இலக்கியத்திலும் புதிய போக்கைத் தொடங்கியது என்று இல்லை. எப்பொழுதும் கால வரையறை செய்யும் பிரிகோடுகளுக்கும், இலக்கியப் போக்கு மாற்றங்களுக்கும் இடையில் எவ்வித தொடர்பும் இருப்பதில்லை. வசதிகருதி நாம் நூற்றாண்டு, நூற்றாண்டாக இலக்கிய வரலாற்றைப் பிரித்துப் பார்க்கலாமேயன்றி, இப் பிரிப்பு முறைக்கும், இலக்கியப் போக்கு மாற்றங்களுக்கும் நேர்த்தொடர்பு என்பதில்லை. அவ்வகையில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் பிறப்போடு, ஈழத்திலக்கியம் புதிய முகம் காட்டியதாகக் கொள்ளமுடியாது. பெரும்பாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடர் பேராற்தான், தன் அலைக்கரங்களால் இப் புது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தையும் நன்றத்தது.

நவீன தமிழ் வெளியில் தனித்துவம் - போர் கிளக்கியம்

ஆனால், நிகழ்ந்த அரசியல், போர் நிகழ்வுகள், இலக்கியப் பாடுபொருள்களின் தன்மையைக் கூட்டிக் குறைந்தன. கிட்டத்தட்ட இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னிரு தசாப்பதங்களிலும் வந்தவை, போர் பாடியவையாக - அதாவது “போர்க்கால இலக்கியங்களாக“ - பெரிதும் தோற்றம் கொண்டன. முன்பு சிறியளவில்

வெளிவந்தனதாம் எனினும், களமாடும் போராளிகள் பலரதும் படைப்புக்கள் இந்த இருபத்தொராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கணிசமான அளவு தன்மை மாற்றங்களுடன் வெளிவரத் தொடங்கின. இப் போர்க்கள் இலக்கியங்கள் அல்லது “போரியல் இலக்கியங்கள்” தமிழுக்குப் புதிய சுவை வழங்கின. வேவு பார்க்கச் சென்ற போராளியின் நிலை, களத்தில் சேவையாற்றும் போராளி வைத்தியரின் மனவுணர்வு முதலியன குறித்ததான் இப் போர்க்கள் இலக்கியங்கள் ஒட்டுமொத்தத் தமிழ்ப் புலத்திலும் புதிய வரவுகளாயின. குறிப்பாக இந்திய அமைதிப்படையினரின் நடவடிக்கைகள், யுத்த நிறுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய சித்திரிப்பாக வெளிவந்த சயந்தனின் “ஆறாவடு” படைப்பைச் சுட்டலாம்.

புதிய குரல் புதிய முகம் - போருக்குப் ரிஸ்தைய இலக்கியம்

பின், 2007-2009 களில் வன்னிப் பெருங்காட்டுப் பகுதியில் நிகழ்ந்த உக்கிர யுத்தமும், அதனாலாய உரிமை மீறல்களும், மனிதப் பேரவலங்களும், முன்னர் இலங்கை காணாதவை. அதன் தொடர்ச்சியில், தமிழ் பேசும் மக்கள் வாழ்வில் பல மாற்றங்களையும், பாதிப்புகளையும் தந்த நெடிய போராட்டம் முடிவுக்கு வந்து, மக்களின் மனங்களில் வெறுமையை விதைத்தது. எனவே, யுத்தத்தின் கொடுரை அழிவுகளின் சாட்சிகளாக, போராட்ட வீறுணர்ச்சிக் கோழங்களாகத் திகழ்ந்து வந்த இலக்கியங்கள், போர் குறித்த விரக்தியையும், தமிழர் எதிர்காலம் குறித்த வெறுமையையும் தாங்கலாயின. இவ்வாறு, விரக்தி, வெறுமை, அங்கவீனமான மானுடரின் அவலங்கள், காணாமல் போனோரைக் குறித்த நீண்ட பெருமூச்சு முதலிய தன்மைகளை, புதிய எடுபொருள்களாகக் கொண்ட படைப்புகள் போருக்குப் பிந்திய இலக்கியங்களாக வரத்தொடங்கின. வந்துகொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, போர்க்கால தடைமுகாம்களைக் கடத்தல் தொடர்பாக முன்னாள் களமாடியான வெற்றிச்செல்வி எழுதிய “ஆறிப்போன காயங்களின் வலி”, புனர்வாழ்வு என்பதாக தடுப்பு முகாம்களில் இடம்பெற்ற வதைகள், குறித்த குணா கவியமுகளின் “விடமேறிய கனவு” நூல்களைக் காட்டலாம்.

பொதுவாக துவக்குகளின் சன்ன ஒலிகளுக்கும், தணிக்கைகளுக்கும் இடையே பிறந்த கடந்த நூற்றாண்டின் நிறைவு கால இலக்கியங்களோ, எல்லாவற்றையும் உள்ளபடி பேச முடியாது தத்தளித்தன. முன்னைய படைப்பாளிகளால் குறிப்பிட்ட எல்லை அளவிலேயே பிரச்சினைகளை அலச முடிந்தது. கடந்து போக முனைந்தவர்களது வாழ்வு முடிந்து போனது. யுத்தம் முடிந்துவிட்டதெனச் சொல்லப்படுகிற இற்றைக் காலப்பகுதியும், அச்சத்தின் நிழலுக்குள்ளாகத்தான் விடிகிறது. எனினும், தற்பொழுது காணப்பெறும் சற்றே பயமற்ற சூழல் பற்றியுமான நூல்களின் வருகையை உள்கப்படுத்தியுள்ளது. இதனால், போர்க் காலகட்டத்தில் இடம்பெற்ற “பலரறியா” விடயங்கள் பலவும் இன்று இலக்கிய மூலாம் பூசப்பெற்று வணிக சந்தையை வந்தடைந்துள்ளன.

போராட்டக் குழுக்களின் ஆயுதங்கள் மௌனித்தமை, இப் பேசாப் பொருள்களைப் பேசும் இலக்கியங்களின் வெளிவருகைக்கு இன்னொரு காரணம் வானியம்

எனலாம். போராளிக் குழுக்களின் அடக்கு முறைகளை, உள்முரண்பாடுகளை, பயமின்றித் துணிந்து பேசும்தன்மை, மாற்றுக் குழுக்களைச் சார்ந்தவர்களின் படைப்புகளில் மட்டுமல்ல, ஒரே குழுவில் இயங்கியவர்களது எழுத்துக்களிலும் தோன்றலாயின. சான்றாக, பாடசாலை மாணவியாக இருந்த காலத்தில் விடுதலைப் புலிகள் குழுவில் இணைந்து போராட்டத்தில் பங்கேற்ற விதம், பின்னர் அரசியல் துறை பொறுப்பாளராக ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் போன்ற பல விடயங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சுயசரிதை இலக்கியமாக வெளிவந்த தமிழினியின் “ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்” நூலைக் குறிக்கலாம்.

கிட்டத்தட்ட மூன்றுத்தாப்த காலமாக முளைகொண்ட ஒற்றைப்படைத் தன்மையிலிருந்து மாறுபட்ட பல்பரிமாணப் படைப்புகள் சூல் கொண்ட காலம் இப்புதிய நூற்றாண்டுக் காலமே எனலாம். போரின் நேரடிப் பங்காளிகளாக விளங்கி யுத்தப் பரணி தந்தவர்களிடம், போர் பற்றிய பார்வை மாற்றம் நிகழ்ந்த பின் பிறந்த இலக்கியங்கள் இன்று பலராலும் விரும்பி வாசிக்கப்படுகின்றன. கருத்து முரண் அல்லது சுய விமரிசனமாகும் இவ்வெழுத்துக்கள், பய எல்லை தாண்டி, சகலதையும் - சகல தரப்பாரையும் - விமரிசிக்கும் துணிவு பெற்றுப் பிறக்கின்றமை உண்மையில் ஒரு புதியமாற்றந்தான்.

ஓசாஸ் பொருளைப் ஓசம் ரிரதிகள்

இனி, போர் பற்றிய படைப்புகளை விடுத்து, பொதுவாக சமூக வாழ்வியல் குறித்த இலக்கியங்களது பொருள்மையை நோக்கினால், அங்கும் புதுப் போக்கைச் சந்திக்க முடிகிறது. அற எல்லைக்குள் புனிதங்களாகவும் உயர்வுகளாகவும் பேணப்பட்டு வந்த, வரும் விடயங்களைத் தகர்த்தெறிந்து, அனைத்தையும் பாடலாம் என்ற அடிப்படையில் படைப்புகள் பலவும் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. நீண்ட நெடுங்காலமாக, மறைவாகப் பேசப்பட்டு வந்த - அல்லது பேசாமலே விடப்பட்ட - விடயங்களை, வாசக மனங்களுக்கு அதிர்ச்சி உள்டும் வகையில் பச்சையாகச் சொல்லி நகர்வனவாக இவை தோற்றங்கொண்டன. எடுத்துக்காட்டாக உமாவரதராஜனின் “மூன்றாவது சிலுவை” எனும் படைப்பைச் சுட்டலாம்.

மரபின் இலக்கிய சமூகத்தில் வரம்புகளாக விளங்கிய புனித எல்லைகளை, பாடுபொருள் ரீதியிலும், வெளிப்பாட்டு முறையிலும் கடக்கும் இத்தன்மையதான் படைப்புகளிற் சில, மூன்றாம் பாலினம், தன்னினச் சேர்க்கை முதலிய பொருள்மைகளையும் சொல்லி நகர்கின்றன.

முன்பு தாயகம் பிரிந்த ஏக்கத்தில் உழன்ற புலம்பெயர் இலக்கியம், புதிய இளம் படைப்பாளர்கள் வேர் விட்ட தேசங்களின் முதல், கருப் பொருள்களைக் காட்டத் தொடங்கியுள்ளது. இதனால், தமிழ் இலக்கியமானது தமிழக, ஈழ எல்லை கடந்து “உலக” அனுபவம் தருவதாகத் தன்னை உயர்த்தியுள்ளது.

புதிய தனம் புதிய களம்

இவ்விடத்தில், ஈழத்திலக்கியச் சூழல் இதுவரை வெளிப்படுத்தாத புதிய வாழ்வனுபவங்கள், பிரதேச அடையாளங்கள், கலைச் சித்திரிப்புகள் முதலியன இலக்கியங்களாக வந்தடையத் தொடங்கிய தன்மையையும் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும். எடுத்துக்காட்டாக மன்னார்ப் பிராந்தியப் பண்பாடு, வாழ்வியல் என்பனபற்றி எழுதும் எஸ்.ஏ.உதயனின் நாவல்களைக் காட்டலாம். குறிப்பாக, இதுவரை ஈழத்துப் புனைக்கதை வெளி காணாத வாசாப்புக் கூத்தினைப் பற்றி, “முப்பது நாற்பது பேர் படிக்கிற ரெண்டு ராவுக் கதை நாடகம். ஒரு ராவு படிக்கிறது வாசாப்பு. எப்படியும் நூறுபேர் முன்னுக்கும் பின்னுக்குமாக நின்டு நடத்துற நாடகம் என்றால் சும்மாவா. பறையடிச்சிட்டாப் போல நாடகம் முடிஞ்சிருமா. பறையடிக்கணும், ஏடவுக்கணும், வரவு குடுக்கணும், நேர்த்திக் கட்டி பந்தல் கால நாட்டணும், நாடகப் பழக்கம் கெச்ச கட்டி அதுக்குப் பிறகுதான் நாடகம்”¹ என்று பலபடச் சித்திரிக்கும் படைப்பாக வெளிவந்துள்ள வாசாப்பு நாவலைக் கவனத்திலிருத்தலாம்.

வழவற்ற வழவும்

அடுத்து, பின் நவீனக் கோட்பாட்டின் ஓரளவிலான தாக்கத்தினாலும், தமிழ்ச் சிற்றிதழ்களின் பரிச்சயத்தாலும் வழவுச் சிதைவான இலக்கியங்கள் தோற்றாவ கொள்ளத் தொடங்கியமையையும் சுட்டுதல் தகும். யாப்பை மீறினாலும், ஒரே சட்டகத்துள் அடங்கி, கிட்டத்தட்ட ஒன்றின் பிரதிகளோ என எண்ணத்தக்கபடி இருபதின் கடைக்கறுக்கவிதைகள் தோன்றின. ஆனால், புதியநூற்றாண்டில், எழுத்துக்களின் சிதறுண்ட தன்மையை கவிதை உள்ளடங்கலாக ஈழத்து இலக்கியம் அனுபவித்தது. காப்பிய எல்லை கடக்கும் சிறு காப்பியங்கள், பதிகமல்லாத பதிகங்கள் தோன்றின. கவிதை-உரைநடைக்கலப்பு இலக்கியப் பிரதிகள் எழுந்தன. நாவலென்ற வழவும் கண் முன் காட்டும் நீண்ட கதைக் கட்டமைப்புக்குப் பதிலாக பல சிறுசிறு நிகழச்சிகளின் தொகுப்பு, உப சேர்க்கைகள், அறிக்கைகள் எனத்தக்க வழவிலான நாவல்கள் தோன்றின. அந்த வகையில் இதுவரைகாலமும் குறித்த கட்டமைக்கப்பெற்ற வழவங்களாக விளங்கிய எல்லைகளைக் கடந்து, படைப்புகள் நவீனத்துவமான உருவங்களையும், உருவுக் கலப்புகளையும் நோக்கிப் பறந்தன. இத்தகைய வழவுப் பரிசோதனைகளுக்குச் சான்றாக “ஆரம்பம், மையம், உச்சம், முடிவு” என்று வழுமையான கதை சொல்லிகளின் பாணியிலிருந்து வேறுபடும் திசேராவின் வெள்ளைத் தோல் வீரர்கள்கதைகள் சிலவற்றைச் சுட்டலாம்.

இவ்வகை முயற்சிகள் ஓரளவாவது வாசக உலகில் நிலைகொள்ள, தீவிர இலக்கியங்கள் பற்றிய பிரக்ஞை பொதுமக்களது வெகுஜன உலகிற்கு மேலும் பரிச்சயமாக வந்ததைக் காரணமாகச் சுட்டுதல் வேண்டும். இதற்குப் பிறதான பின்புலங்களுள் ஒன்றாக, ஈழத்தின் பிரபல பத்திரிகைகளில் தீவிர வானியம்

இலக்கியங்களுக்கு ஒரு பக்கம் ஒதுக்க முன் வந்ததைச் சொல்லலாம். தினக்குரல் 'பனுவல்' என்ற பெயரிலும், வீரகேசரி 'உயிர் எழுத்து' என்ற பெயரிலும், தினகரன் 'கராயுதம்' என்ற பெயரிலும், இதற்கான களம் தந்தன. இதனால், மூத்த தலைமுறையின் அனுபவங்கள் பேட்டிகளாக வெளிவந்தன. புதிய தலைமுறையின் ஊக்கங்களாண்ட படைப்புக்கள் பிரசுரமாயின. ஆரோக்கியமான விவாதங்கள் தொடர்ந்தன.

கிணைய வெளியில் கைக்கிய விளைச்சல்

அடுத்து இலக்கியங்களில் தன்மைவேறுபாடு பற்றிய புதிய அம்சம் ஒன்றை நோக்குவது பயனுடையதாகும். அது, சமூக வலைத்தளங்களில் இலக்கிய விளைச்சல் பெருகியமையால் ஏற்பட்ட மாற்றம் எனலாம். முன்புவரை பத்திரிகை, இதழ் முதலிய அச்சு ஊடகங்களிலே, குறிப்பிட்ட பேரருத்த எழுத்தாளர்கள் மட்டும் எழுதினர். அவர்கள் எழுத்துக்கள் குறித்த ஆசிரியர் பீட வலையமைப்பைக் கடந்து தான் பிரசுரமாகும். எனவே, பெரும்பாலும் வரையறைக்குள் அமைந்த எழுத்துக்கள்தாம் பிரசுரமாகி வந்தன. ஆனால் புதிய நூற்றாண்டு இவ்வெல்லைகளைத் தகர்த்துவிட்டது. எல்லோரும் முகநூல்களில் பதிவேற்றம் செய்யலாயினர். அதாவது படைப்பாளியே சமூக வெளியில் பிரசுர கர்த்தாவும் ஆகிறார். எனவே முன்பிருந்த பிரசுரக்களம் எனும் ஒரு அடுக்கமைவு தேவையற்றுப் போய்விட்டது. இவ்வாறு, தமது அனுபவங்களை தமது தளங்களிலேயே பலரும் பதிவிடுகிறபோது. தத்தமக்குள் இருந்த இலக்கியவாதிகளைச் சிலராவது அடையாளங் கண்டனர். இதனால், புதிய சமூகத்தள எழுத்தாளர்கள் உருவாகியதோடு, பெரிதும், தனிமனித வாழ்வியலோடு நெருக்கமான சுய அனுபவப் பதிவுகள் இலக்கியங்களாயின. இது ஒரு புதிய தன்மையாகும். மேலும் முறைசார்ந்த கட்டுரை, சிறுகதை வடிவங்களைத் தவிர்த்து எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கு ஏற்படுத்தான - பத்தி முதலிய - வடிவங்களாக இவை தோற்றங்கொண்டன.

கின்றைய கூஸ்கைத் தமிழ் கைக்கியம் - ஸவீனங்களும் சவால்களும்

இவ்வாறு சாதகங்கள் பலவற்றையும் கொண்டு விளங்கும் இன்றைய இலக்கிய உலகம் எதிர்கொள்ளும் பலவீனமான அமிசங்களையும் காண்பது பொருத்தமானதாகும். அதாவது, “ஸழுத்து இலக்கியம்” கடந்த நூற்றாண்டு கண்டைந்த தனித்துவத்திற்கு தோன்றியுள்ள சவால்கள் குறித்துச் சூட்டுவதும் அவசியமானதே. முன்பு, ஸழுத்து நவீன மற்றும் புதுக்கவிதைக்கும் தமிழகத்துப் புதுக்கவிதைக்கும் இடையே தெளிவான அடையாளங்களுடன் வேறுபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் கடந்த நூற்றாண்டின் நிறைவுத் தசாப்தங்களிலும், இந் நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலப்பகுதியிலும் ஸழுத்துக் கவியுலகின் தனித்துவமான

அமிசங்கள் மெல்ல மெல்ல உதிரத் தொடங்கி, தமிழகப் புதுக்கவிதைகளின் அடையாளங்களையே நமது புதுக்கவிதைகளும் அணியத் தொடங்கி விட்டன. வாசகரை மயக்கும் இருண்மை, அதீதமான கடின மொழியாட்சி, அவசியமற்று வேண்டுமென்றே செய்யப்படுகின்ற வடிவச் சிதைவு எனத் தொடரும் இவ்வியல்புகள் கவிதையின் பலங்களா? பலவீனங்களா? எனத் தொடரும் அபிப்பிராய பேதங்கள் இலக்கியவுலகில் உள்.

எனிமையும், கவித்துவமும், பேச்சோசையும், கட்புலச் சித்திரிப்பும் என இருந்த

“ஊரெல்லாம் கஷி ஒருதேர் கிழுக்கிறதே

வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை”

என்று,

வந்தான் ஒருவன்.

வயிற்றில், உலகத்தாய்

நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்

பெற்ற மகனே அவனும்...” 2

போன்ற இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைகளின் தனித்துவங்கள், தொலைய, தமிழகச் சிற்றிதழ் சாயல் புதுக்கவிதைகளின் பிரதிகளாய், தற்போதைய ஈழத்துப் புதுக்கவிதைகள் படைப்பாக்கம் பெறுவது ஆரோக்கியமானதா? என்பது குறித்த கருத்தாடல்கள் இன்று பெரிதும் அவசியமாயுள்ளன.

இன்றைய இலக்கியம் சஞ்சலப்படுவது மிக அதிகமாக - மிகமிக அதிகமாக வெளிவரும் நூல்களைக் கண்டுதான் எனலாம். இதற்கு முதற்காரணம் பதிப்புச் செயற்பாடு எனிமையாகி விட்டதும், பதிப்பகங்களின் அச்சாக்கச் செயற்பாட்டை “கொமியுனிகேசனும்”, “ஸ்டேடியோக்களும்” எடுத்துக்கொண்டு விட்டதுமே எனலாம். நூற் பதிப்பித்தல் என்பது தியாகம் நிறைந்த கல்விச் செயற்பாடு - அதுவும் சிலருக்கு வாழ்க்கைப் பணி - எனும் தளத்திலிருந்து, தொழில் என்பதாக மலினப்பட்டுவிட்ட நிலையில், ஆரும் எதைப்பற்றியும் இலக்கியம் செய்யலாம் எனும் சடங்கு நிலை உருவாகிவிட்டது. இதனை, மூத்த படைப்பாளி ஒருவரின் பின்வரும் ஆதங்கத்திலிருந்து ஒருவாறு புரிந்துகொள்ள முடியும். 2015இல் வெளிவந்த நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிதை நூல்களை நாம் அண்மையில் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்வையிட நேர்ந்தது. ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கைப்பிரதிகளையும், நோக்கவேண்டியிருந்தது. உள்ளம் பெரிதும் உளைச்சல் கண்டதுதான் மிச்சம்!

பரிசுக்குரிய நிலையில் ஒரு நூலாவது தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை. பிரசுரத்துக்குத் தகுதியான நிலையில் ஒரு கைப்பிரதியும் தேர்வடையவில்லை! பெரும்பாலானவை இளைஞர்களின் ஆக்கங்களே. அவர்களுக்குக் கவிதை

தெரியவில்லை, அவர்களுக்குத் தமிழே தெரியவில்லை, அவர்களுக்குச் சமூக அக்கறையே இல்லை, அப்படி இருந்தாலும் அதனை வெளிப்படுத்தத் தெரியவில்லை, அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவாரிலர்.”³

முகநூல்கள் வழிவந்த பின்னடைவுகளையும் இவ்விடத்திற் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். ஒரு வகையில் படைப்பாளியே பிரசர அடுக்கமைவுகள் இன்றி, தானே வாசக உலகிற்கு படைப்பைத்தர இயலுமான சமூக வலைத்தளச் சூழல் உருவாகியமை, சில சாதகங்களைத் தந்துள்ளனதாம். எனினும் பூதாகரமாக உருவெடுத்துள்ள இலக்கிய - அறிவுப் -பிரச்சினைகளையும், கவனத்திலெடுக்காமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக, இடப்படும் பதிவுகளில் எது இலக்கியம், எது இலக்கியப் போலி, என்பது குறித்த அறிகையே முதன்மையான பிரச்சினையாகும். தொடர்ச்சியாகப் பதிவிடுகிற ஆர்வம்மிக்க சமூக வலைத்தளச் செயற்பாட்டாளர் என்பது வேறு, தரமான இலக்கிய கர்த்தா என்பது வேறு. பல வேளைகளில் ஊக்கம்மிக்க வலைத்தள ஆர்வலர் இடும் பதிவுகளையே, அவரைத் தொடர்பவர்கள் நிறை இலக்கியமாகக் கருதுகின்றனர். இதனால், செய்தித் தொகுப்புகளை பத்தி இலக்கியம் என்றும், துணுக்குத் தோரணங்களைக் கவிதை இலக்கியம் என்றும் கொண்டாடுகிற அபத்தநிலையிலேதான் இருக்கிறது ஈழத்து இலக்கியம். மேலும், இருவர் பரஸ்பரம் தத்தம் படைப்பைப் புகழ்ந்து பதிவிடுவதே திறனாய்வு என்றாகிவிடுகிறது. பல வேளைகளில், இந்த தப்பபிப்பிராயங்களிலிருந்து தக்க இலக்கியத்தைக் கண்டைவதே இனி வருங்கால வாசகர்களது பெருஞ் சவாலானதாக விளங்கும் எனலாம்.

முடிவுரை

உலகத் தமிழிலக்கியப் புலத்தில் இன்று தனக்கெனத் தனிமுகம் காட்டும் நிலைக்கு ஈழத்து இலக்கியம் வளர்ந்திருக்கின்றது. புதிய படைப்பு வெளியில் தழிமுகம் காட்டாத புதிய சுவைகள் சில ஈழத்துப் படைப்பாளிகளால் சாத்தியமாகியுள்ளது. இந்தவகையில் சமகால ஈழத்திலக்கியத்தின் பின்வரும் தனித்துவ அமிசங்களை அதன் சாதனைகளாகக் கூறுதல் சாலும்.

- வேவு பார்க்கச் சென்ற போராளி, போர்க்காலச் சேவையாற்றும் களைவத்தியர், விடுதலைக் குழுவின் மகளிரணித் தலைவி போன்ற புதிய மாந்தரைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அறிமுகம் செய்கின்றனர்.
- புனர்வாழ்வு முகாம் அனுபவங்கள், வதைப்படல்கள், காணாமல் ஆக்கப்பட்ட உறவுகள் குறித்த ஏக்கம் முதலியனவாக விரியும் போருக்குப் பிந்திய இலக்கிய உருவாக்கம்.
- ஈழ எல்லை, தமிழ் எல்லை என்பன கடந்து “உலக” அனுபவம் தருகின்றனர்.

- புதிய வடிவங்களையும், வடிவக் கலப்புகளையும் கொண்ட படைப்புகளின் தோற்றும்.
- சுய அனுபவப் பதிவுகளாகப் புதிய சுவை தரும் வலைத்தள இலக்கியங்களின் பெருக்கம்.

இதேவேளை, ஈழத்து இலக்கியத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாக விளங்கும் பின்வரும் காரணிகளை அதற்கான சவால்களாக இக்கட்டுரை அடையாளங் காண்கிறது.

- வாசகரை மயக்கும் இருண்மை, அதீதமான கடின மொழியாட்சி என்பன வேண்டுமென்றே நிகழ்த்தப்படுதல்.
- ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவ குணாம்சங்கள் கைவிடப்பட்டு, தமிழக இலக்கியத்தின் அடையாளங்களை அணிய முற்படல்.
- தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால், பதிப்புச் செயற்பாடு எளிமையானதால் வந்த மலினப் படைப்புகளின் பெருக்கம்.
- சமூக வலைத்தள ஈழத்தாக்கங்களை பரஸ்பரம் பாராட்டி மகிழும் உண்மையற்ற பதிவிடுகைகள்.

சான்றாதாரம்

1. உதயன் எஸ்.ஏ., (2010) வாசாப்பு, யாழ்ப்பாணம்: திருமறைக் கலாமன்றம், ப. 45.
2. பிரசாந்தன், ஸ்ரீ. (தோ.ஆ.) (2006) இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள், கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம். ப. 349.
3. அல் அஸௌமத்,"தமிழ்க் கவிதைகளின் இறங்குமுகம்", இலக்கியம் (2016) கொழும்பு: கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், ப. 213.

உசாத்துறை நூல்கள்

1. இலக்கியம் - அரச இலக்கிய விழா விசேட மலர்,(2016) கொழும்பு: கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
2. ஈழத்துத் தமிழ் நவீன இலக்கிய வெளி- ஞானம் சிறப்பிதழ், (2017), கொழும்பு: ஞானம் பதிப்பகம்.
3. உதயன் எஸ்.ஏ., (2010) வாசாப்பு, யாழ்ப்பாணம்: திருமறைக் கலாமன்றம்.
4. திசேரா,(2004)வெள்ளைத்தோல் வீரர்கள்,வெல்லம்பிட்டிய: மூன்றாவது மனிதன் வெளியீடு.
5. பிரசாந்தன், ஸ்ரீ. (தோ.ஆ.) (2006) இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள், கொழும்பு: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்.

சமூகத் தொடர்பாடலெல் சொல்வடையன் வகுபங்கு

11

க.மோகனதாசன்,
சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர்,
சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்,
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

அங்கதமாக, கிண்டலாக சிரித்துக்கொண்டே, அறிவுரை சொல்கின்ற, கிராமத்து மக்களின் பேச்சுவழக்கிலிருக்கும் ஒரு சொல்கூட்ட வடிவமே சொல்வடைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக சமூகத் தொடர்பாடலில் எமது முன்னோர்கள் தாங்கள் சொல்லவந்த செய்தியை நேரடியாகச் சொல்லாது, மறைமுகமாகவும், அதே நேரம் உறைக்கத்தக்க விதத்திலும், புத்திமதி சொல்வது போலவும், உரையாடுவார்கள். இந்த உரையாடலில் சொல்வடைகள் முக்கிய பங்கெடுத்துக்கொள்கின்றன. ஆழமான பொருள் மிக்கதாகவும், சொல் நயமிக்கதாகவும், சமூக விமர்சனமாகவும், இருக்கின்ற இந்த சொல்வடைகள், சிறப்பானதாரு சமூகத் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளும் வடிவமாகவும் காணப்படுகின்றன.

சொல்வடைகள் எந்தச் சூழலில், எத்தகைய அனுபவத்தின்போது, சொல்லப்படுகிறன என்பதை வைத்துத்தான், அதன் உண்மையான பொருளை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். சொல்வடைகளைப் புரிந்து கொள்ள அதன் தன்மையினையொத்த பழமொழிகள் சார்ந்தும் கதைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் பழமொழிகள் வேறு, சொல்வடைகள் வேறு. சொல்வடைகள் பெரும்பாலும் வட்டார வழக்கு மொழிநடையில் அமைந்திருக்கும், கிராமிய வாழ்பவனுபத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்திருக்கும். பழமொழிகளுக்கான பொருளோ அதை வாசித்தவுடன் ஓரளவிற்குப் புரிந்துவிடும். ஆனால் சொல்வடைகளுக்கான பொருளை சிலவேளை அந்தச் சூழலிலிருப்போரால் விபரிக்க வேண்டியிருக்கும். சொல்வடைகள் ரசனை சார்ந்தவை. அனுபவம் சார்ந்தவை. வாழ்வின் ஓரத்தமும் சதையுமான அர்த்தமாக நம் கண்முன்னே நிற்பவை.

சொல்வடைகள் சிந்திக்கவைத்து தெளிவுபெற வைக்கும் பழமொழிகள் என்பதே உண்மை. மேலும் சொன்னால் பழமொழிகளின் மிக சமீபத்திய சொல்லியல் வடிவம் என்றும் சொல்லலாம். பழமொழிகள் அனுபவத்தினால் சொல்லப்படுபவைகள். எனவே பழமொழிகளில் ஒரு மேதாவித் தனம் இருக்கும்,

அத்துடன் அறிவுரைத் தொனியும் இருக்கும். ஆனால் சொல்வடைகளில், கொஞ்சம் கவிதையும், துள்ளும் எள்ளலும் இருக்கும். உதாரணத்திற்கு “பிறருக்கு கெடுதல் செய்ய நினைத்தால் அது உனக்கே கேடாக முடியும்” என்பது அறிவுரை . “வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான். தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்” இது பழமொழி. “விளக்குமாத்தைத் தின்ன கழுதை ஈக்கி ஈக்கியா வெளிக்கிருக்கும்” என்பது சொல்வடை. இவ்வாறான சொல்வடைகள் பண்பாட்டு மாற்றத்தினாலும், உலகமயமாக்கற் கூழலினாலும் எம்மிடமிருந்து மறைந்து கொண்டு செல்லும் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவற்றிலிருக்கின்ற சாத்தியமான சமூகத் தொடர்பாடல் சம்பந்தமான விடயங்கள், தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கவேண்டிய தன்மையில் காணப்படுகின்றன.

அடிப்படையில் மொழியென்பது எண்ணாங்களை, தேவைகளைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகமாகும். ஆனாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரச்சூழலில், அதன் சமூக பண்பாட்டுச்சூழலில், மொழி இதற்கு மேலானதாக பல பரிமாணாங்களைப் பெற்றுவிடுகிறது. மொழி அமைப்பு (Cohesion), கருத்து அமைப்பு (Coherence), நோக்கமுடைமை (Intentionality), ஏற்புடைமை, (Acceptability), தகவலுடைமை (Informatively), சூழல் இயைபுடைமை, எல்லா தன்மைகளையும் இணைக்கும் தன்மை என்பன இயல்பாக இவற்றில் அமைந்து காணப்படுவதால் இவற்றை பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு இயல்பான சமூக அமைப்பைப் பேணமுடியும். அறக்கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தவும், சிந்தனையைத் தூண்டவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கவும், புத்திமதி கூறவும், சிரிக்க வைக்கவும், நெயாண்டி செய்து திருத்துவதற்கும், தவறு செய்யும் போது இடித்துரைக்கவுமென இவை பல்வேறு வடிவங்களில் தொழிற்படுவதைக் காண முடிகின்றது.

- உடுத்துச் சேல இல்லன்னு சின்னாத்தா வீட்டுக்குப் போனா, அவ ஈச்சம்பாயக் கட்டுக்கிட்டு எதுக்க வந்தாளாம்.
- அரிசின்னு அள்ளிப்பார்ப்பாரும் இல்லே, உமின்னு ஊதிப்பார்ப்பாரும் இல்லே.
- சுவந்தலுள்ள சீமாட்டி கொண்டையும் போடுவா, அள்ளியும் முடிவா.
- அதிகாரியும், தலையாரியும் கூட்டு சேர்ந்தால், விழியும் மட்டும் திருடலாம்.
- அதிகாரி வீட்டுக் கோழி முட்டை, குடியானவன் வீட்டு அம்மிக்கல்லையும் உடைக்கும்.
- அப்பச்சி கோவணத்தைக் காக்கா தூக்கிக்கிட்டுப் போயிட்டு. பிள்ளை காஞ்சிபுரம் பட்டுக் கேட்டு அழுதாளாம்.
- கடல் மீனுக்கு நுழையான் இட்டதே பெயர்.
- கழுதை உழவுக்கு வந்தால் காடு ஏன் தரிசாய்க் கிடக்கு?
- காணாத கழுதை கஞ்சியைக் கண்டதாம், ஓயாம் ஓயாம ஊத்திக் குடிச்சதாம்

மக்கள் புழங்கும் ஓலிக்குறிப்புகள் தாமே சொல்லாக உருவெடுக்கிறது. பொதுப்படையில் அறிமுகமில்லாத சொற்கள் யாவும் வட்டார வழக்கென்றோ, மக்கள் கொச்சை என்றோ வரையறுக்கவோ, ஒதுக்கி நிறுத்தவோ இயலுமா? இவற்றின் முக்கியமான தன்மைகளைப் பார்த்தோமானால்,

- பேச்சால் பிறரை எளிதாக வெல்வதற்குப் பயன்படுகிறது.
- முரண்பாட்டை சாத்தியமான வழிகளில் எடுத்தாள்கிறது.
- முன்னோர் அனுபவத்தைச் சொல்லி பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை முன் வைக்கிறது.
- செய்திகளை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலையில் பூடகமாகத் தெரிவிக்கின்றது.
- ஒழுக்க நூற்றுக்கணக்கான போதிக்கப் பயன்படுகிறது.

சிறார்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் என்று அனைவருக்கும் வாழ்வியலைக் கற்பிக்கிறது. அரசர் முதல் ஆண்டு வரை அனைவருக்கும் நீதி சொல்கிறது. இல்லறத்தாருக்கும், துறவறத்தாருக்கும் வாழ்க்கை நூற்றுக்கணக்கான போதிக்கிறது. வணிகர், அரசியலார், கலை வேலை செய்பவர், கலைஞர்கள் என்று எல்லாத் தரப்பினர்களுக்கும் சொல்வடைகள் ஆலோசனைகள் சொல்கின்றன. எனவேதான் சமூகத் தொடர்பாடலில் சொல்வடையின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகிறது.

சொல்வடைகளில் பழக்கமுள்ளவன் இயல்பாகவே சொல்வளமிக்க மொழியானுமை கொண்டிருப்பான். சொல்வடைகளில் ஊறித் தினைத்தவன் காலடியில் வார்த்தைகள் வந்து சேவகம் பண்ணக் காத்திருக்கும். ஏட்டுக் கவிதை மாதிரி, நேர்ப் பொருளில் இனம் காண முடியாதவை சொல்வடைகள். அவற்றுள்ளுறைந்து கிடக்கும் சமூக அனுபவங்களை, சமூக அக்கறைகளை அடையாளம் காண வேண்டும். போகிற போக்கில் அதிர்வில்லாமல் நம் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான போதனைகளைச் சொல்லிவிடுவனதான் சொல்வடைகள். ஒரு மண்ணின் பாசாங்கற்ற பழதி வாசனையோடு சொல்வடைகள் இருக்கும் சொல்வடைகள், ரசிக்கதக்கதாகவும், இலக்கியத்தரம் மிக்கதாகவும் உள்ளன. நீதி இலக்கியங்கள் போன்று, பழமொழிகள் போன்று கிராமத்து மக்களின், பாமரர்களின் நாவில் இன்றும் உலவும் சொல்வடைகள், நகைச்சுவையாக, அங்கதமாக, சிரித்துக் கொண்டே, சவால்களை எதிர்கொள்வதாகவும், சாத்தியமான சமூகத் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதாகவும், இயங்கு நிலையில் கணிசமான பங்கெடுத்துக் கொள்வதாகவும், பொருள் நயமிக்கதாகவும், சமூக விமர்சனமாகவும் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

அந்த நாளிலே

கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன்

அந்த நாளிலே எங்கள் ஊரிலே
 ஆனந்தம் பொங்கி வழிந்ததே
 எந்த நாளிலும் திங்கள் போலவே
 எங்கள் வீடுகள் திகழ்ந்ததே,

(அந்த ---)

எங்கள் குளங்களும் எங்கள் மனங்களும்
 எல்லாம் நிரம்பி வழிந்ததே
 எங்கள் காடுகள் எங்கள் களனிகள்
 என்றும் விளைந்து பொலிந்ததே.

(அந்த --)

(வேறு)

எங்கள் காற்றிலே உயிர் இருந்தது
 எங்கள் உணவிலே உழைப் பிருந்தது
 எங்கள் உறவிலே அன்பிருந்தது
 எங்கள் தமிழிலே தமிழ் இருந்தது.

(அந்த ---)

பசியில் வாடினோர் யாரும் இல்லையே
 படுத்துச் சோம்பினோர் எவரும் இல்லையே
 நசித்து வாழ்ந்தவர் யாரும் இல்லையே
 நசிந்து நொந்தவர் எவரும் இல்லையே

(அந்த ---)

காலைச் சூரியன் எம்மைக் கண்டுதான்
கரும மாற்றிட வானில் வந்தது
மாலைச் சூரியன் எமக்கு முந்தியே
மறைந்து சோற்று போய் வீட்டைந்தது

(அந்த --)

(வேறு)

காய்ச்சி உண்ணாத உணவு பலகண்டோம்
களங்கம் இல்லாத உறவு பலகண்டோம்
ஆய்ச்சி அப்புவில் அன்பு காட்டினோம்
அணைப்பில் மகிழ்ந்துநாம் அறிவை ஈட்டினோம்

(அந்த--)

வாழை இலையிலே குழையல்ச் சோறுண்டோம்
வழித்த கஞ்சியைக் குடித்து மகிழ்ந்திட்டோம்
ஒலைக் குடிசையில் கண்ட சுகத்தினை
உலகில் எங்குமே கண்ட தில்லையே

(அந்த--)

உண்ணும் சுகத்தினை உழைக்கும் சுகத்தினை
எண்ணி எண்ணியே இதயம் ஏங்குதே.
அண்ணன் தம்பிகள் அன்பை எண்ணியே
அந்த நாளினை உள்ளம் நாடுதே

(அந்த --)

கனக புராணம் ஒரு சமூக சீர்த்துப்புராணம்

திரு. ந.பார்த்தீஸன்
உப பீடாதிபதி (ஓய்வுநிலை),
வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

அண்மையில் பரீட்சை வினாத்தாளில் “கனகி புராணத்தைப் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக” என்று கேட்கப்பட்ட வினாவுக்கு கண்ணகி புராணம் தான் கேட்கப்பட்டதாக நினைத்து சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றிச் சிறுகுறிப்பைப் பலர் எழுதியதன் விளைவே இக்கட்டுரை.

பொதுவாக யாரையாவது புகழ்ந்து கூறும்போது புராணம் பாடுகிறார் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. ஆக புராணம் என்பது பொய்யறைப்பதோ என்ற எண்ணமும் இன்று பலருக்குண்டு. பொதுவில், சமயத்தைப் பாடி வந்த புராண மரபு முன்பு காணப்பட்டது. மரபுவழிப் புலவர்களால் புனிதமான இலக்கிய வடிவமாகக் கொள்ளப்பட்ட புராணம் என்னும் இலக்கிய வடிவமான்றை எடுத்து, சமூகப் பிரச்சினைகளை, சமூக நிகழ்வுகளை, விளக்குவதற்கு சமூக புராண மரபொன்றை இலங்கைக் கவிஞர்கள் உருவாக்கிக்கொண்டார்கள். இம்மரபு இலங்கையில் மட்டுமே கைகொடுத்திருக்கிறது என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்து. கனகி புராணம் இவ்வகையில் எழுந்ததே.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு காலம் முக்கிய ஒரு காலகட்டத்தை உணர்த்துகிறது. பழைய இலக்கியப் போக்கின் தோற்றுத்தையும் இது குறிப்பதாக அமைகின்றது என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்து. யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயில் தேவதாசிகளில் ஒருத்தியான கனகி என்பவள் மீது பாடப்பட்டதே கனகி புராணம். இதனை நட்டுவச் சுப்பையனார் என்பவர் பாடியுள்ளார். நாடகம், இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளுள் இசையும் நடனமும் கோயிலைத் தளமாகக் கொண்டு வளர்க்கப்பட்டன. இது இந்தக் கலைகளின் பயில்வு ஏற்படுவதற்குக் காரணமாகவிருந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, யாழ்ப்பாண நகரத்தின் வணிக வாழ்க்கையைச் சுற்றி நிலவிய சூழலாகும். யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது தளமாகக் கொண்டிருந்த

நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்கள், தம் மரபுகளுக்கேற்ப கோயில்களைக் (வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிலைக்) கட்டி ஆதரித்தனர். வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிலைச் சுற்றி கோயிற் கலைஞர்கள் (தேவதாசிகள்) வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த வாழ்க்கை முறையினை அறிவுதற்குக் கனகி புராணம் நல்ல உதாரணம் என்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார். சின்ன மேளம் என்று குறிப்பிடுவதையும் நினைவு கூர்கிறார்.

இந்த நாடகக் கலைஞர்களுக்கும், நடனக் கலைஞர்களுக்கும், நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கும் பிரிக்க முடியாத தொடர்புண்டு. நட்டுவெப் பாரம்பரியம் என்பது இசை, நடனம் இரண்டையும் இணைத்து நிற்பதாகும். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இத்தொடர் பெரும்பாலும் நாதஸ்வரப் பயில்வாளரையே குறித்து நிற்கிறது. மேளகாரப் பகுதியைச் சேர்ந்த சுப்பையனார், தன் சுய சாதித் தொழிலிற் பயின்றிராத போதும், வழக்கமாய் நட்டுவெச் சுப்பையன், சுப்பையனார் என்றே அழைக்கப்பட்டார் என்று பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் சதாசிவம் பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார்.

கனகி புராணத்திற்குரியதாக வழங்கும் கீழ்வரும் பாடல் கனகியின் வருகைக்கு நட்டுவன் ஒருவனே காரணமாக இருந்தான் என்பதைச் சிலேடையாகக் கூட்டுகின்றது. “பெண்ணொன்று கண்டு கண்ணொன்று கெட்டேன்” என்பது பழமொழி.

**“நட்டுவ னொருவனாலே நாடக சாலை வந்தாள்
 செட்டியில் ஒருவன் பட்டான் சேணியர் இருவர் பட்டார்
 மட்டுவில் குருக்கள் பட்டார் கொக்குவில் சுப்பன் பட்டார்
 மட்டிகள் இவரைப் போலப் பட்டவர் பலபேர் அந்தோ.”**

கனகி எனும் நடன மாது ஒருத்தியைத் தலைவியாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண உயர் வர்க்கப் பிரமுகர்களைக் கிண்டல் செய்யும் பாங்கில் கனகி புராணம் பாடப்பட்டது. கனகியின் அழகு, அவளிடம் வருபவர்கள், அவர்களது பின்னணி, அவர்கள் பெற்ற உடல் சுகம், பண இழப்பு என்பன எள்ளவுடன் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு யாழ்ப்பாண சமூக நிலைமை வலியுறுத்தப்படுகிறது. அக்காலப் பிரபுத்துவத்தின் ஒழுக்கக் கேட்டினை அம்பலப்படுத்துவதே இப்புராணத்தின் நோக்கமாகும். அதனை அங்கதச் சுவையோடு கனகி புராணம் சொல்கின்றது. பிரபுக்களின் சீரழிந்த ஒழுக்க நெறியையும், பொதுவாகத் தார்மீக சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சியையும், நுண்ணிய அனுபவத்துடன் கனகி புராணம் சித்தரிக்கின்றது என்று பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குறிப்பிடுகின்றார். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிலே வாழ்ந்த பெண்ணொருத்தி பற்றி அங்கதச் சுவையுடன் பாடப்பட்ட நூல் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பின்வரும் பாடலைப் பாருங்கள்.

“நடந்தா ஸொருகன்னி மாராச
 கேசரி நாட்டிற் கொங்கைக்
 குடந்தா னகைய வொயிலா
 யதுகண்டு கொற்ற வருந்
 தொடர்ந்தார் சுந் யாசிகள் யோகம்விட்
 பார் சுத்த சைவ ரெல்லாம்
 மடந்தா னடைத்துச் சிவபூ
 சையுங் கட்டி வைத்த னரே”

சமூகச் சீரழிவொன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இலக்கியமாகக் கனகி புராணத்தைக் கொள்ளலாம் என விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். கனகியிடம் வந்து போகும் (வந்து போன) பிரபுக்களைத் தோழி (தலைவிக்கு) அறிமுகம் செய்வது போல அமையும் பாடல்கள் சுவையானவை. வகை மாதிரிக்கு இப்பாடல்களைப் பாருங்கள்.

தாலக் கனி யொன்றினுக்காகத்
 தரை மேல் மாந்தர் பலர்திரண்டு
 வேல் குத்திகள் கொண்டெறிந்து மிக
 விசயம் பொருதும் வளநாடன்
 மால் பற்றிய நெஞ்சின னாகி
 வந்தாள் கனகே மன்றலுக்கு
 நீலக் கருங் கார்மேக நிற
 நியூற்றனிவள் காண் நேரிழையே

ஊரார் சணங்கு தோற்றாமல்
 உயர் சாந்தணிந்து வபம் பூட்டி
 வாரான் மறைக்குந் தனக்கனகே
 விரி வண்டுத முகையவிழும்
 நீராற் பொலிந்த சரவை வளர்
 நெய்தல் நிலத்தான் வங்கநிறை
 ஊரார்த் துறைக்கு மணியமிவன்
 உடைய ராஞ்சாசலத்தின் மகன்

மாணைக் கயலை வேல் வாளை
 மறுநீர்க் கடலைக் குவளையை நற்
 கானிற் கமலந் தனைவெல்லும்
 கண்ணாய் கனகே யிவணிருப்போன்
 ஞானக் குணமும் நல்லறிவும்
 நலஞ் சேர் புகழ் மிகவடையோன்
 ஆனைக்கோட்டை வேளாளன்
 ஆறுமுகன்கா ஜென்பாரே.

நல்ல சரள நடைப் புலவராக விளங்கிய நட்டுவச் சுப்பையனாரின் “கனகி புராணம்” முன் பின் நானுாறு விருத்தங்களைக் கொண்டது என்று பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். தூர் அதிஷ்ட வசமாகக் கனகி புராணம் முழுவதும் இன்று நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பதின்மூன்றாம், பதினான்காம் நூற்றாண்டு இலக்கியங்களான செகராசசேகர மாலை, பரராசசேகர மாலை போன்றன கிடைக்கக் கூடிய நிலையில் கனகி புராணம் போன்ற சில இலக்கிய நூல்கள் கிடைக்காமற் போனது தூர் அதிஷ்ட வசமானது என்பது சந்தேகத்திற்குரியது.

கனகி புராணத்தில் கிடைத்த செய்யுள்களைப் பதச் சோறாக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது, அக்காலத்தில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்ட இலக்கியமாக இது இருந்திருக்கலாமென ஆய்வாளர்கள் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் பேராசிரியர் கா.சிவதம்பி கூறிய கருத்தை அவதானிப்போம். “யாழ்ப்பாணத்தின் சமயஞ்சாரா இலக்கிய மரபு புறக்கணிப்புக்கும் ஒதுக்கலுக்கும் ஆளாகிற்று. சமயஞ்சாரா இலக்கியங்கள் பேணப்படாமலும் விடப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணச் சைவத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் விதந்தோதப்பெறும் புலவர்களுடைய ஆக்கங்களுள்ளும் கூட மதச்சார்பானவையே பேணப்பட்டுள்ளன. மதச்சார்பற்றவை பேணப்படவில்லை.” மேலும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு கூறுகிறார் “இந்தக் கருத்து நிலை காரணமாகவே சுப்பையாப் புலவரின் கனகி புராணம் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை”.

உண்மையில் கனகி புராணம் சிறந்த இலக்கியமாகத் திகழ்ந்திருக்கிறது. தமது காலத்துப் பிரபுக்களின் ஒழுக்கக் கேட்டினை நகைச்சுவை உணர்வுடன் சுட்டிக் காட்டியது உண்மையே. பின்வந்த ஆய்வாளர்கள் பலர் இதனை ஓர் அங்கது இலக்கியமாகக் குறிப்பிடுவர். அக்காலப் பிரபுத்துவத்தின் ஒழுக்கக் கேட்டை அம்பலப்படுத்துவதே இப்புராணத்தின் பிரதான நோக்கம் எனலாம். அதற்கு அங்கத்தையும் பயன்படுத்தியமை புலவரின் சாமரத்தியத்தை புலப்படுத்துகிறது. அக்காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய பிரபுக்களை மறைமுகமாக மாத்திரமின்றி ஊரும் பேரும் சுட்டியமையும், இன்று இந்நூல் எமக்கு கிடைக்காமற் போனமைக்குக் காரணம் என்று பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜா குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கிய செல் நெறியிலே புரட்சிகரமான புதிய பொருள் மரபுடன் எழுந்த இலக்கியமாகக் கனகி புராணத்தைக் கொள்ளலாம்” எனக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மேலும் “முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஒரு பகுதியாகவே அமைந்துவிட்டது. புராணம் என்ற பழைய இலக்கிய வடிவத்திற் புதிய பொருளை அமைத்து அவ்வடிவத்திற்கு புதிய பொலிவை ஏற்படுத்தி புலவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளத்துக்கு உதவினர். அதில் கனகி புராணம் பாடிய நட்டுவச் சுப்பையனாரும் ஒருவர்” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இயற்றமிழ் ஆசிரியர்களும் வித்துவ சிரோமணிகளும் தமிழ்ப் புலமையில் மிக்குயர்ந்து விளங்கிய காலப்பகுதியில், கல்வித் திறமையின் துணையாலன்றிக் கவித்துவ சக்தியின் ஆற்றல் கொண்டும், கவிப்பொருளை உள்ளும் பறமும் அறிந்த பட்டறிவின் துணைகொண்டும், புதுமுறைப் புராணம் ஒன்றை பாடியவர் சுப்பையனார். புராணச் சட்டகத்தை வைத்துக் கொண்டு பிரபுத்துவ உலகையே ஒரு கலக்குக் கலக்கி விடுகிறார் புலவர். “கனகி புராணம் போன்ற நவீன உத்திகள் நிறைந்த இலக்கியங்களால் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைக்குரியதென விதந்து பேசப்படுகிறது” என்கிறார் பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜா.

கனகி புராணத்தின் பாட்டுடைத் தலைவியாகிய கனகி என்பவள் கற்பனைப் பிறவியல்ல. புராண, இதிகாச, கர்ணப்பரம்பரை, நாடோடிக் கதைகள் மூலம் பெறப்பட்ட பாத்திரமல்ல. வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிற் தாசிகளுள் ஒருத்தியும் இற்றைக்குச் சில நாட்களின் முன் இறந்தவருமாகிய கனகி என்பது பாவலர் சரித்திர தீபகத்தின் கூற்று. நூலாசிரியர் தம் காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்ணையே கதாநாயகியாகக் கொண்டு நூலை இயற்றியுள்ளார். இதனாலேயே “கனகி புராணம்” ஏனைய புராணங்களிலிருந்து வேறுபட்டுச் சிறப்படைகின்றது என்கிறார் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்.

பாவலர் சரித்திர தீபகத்தில் கனகி புராணத்திற்குரியதாக சில செய்யுள்கள் வழங்கி வருகின்றன என்றும் அதிலொரு பாடலைக் காட்டியுள்ளார்.

“நாட்டுக் குயிலைக் கழுதோட்டிக் கனத்த நாவினைய் தடவி
மாட்டு மினிய சொல்லாலே மானே தேனே கனகமின்னே
ஒட்டைக் காதினுட னிருந்திங்கு வந்தே புடைவை விற்கின்ற
நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளினல்லாண்ப் பணிவன்காணே”

கனகி புராணத்தில் சில பாடல்கள் தொடர்பாக எழுதிய கனக செந்திநாதன் பின்வரும் பாடலைத் தருகிறார்.

தாமரை குழுதம் மலையுடன் அகிலும் தண்முகம் வாய்தனம் கஷந்த
லாமென வுவமை படைத்திடு கனகே அனநடைவாய் மொழிக்குயிலே
பாமரு மாலை பாடி வல்லோன் பகர்ந்திடு மதன நூல் படித்தோன்
காமரு கோப்பாயுறையு மூத்தப்பு கன்னி நீ காணுதியென்றாள்

கனகி புராணம் என்ற கட்டுரையை பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் எழுதித் தன்னுடைய தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெருமுயற்சிகள் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் சேர்த்துள்ளார்.

இவருடைய குறிப்பில் ஈழத்துப் புலவரில் மூவர் புராணமென்னும் இலக்கிய வடிவத்தின் பொருளை மாற்றியமைக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். புராண நெறியினைப் புதுவழியில் இட்டுச் செல்ல அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி காத்திரமானதாக அமையவில்லை என்று கருதியவிடத்தும் தமிழ் இலக்கிய சரிதத்தில் அவர்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க இடமுண்டு என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அவர்கள் அச்சுவேலி நீ.காசிநாதப் புலவர் (1796-1854) கோப்பாய் வே.இராமலிங்கம், வண்ணார் பண்ணை சுப்பையர் என்பவராவர். மேலும் ஜினுவில் சி.சின்னத்தம்பி புலவரையும் இணைத்துக் கொள்ளலாம் என பொ.பூலோகசிங்கம் குறிப்பிடுகிறார். காரணம் ஜினுவில் சி.சின்னத்தம்பி புலவர் எழுதிய “இளந்தாரி புராணம்” எனும் நூலும் புராண வடிவத்தில் பொருளை மாற்றியமைக்கும் முயற்சியில் காணப்படுகின்றது.

காசிநாதப் புலவர் “தால புராணம்” எனும் நூலை எழுதினார். இது “பனங்காய்ப் பாரதம்” எனவும் அழைக்கப்பட்டது. பனை மரத்தின் பெருமைகள், பனை வளம் தொடர்பாக பாடப்பட்டது. இராமலிங்கம் “கோட்டுப் புராணம்” எனும் நூலை எழுதியுள்ளார். சட்டத்தரணிகள் செய்யும் செயல்களை, இரு திறத்தாரையும் மூட்டி விட்டு பனம் பறிக்கும் கோட்டுப் புறாக்களைப் பற்றி பாடியிருக்கிறார். பிழைப்பின் பொருட்டுத் தந்திர வேடமிட்டுள்ளனர் என்கிறார். ந.சி. கந்தையாப்பிள்ளை 1937 ஆம் ஆண்டில் கனகி புராணம் (தெரிகவிகள்) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். மு. இராமலிங்கம் 1961 ஆம் ஆண்டு கனகி புராணம் என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார்.

கனக செந்திநாதன் கனகி புராணத்தில் சில பாடல்கள் என்ற தலைப்பிலே கலைச் செல்வி என்ற சஞ்சிகையில் (ஆணி-1960) சில பாடல்களை வெளியிட்டார். மேற்கூறிய குறிப்புக்கள் பொ.பூலோகசிங்கம் எழுதிய தமிழ் இலக்கியத்தில்

அழக்கறிஞர் பெருமுயற்சிகள் என்ற நூலில் உள்ளன. கனகி புராணத்திற்குப் பிறிதொரு சிறப்புண்டு எனக் குறிப்பிடப்படும் பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம் தமிழிற் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில்

“வசையொடும் நஷ்கையொடும் புணர்ந்தன் றாயின்

அங்கதுச் செய்யுள் எம்மனார் புலவர்”

என்றும்

“அங்கதந் தானே அரில்தபத் தெரியின்

செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே”

என்றும்

“செம்பொருள் ஆயின் வசையெனப் படுமே”

என்றும்

“மொழிகரந்து மொழியினது பழிகரப் பாடும்”

என்றும்

அங்கதத்திற்கு இலக்கணங் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரமனூர் வில்லியப்பிள்ளையின் பஞ்சலட்சணத் திருமுக விலாசமும், சி.தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் நாஞ்சினாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியமுமே தமிழ் இலக்கியத்தின் நையாண்டி (அங்கத) இலக்கியத் துறையில் ஈடுணையற்றனவாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றோடு சுப்பையனாரின் கனகி புராணமும் இணைத்து நோக்கப்படத்தக்கது.

கால அடிப்படையில், பஞ்சலட்சணம் 1900 ஆம் ஆண்டும், மருமக்கள் வழி மான்மியம் 1917 ஆம் ஆண்டும் வெளிவந்துள்ளன. 1886 இல் கனகி புராண ஆசிரியர் சுப்பையனார் காலமாகியதால் அதற்கு முன்னர் தான் கனகி புராணம் வெளிவந்திருக்கும் என்பதால் முதன்முதலில் எழுந்த அங்கத இலக்கியம் கனகி புராணம் என்ற பெருமையும் அதற்குண்டு எனக் கூறுகிறார் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்.

கனகி புராணம் என்ற பெயர் நூலாசிரியர் அளித்த பெயராயின் அப்பெயரிலேயே ஆசிரியர் தமது நையாண்டி செய்யும் நோக்கத்தைக் காட்டி விடுகிறார் எனலாம். கனகி ஒரு தாசி. அவளைப் பற்றியொரு புராணமா? மும்முர்த்திகளையும் ஏனைய தெய்வங்களையும் சான்றோர்களையும் பாடப் பயன்பட்டு வந்த இலக்கிய வடிவத்தினாலா ஒரு தாசியைப் பாடுவது? கனகிக்கும் புராணத்திற்குமுள்ள உடன்பாடின்மையே இந்நிகழ்ச்சியை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. இழிவுபடுத்திக் கூறப்படுவதை அதற்குரிய சாதாரண முறையிற் சொன்னாற் சுவையிருக்காது அதைப் பெருமை வாய்ந்த வகையிற் சுற்றினாற்றான் இகழ்ச்சி சிறந்து விளங்கும் என்பதைச் சுப்பையாப் புலவர் கேளி செய்கிறார் என்றும் கூறலாம்.

“படிப்பது புராணம் இடிப்பது சிவன் கோயில்” என்று முன்னோர் நெயாண்டி வாக்கு இருக்கிறது. இன்னோர் உதாரணம் புதுமைப்பித்தன் “காளான்குடை நிழலிற் கரப்பானை அரசிருத்திக் காவியம்” என்னும் இலக்கிய வடிவத்தைக் கேலி செய்து மகா காவியம் படைத்தார். மேலும்,

“வேதம் படித்திடுவோம் வெறுங்கை மூழம் போட்டிடுவோம்
சாதத்துக்காக சங்கரனை விற்றிடுவோம்
அத்தனைக்கும் மேல்லோ அஹிம்சைக் கதைபேசி
வித்தகனாம் காந்தியினை விற்றுப் பிழைக்கின்றோம்” என்றும்
“இந்தியா தேசம் - அது
இணையற்ற தேசம்” என்றும்

தமிழ்ச் சிறுகதையால் உலகத்தை வென்ற புதுமைப்பித்தன் கேலி செய்தார்.

கனகி புராணத்திலும் சுப்பையனாரும் கனகிக்குத் தோழி மூலம் காட்டியிருந்தவர்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். குலமகளாகப் பிறந்து, கன்னி மாடத்தில் வளர்ந்து மணமகளாக மாறும் போது புகழேந்திப் புலவர் தமயந்தியையும், வில்லிபுத்தூராழ்வார் திரெளபதியையும் சுயம்வர மண்டபத்திற்கு இட்டுச் செல்ல வைத்தனர். ஆனால் சுப்பையாப் புலவர் விலைமகள் ஆடவனைத் தெரிவதைச் சுயம்வரமென ஏனாம் செய்கிறார். விலைமகளுக்கு சுயம்வரமென நெயாண்டி செய்யும் புலவர் அங்கு வந்துள்ளோரை அறிமுகம் செய்யும் போது வசைக்கவியாக மாறிவிடுகிறார். (தூல கதிப்பாடல்)

நூற்பெயரிலும் சுயம்வரம் என்னும் நிகழ்ச்சியிலும் பழிகலந்த அமைப்பினைக் காட்டும் கனகி புராண ஆசிரியர் செம்மொழியாக அறிமுகம் செய்தல் நோக்கற்படுவது ஆசிரியர் தமது சொந்த வெறுப்பை, கசப்பை அல்லது விரக்தியை அறிமுகம் செய்தலிற் காட்டுகிறார் என்று கொள்ள வேண்டும் அல்லது இவ்வாறு பட்டவர்த்தனமாகக் கூறுவதன் மூலம் தாசிப்பிரியர்களை அவ்வழியிற் செல்லாமல் தடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் என்று கருத வேண்டும். அங்கத இலக்கியம் சமூகத்திலுள்ள ஊழல்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றைத் திருத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டதென்பர். கனகி புராணம் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்திலிருந்த சீர்கேட்டை நகையாடித் திருத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்ததென்று கருதலாம் என பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆறுமுகநாவலர் கண்டனத்திற்குப் பொருளாகக் கொண்ட சமுதாயச் சீர்கேட்டை சுப்பையாப் புலவர் இலக்கியப் பொருளாகக் கொண்டார். (நடந்தாளொரு

கன்னி) இப் பாடலிலே சிவபூசையுங் கட்டி வைத்தனரே என்று முடிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு கேலி செய்யப்பட்ட சூழலிலே ஜந்தாம் குரவர் (ஆறுமுகநாவலர்) ஆத்திரங் கொண்டார். சுப்பையாப் புலவர் நையாண்டி செய்தார். (ஆறுமுகநாவலரும் - சுப்பையனாரும் சமகாலத்தவர் என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.) “கனகி புராணம் முழு வடிவத்திலே கிடைக்காமை தமிழிலக்கியத்திற்குப் பேரிழப்பாகும். கிடைத்திருப்பின் தமிழ் இலக்கியத்திலேயே இன்று வரையிலும் பஞ்ச லட்சணத்துக்கு ஸடு ஜோடான எந்தவொரு நையாண்டி (அங்கது) இலக்கியமும் தோன்றியதில்லை என்றே சொல்லலாம் என்ற கூற்று எழுந்திருக்காது” என்கிறார் பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம். கனகி புராணம் நமக்குக் கிடைத்திருந்தால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் வளத்தையும் வறுமையையும் கண்டிருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இருப்பினும், கனகி புராணம் முழுமையாகத் தமிழிலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது மனவருத்தம் தரும் விடயமே.

யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரியத்தில் சில அறிஞர்கள் காய்தல், உவத்தல் அற்ற முறையில் எடுத்துக்கூறும் ஒரு கருத்தினைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும். அதாவது நாவலரும் அவர் வழி வந்தோரும் யாழ்ப்பாண இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் சைவத் தன்மையை நிலை நிறுத்துவதற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற சமயச்சார்பற்ற இலக்கியங்களை கவனிக்காது விட்டனர் என்று கூறப்படுகிறது. இத்தகைய ஓர் இலக்கியக் கண்காணிப்புப் பார்வையிலிருந்து தப்பிய சில நூல்கள் உள்ளன. உதாரணம் கனகி புராணம் ஆகும். யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலரின் தூய்மைவாதப் போக்கிற்குச் சமாந்திரமான ஓர் அங்கதுப் பாங்கான, கலகலப்பான ஓர் இலக்கிய பாரம்பரியமும் நிலவிற்று என்பதை இந்நால் காட்டுகிறது. இந்த சமயச் சார்பற்ற இலக்கிய பாரம்பரியத்திற்கு முக்கியம் கொடாது விட்டமை காரணம், சைவ உந்துதல் இன்றிச் செம்மையான இலக்கியச் செயற்பாடுகள் எதனையும் மேற்கொள்ள முடியாது என்பதை நிலை நிறுத்துவதற்காக இருக்கலாம்.

கல்லடி வேலுப்பிள்ளையின் மிக முக்கியமான ஆக்கங்கள் பேணப்படாது போயின. சுப்பையாப் புலவரின் கனகி புராணம் போன்ற பல நூல்கள் முழுமையாகக் கிடைக்காமைக்கு காரணம் இதுவேயாகும். இவ்வாறான நாடகம், இசை, நடனம் ஆகிய துறைகளுக்கு இக்கருத்து நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட பாதிப்பு மிகப்பெரியதாகும். நாவலர் வழி வந்த மேற்குறிப்பிட்ட ஒறுப்புவாத, அடிநிலை மக்கள் பண்பாட்டு நிராகரிப்பு இலக்கியங்களுள் ஒரு பகுதியே வெளிப்படுத்தக் காரணமானதெனில் கலைத்துறையிலே ஏற்ததாழ முற்றுமுழுதான ஓர் இருட்டடிப்பே நிகழ்ந்துள்ளது என்று சொல்லலாம்.

நாவலர் தோற்றுவித்த எதிர்ப்பியக்கமும் கிறிஸ்தவர்கள் கையாண்ட அதே வழிமுறைகளைக் கையாண்டு சைவத்தை வளர்க்க முற்பட்டது. அந்த வழிமுறை பின்வருவனவாகும்.

- புரட்டஸ்தாந்தக் கிறிஸ்தவத்தின் கடுந்தூய்மை வாதக் கருத்து நிலை அடிப்படையில் பின்பற்றியமை.
- கிறிஸ்தவர்கள் பயன்படுத்திய அதே தொடர்பு முறைகளையும், உடைகங்களையும் பயன்படுத்தியமை இவ்வாறு தொழிற்பட்ட பொழுது அவர்கள் 2 விடயங்களில் மிக முக்கியமாக கவனம் செலுத்தினர்.
- தமிழ்ப் பாரம்பரியமானது சைவப் பாரம்பரியத்தின் பிற்பட்டதே என்பதை ஓர் அடிப்படையாகக் கொண்டமை.
- தாம் நிலைநிறுத்த விரும்பிய இந்தத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம், கிறிஸ்தவர்கள் சைவத்திற்கு காட்டும் குறைபாடுகள் எதையும் கொள்ளாது என்பதை வலியுறுத்தல். அதாவது, கிறிஸ்தவக் குற்றச்சாட்டுகளிற் குறிப்பிடப்பெறும் சைவக் குறைபாடுகள் என்பன, உண்மையில் சைவத்தின் அன்று, அவை சைவத்திற்குப் புறம்பானவை என்று வாதிட்டமை.

இதுதான் நாவலர் பரம்பரை சொல்லும் சைவமும் தமிழும் என்னும் கோட்பாட்டின் உட்கிடக்கை. அந்தச் சைவத்தின் பாதுகாவலர்கள் படித்த சமூக உயர்நிலையினரே. பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை இந்நாலில் கனகி புராணம் என்பது கனகி சயமரம் என்றே இருக்கிறது என்று சுறுகிறார்.

நிறைவாக புராணங்கள் தலம் தொடர்பான புராணங்களும் மரபுச் செய்யுள் அமைப்பிலான புராணங்களும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு காலத்தில் இயற்றப்பட்டாலும் புராணம் என்ற வகையினுள் சமூக நிலைமைகள் அங்கும், தேவை என்பவற்றுக்கேற்பவும் இலக்கியங்கள் எழுந்தன. கனகி புராணம், கோட்டுப் புராணம், தால புராணம் முறையே நட்டுவச் சுப்பையனார், வே.இராமலிங்கம், கவிநாதப் புலவர் ஆகியோரினால் இயற்றப்பட்டன. இவ்வகை இலக்கியங்களை ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் பேணாதது, ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்திற் பெரும் பின்னடவென்றே கூறலாம்.

உசாத்துக்கண நூல்கள் விபரம்

1. பொ.பூலோகசிங்கம் - தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெருமுயற்சிகள்
2. ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை - பாவலர் சரித்திர தீபவம்
3. கனக செந்திநாதன் - கனக செந்திநாதன் கட்டுரைகள்
4. க.சி.குலரத்தினம் - செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்
5. சி.சிவலிங்கராஜா - ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்
6. க.கைலாசபதி - ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்
7. கா.சிவத்தம்பி - தமிழில் இலக்கிய வரலாறு
8. ச.துரைமனோகரன் - ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு
9. செ.நடராசா - ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி

கிளங்கை முஸ்லிம்கள் பாரத்பரியங்களுட், கலைகளுட்

அல்வாஜ். முகம்மது சரிப் றம்ஸீன் (JP)
BA, PGDE, PGDEM, Maths (sir) MED, SLPS-1

இலங்கையில் இஸ்லாமியர்கள் கிட்டத்தட்ட 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே வாழ்ந்து வருகின்றனர். அரேபிய தீபகற்பத்திலிருந்து கி.பி. மெ் நூற்றாண்டில் மலர்ந்த இஸ்லாம் மார்க்கம் மிக மின்னல் வேகத்தில் பாரெங்கும் வியாபித்தது. அந்தவகையில் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் பல நூற்றாண்டு காலமாக வாழ்ந்த வரலாறுகள் உண்டு. தென்மாகாணத்தில் கடலோர பிரதேசமான பேரூவளையில் தென்னிந்திய காயல்பட்டினத்திலிருந்து வந்த முஸ்லிம்கள் குடியேறினர்.

முற்காலத்தில் இருந்த அரசர்கள் இஸ்லாமியருடன் இணக்கமாக நடந்து கொண்டதன் காரணமாக, இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலிலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வந்தமையை வரலாற்று பதிவுகளிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முஸ்லிம்களின் கலாசாரம், பண்பாடு, வாழ்வியல் போன்ற பல்வேறுபட்ட துறைகளையும் ஆராயும் போது; அவர்களின் பாரம்பரியம், பண்பாடுகள் யாவும் அவர்களது அடையாளச் சின்னங்களாக உள்ளன. பள்ளிவாசலின் முகத் தோற்றமும், வடிவங்களும், அதன் கட்டிடக்கலை அம்சங்களும், இஸ்லாமியர்களுக்கான அடையாளச் சின்னக் குறியீடுகளாகும். இவை ஒவ்வொரு ஊரிலும், பிரதேசத்திலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றமைக்கான, வாழ்ந்தமைக்கான அடையாளச் சின்னங்களாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு பள்ளிகள், மத்ருசாக்கள், வீடுகள், பொது மண்டபங்கள் என்பன, முஸ்லிம்களை இனங்காணக்கவடிய, கலாசார அமைப்புக்களையும், பண்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளதாக இருப்பதைக் காணமுடியும்.

அதுமட்டுமன்றி, அவர்களின் ஆடைகளின் வடிவமைப்பு, ஏனைய சமயத்தவர்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும், உடலை மறைக்கக்கவடிய முழு ஆடைகளாகவும் உள்ளன. அதாவது அபாய, பர்தா, ஸ்காப், போன்றவை பெண்களுக்குரிய ஆடைகளாகும், தொப்பி, ஜீப்பா, சாரம், பிஜாமா, சல்வார் போன்ற ஆடைகளை முஸ்லிம் ஆண்களின் ஆடைகளாக தற்பொழுது கருதிக்கொள்ள முடியும். ஆனால் தமிழூத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள், பெரும்பாலானவர், ஆண்கள் வேட்டி, சேட், துவாய் போன்றவையும், பெண்கள் வாய்நியம்

சாரி, தாவணி, பாவாடை சட்டை என்பனவற்றைப் பாவிப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். இல்லாமியரின் விசேட உற்சவங்கள், பெருநாட்கள், கொண்டாட்டங்கள், விழாக்கள், வைபவங்கள் என்பன இப்பொழுது தனியொரு பகுப் பாதை அமைத்து கலாசார பண்பாட்டுடன் நடைபெற்று வருகின்றதைக் காணமுடிகிறது. மார்க்க உபதேசங்கள், அரபு உலக தொடர்பாடல், குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பவற்றின் அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் தமக்கென தனியான கலாசாரத்தையும், பண்பாட்டையும் வழவழைத்துள்ளனர். சில சம்பிரதாயங்கள் பண்பாடுகள் தற்பொழுது இல்லாது மறைந்து போவதை அவதானிக்க முடிகிறது. உ-ம் :- மெளவிது ஒதுதல், ஆகூரா தினங்கள், ஹத்னா வைபவங்கள், ஹத்தம் நிகழ்வுகள்

வடபுல முஸ்லிம்களின் கலாசாரம்

வடபுல முஸ்லிம்கள் தாய்மொழியாக தமிழ்மொழியைக் கொண்டிருப்பதனால்; தமிழர்களின் பண்பாடுகள், கலாசாரங்கள் முஸ்லிம்கள் இடத்தில் இருந்ததை வரலாறுகள் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. நடை உடை பாவனைகள் இவற்றிற்கு நல்லதொரு உதாரணம் ஆகும். மேலும், மரங்களின் பெயர் கொண்ட சூளங்களும், ஊர்களும் இருப்பதை உதாரணமாக சுட்டிக் காட்டலாம். சோபால புளியங்குளம், சாளம்பைக்குளம், பட்டாணிச்சி புளியங்குளம், பட்டாணியூர் புளியங்குளம், புலி தரித்த புளியங்குளம், செக்கட்டிப்புலவு) இவற்றை விளக்கமாக கூறுகையில் சோபாலிகை என்பது பற்றைக்காடுகள் நிறைந்த புளியங்குளம் ஆகும். அது மருவி சோபால புளியங்குளமாக இடத்தைக் குறிக்கிறது.

வியாபாரம் செய்த பட்டாணியர்களும், போர் வீரர்களாக இருந்தவர்களும், பட்டாணி என்ற மரபைச் சேர்ந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்தவகையில், “புளியங்குளம்” என்ற ஊர் “பட்டாணியூர் புளியங்குளமாக” பெயர் மாறியது. இப்போது அது மருவி “பட்டாணிச்சி புளியங்குளமாக” பெயர் பெற்றது. இவ்வாறு புளியங்குளத்து அயலில் தரித்து சென்றமையால் “புலிதரித்த புளியங்குளம்” எனும் பெயர் பெற்றது. பின்னர் கிது மருவி “புலிதரித்த புளியங்குளமாக” பெயர் வந்தது. இவ்வாறு நெல் விதைத்து சூடு வைத்த பொழுது, “சூடுவந்தபுலவு” எனும் பெயர் பெற்றது. அது தீயில் கருகியதால், “சூடுவந்தபுலவு” எனும் பெயர் மாறியது. ஆரம்ப காலத்தில் வியாபாரிகள் “சோனகர்” என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் தமிழ்ப் பகுதிகளில் “சோனகர் தெரு” என அழைக்கப்பட்டது. இதற்கு உதாரணம் யாழ்ப்பாணத்தில் சோனகர் என்ற பெயரில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த வீதியை “சோனகர் தெரு” என்கின்றனர். இதேபோல் சிங்களப்பகுதிகளில் “மறம்மல கம” என அழைக்கப்பட்டது. அவர்களின் பண்டசாலைகளை “மடிகே” என அழைப்பர். அதுமட்டும் அன்றி ஏருக்கலைச் செடிகள் அதிகமாக இருந்தமையால், “எருக்கலம்பிட்டி” எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகையில் அவர்களது பிரதான உணவாக சோறு, பிட்டு, இடியப்பம், தோசை, இட்லி, பாற்சோறு ஆகியவற்றை கூறலாம். பெருநாள் தினாங்களின் உணவாக முறுக்கு, வட்லப்பம், தொதல், மஸ்கட், லட்டு போன்றவைகளை கூறலாம். திருமண வைபவங்களில் பிரியாணியை உணவாகக் கொள்வர். இவர்களது பிரதான ஜீவாதாரத் தொழில்களாக விவசாயத்தையும், வியாபாரத்தையும், அரசு உத்தியோகத்தையும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் குளமும், குளம் சார்ந்த மருதநிலத்தில் நெற் பயிர்ச்செய்கை, தானியச்செய்கையை வருடாந்தம் செய்பவர்களாக உள்ளனர். முஸ்லிம்களின் சிலர் அங்காடி வியாபாரிகளாகவும், சிறு கைத்தொழில் செய்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

வடபுல முஸ்லிம்களின் கலைப் பாரம்பரியம்

1990ம் ஆண்டு வடபுல முஸ்லிம்கள் இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறி தென்குதியை சென்றடைந்தனர். சில வருடங்களின் பின்னர் மீண்டும் தமது சொந்த மண்ணில் குடியமர்ந்துள்ளனர். இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தமையால், அந்த அந்த இடங்களைச் சேர்ந்த சமயத்தவர்களுடன் நல்லிணக்கம் பேணி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் கலைகளை பின்வருமாறு பிரிக்கலாம். ஆடற்கலை, பாடற்கலை, எழுத்துக்கலை, பேச்சுக்கலை, நாடகக்கலை மற்றும் நாட்டு வைத்தியக்கலை என்பனவாகும். இதில் ஆடல் வகையாவன:- பொல்அடி, ரபான், குத்துவெட்டு, புலிவேசம், சிலம்படி, சீனடி, வாள்வீச்சு, ஊஞ்சல், மெத்தை வீடு கட்டல் என்பனவாகும். பாடற்கலை வகைகளாவன:- கவி புனைதல், கவி பாடல், புத்தகம் படித்தல், மாப்பிள்ளை வாழ்த்து, மெளீது, பதம் படித்தல், பிரவை ஒலித்தல், அரபு தமிழ் வாசித்தல் என்பனவாகும். எழுத்தனிக்கலைகளாவன அரபு எழுத்தனி, சுவரோவியங்கள், பள்ளிவாசல் போன்றன காட்சிப்படுத்தல் என்பனவாம். இவைகளுடன் நாட்டு வைத்தியக் கலைகளாக, நாட்டு வைத்திய முறையில் ஒதிப்பார்த்தல், பாட்டுப் படித்தல், கைவைத்தியம் செய்தல், பாம்புக்கடி, பூச்சிக்கடி வைத்தியம் செய்தல், கண்ணோறு கழித்தல் என்பனவற்றைக் கூறலாம். பரம்பரை பரம்பரையாக கடந்த பல வருடங்களாக வடபுல வன்னியிலும் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

தற்காலத்தில் சில கலாசாரங்கள் கலைகள் அழிந்து கொண்டிருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. “யூனானி” நாட்டு வைத்திய முறையை இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஓர் முக்கியமான கலையாகக் கொண்டுள்ளனர் முன்னைய அரவர்கள் காலத்திலும் இவ் வைத்தியம் செய்யப்பட்டதாக வரலாறு உண்டு அதேபோல் வடமாகாணத்தில் மன்னார், முசலி, பெரியமடு, காக்கையன் குளம் போன்ற இடங்களில் சிறந்த நாட்டு வைத்தியர்கள் காணப்பட்டனர். இவ்வாறு

வவுனியா பிரதேசத்தில் பட்டாணிச்சி புளியங்குளம், புளிதரித்த புளியங்குளம், சாளம்பைக்குளம், சூடுவெந்தபுலவு, சின்னசிப்பிக்குளம் போன்ற இடங்களில் சிறந்த ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள் இருந்துள்ளனர்.

கலாபூசணம், M.A.முஹம்மது சரீப் அவர்களின் தந்தை முஹம்மது அலியார், அவர்களின் தந்தை கப்புடையார் போன்றோர் நாட்டு வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கி வருகின்றனர். இதே போன்று வரிசை முஹம்மது, இஸ்மாயில் சகோதரர்கள் சாளம்பைக்குளத்தில் சிறந்த நாட்டு வைத்தியர்களாக இருந்துள்ளனர். வைத்தியர் முஹம்மது சரீப் “நம் நாட்டுநாட்டுவைத்தியம்” என்ற நூலை எழுதி வடமாகாணத்தில் சிறந்த நூலுக்குரிய பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார் என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிட முடியும்.

தென்கிளங்கை முஸ்லிம்களின் கடைகள்

கிழுக்கு மாகாணம், தென் மாகாணம், வடமேல் மாகாணம் போன்ற மாகாணங்களில் பக்கீர் பைத், ரபான், குத்துவெட்டு விளையாட்டு என்பன முக்கியமான வைபவங்களில் இடம்பெற்ற வரலாறு உண்டு. அதேபோன்று கழிகம்பு, சீனடி, புல்லடி என்பன இலங்கையின் பல பாகங்களில் பாரம்பரிய கலையாக திகழ்ந்துள்ளது.

முஸ்லிம் புலவர்கள் அல்லது அண்ணாவிமார்கள் இதற்கு தலைமை வகித்துள்ளனர். மாப்பிள்ளை வாழ்த்துப்பாடல், நாட்டுப்பாடல்களான அரிவு வெட்டும் போது பாடும் பாடல், தாலாட்டுப்பாடல், மீன்பிடிப்பாடல் என்பன முன்னைய முஸ்லிம்களால் மெல்லிசையுடன் திருமண வைபவங்களும், வேலை செய்யும் இடங்களிலும், பாடப்பட்டுள்ளதை வரலாறு காட்டுகின்றது. உலக வரலாற்றின் முஸ்லிம்களின் அறிவியல் வளர்ச்சி, 8ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 13ம் நூற்றாண்டு வரை பாரங்கும் பரந்து காணப்பட்டது. எனவே அக்காலம் தொடக்கம் அரபு எழுத்தனிக்கலைகள் இலங்கையிலும் வளர்ச்சி பெற்றன. தூபி எழுத்துமுறை, ஏனைய அரபு எழுத்தனிமுறைகளை பள்ளிவாசலில் காணலாம். இவ்வாறு அப்பாஸிய நாடகங்கள், அக்பர் பாஸா நாடகங்கள் என்பனவும் முன்னர் கிராமங்களில் நடிக்கப்பட்டதை வரலாறுகள் எடுத்து இயம்புகின்றன. எமது பிரதேசத்தில் தமிழர்களின் பண்பாடு கலாசாரம் என்பன முஸ்லிம்களுடன் இரண்டிறக் கலந்த வரலாறுகளும் உள்ளன.

ஓவியம், சிற்பக்கலை என்பதற்கு இஸ்லாத்தில் அனுமதி இல்லை உருவம் அல்லாத இயற்கைகலை அம்சங்களுடன் சித்திரக்கலையை வளர்த்து எடுத்துள்ளனர். இதனை முகலாய ஆட்சிமுறையில் காணலாம். கலையானது கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்து இழுக்கும் செயற்பாடாக அமையலாம்.

இதயத்திற்கு இதமாகவும் அமையலாம். அது பேச்சு மொழியாகவும், எழுத்துருவாக, நாடகமாக நடனமாக இருக்கலாம். வடமாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் கலாசார கலை பண்பாடு என்பவற்றிற்கு செம்மொழியான தாய்மொழியை பயன்படுத்தி வருவதையும், சுவனமொழியான அரபை சமயக்கடமைகளில் தவறாது பயன்படுத்தி வருவதையும் மரபாகக் கொண்டுள்ளனர்.

எதிர்காலத்தில் கலைகள், கலாசாரம் வளர்த்தவின் அவசியம்

1. கலைஞர்களை வருடாவருடம் கௌரவப்படுத்தல் .
2. மூத்த கலைஞர்களுக்கு பாரபட்சம் இன்றி ஒய்வுதியம் பெற்றுக்கொடுத்தல் .
3. வாழிடம் இல்லாதவருக்கு வாழிடம் வழங்குதல்.
4. கலைஞர்களின் ஆக்கங்களை நூலுருவாக்கம் பெறுவதற்கு நிதியினை பெற்றுக் கொடுத்தல்.
5. பாரம்பரிய நாட்டு வைத்தியமுறைகளை நூலுருவாக்கம் பெறுவதற்கு விசேட கவனம் செலுத்துதல்.
6. இஸ்லாமியர்கள், ஏனைய சமயத்தவர்கள், அவர்களின் வாழ்விடங்கள் என்பன பற்றிய விபரங்கள் வரலாற்று நூல்களாக நூலுருவாக்கம் கொடுத்தல் .
7. கிராமங்களில் கலாசார மையம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கான நிதியை வழங்குதல்.
8. அதன் செயற்பாடுகளை கிராம சேவகர் மூலம் கண்காணித்தல் .
9. வயது முதிர்ந்த கலைஞர்களை அவர்களது வீடுகளுக்கு சென்று பாராட்டி கௌரவித்தல் .
10. கலைஞர்களுக்கான உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு சுற்றுலாக்களை ஒழுங்கு செய்தல்.

தமிழர்களின் கடல் மேலாண்மை

கலாபுசனம். மேழிக்குமரன்.

தமிழர்களின் கடல் மேலாண்மை பற்றி ‘கடல் புறா’ போன்ற வரலாற்று நாவல்கள் மூலம் அரசல் புரசல்களாக நம்மில் பலரும் அறிந்திருப்போம். கடல் வாழ் உயிரினமான ஆமைகள் முட்டையிட்டு குஞ்சு பொரிப்பதற்காக, வருடா வருடம் கூட்டம் கூட்டமாக பல்லாயிரம் மைல்கள் கடந்து தமிழகம் மற்றும் ஒடிசா மாநில கடற்கரைகளில் தஞ்சம் புகுவது பலர் அறிந்த விஷயமாகும்.

இந்த ஆமைகள் பற்றிய ஆய்வில் ஒரு சுவாரஸ்யமான விஷயம் தெரிய வந்திருக்கிறது. சராசரியாக ஒரு கடல் ஆமையால் ஒரு நாளைக்கு 85கி.மி தூரமே நீந்தி கடக்க முடியும். ஆனால் இவ்வாமைகள் கடந்து வந்ததோ பல்லாயிரம் மையில்கள்! அதுவும் குறுகிய காலத்தில்!! எவ்வாறு என்று சில புதிய தொழில்நுட்பங்களின் (RFID-செயற்கைக்கோள் சாதனம்)

RFID உதவியுடன் ஆராய்ந்த போது, ஆமைகள் கடலில் பாயும் நீரோட்டங்களின் உதவியுடன், பல்லாயிரம் கிலோ மீற்றர், நீந்தாமல் மிதந்து கொண்டு பயணிக்கும் விஷயம் தெரிய வந்திருக்கிறது. இப்படி பயணம் செய்யும் ஆமைகளை செயற்கைகோளின் மூலம் பின்தொப்ரந்த போது, மியான்மர் (பர்மா), மலேசியா, இந்தோனேசியா, ஆஸ்திரேலியா, பசிபிக் தீவுகள், ரஷ்யா, மெக்சிகோ, ஜஸ்லேண்ட், ஆப்ரிக்கா என பல உலக நாடுகளின் கடற்கரைகளுக்கு ஆராய்ச்சியாளர்களை இட்டு சென்றுள்ளன. ஆமைகள் தொட்டுச் சென்ற பல கடற்கரைகளில் துறைமுகங்களும் அவற்றில் 53 இடங்களின் பெயர்களும், அதன் மக்களும், பண்பாடும், மொழியும் ஏதாவது ஒரு வகையில் தமிழின் தாக்கத்தோடு இருந்திருக்கிறது. அந்த கடற்கரைகளில் உள்ள ஊர்கள் சிலவற்றின் பெயர்கள்

ஊர் பெயர்கள்

தமிழா
சபா சந்தகன்
சூழன், சோழவன், ஊரு, வாஞ்கரை, ஓட்டன்கரை, குமரா
கடாலன்
நான்மாடல், குமரி
சோழா, தமிழி பாஸ்
திங் வெளிர்
கோமுட்டி

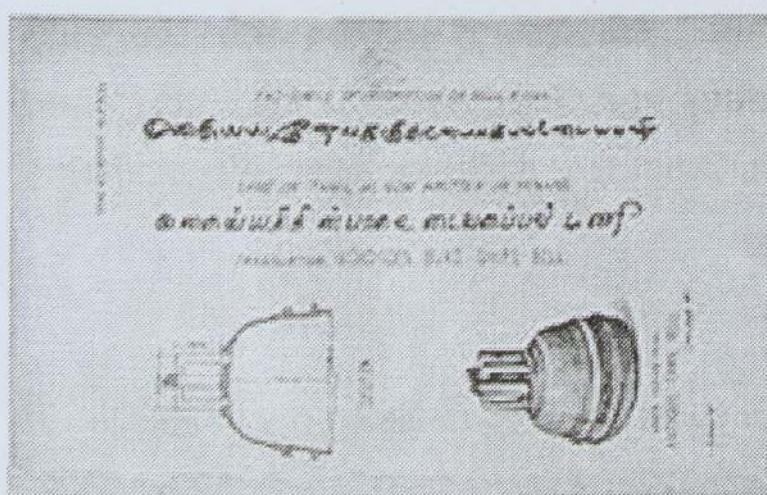
நாடுகள்
மியான்மர்
மலேசியா
ஆஸ்திரேலியா
ஸ்பெயின்
பசிபிக் கடல்
மெக்சிகோ
ஜஸ்லாந்து
ஆப்ரிக்கா

இப்படி அந்த ஆமைகள் சென்ற கடற்கரை நகரங்களின் பெயர்களும், ஒரு சில பகுதிகளில் வசிக்கும் பழங்குடியினத்தினரின் மொழி, பண்பாடு ஆகியனவும், தமிழோடு தொடர்புள்ளதாக இன்றளவும் இருக்கின்றன.

இன்னொரு சுவாரஸ்யிமான விஷயம். ‘சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு என்பது தமிழ் நாட்டில் விளையும் கிழங்கு வகை. நம் மீனவர்கள் கடலோடும்போது பல நாள் பசி தாங்க இவற்றையே உணவாக கொள்ளும் வழக்கம் இன்றளவும் உள்ளது. இதே வழக்கத்தை தமிழுடன் தொடர்படையதாக கருதப்படும் பல பழங்குடியின மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். இதில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம், மியான்மர், இந்தோனேசியா, ஆஸ்திரேலியாவின் சில பகுதி என பல இடங்களில் நம் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கின் பெயர் ‘குமரா’!!

பசிபிக் கடல் பகுதியில் உள்ள தீவில் வாழும் ஒரு குறிப்பிட்ட இனமக்கள் உபயோகப்படுத்தும் படகின் பெயர் - ‘திரி மரம்’. அதில் உள்ள நடு பாகத்தின் பெயர் - ‘அம்மா’ வலது பாகம் - ‘அக்கா’ இடது பாகம் - ‘வக்கா’. அடிப்பாகம் - ‘கீழ்’.

நியூசிலாந்து பகுதியில் 1836ஆம் வருடம் ஒரு பழங்குடியினர் குடியிருப்பில் தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட இரும்பாலான மணி கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மணி என்பது உடைந்த நிலையில் காணப்படும் பழங்காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வெண்கல மணி. இது மிசினரி வில்லியம் சேலேன்சோ என்பவரால் 1836 ஆம் ஆண்டு நியூசிலாந்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அதனை நியூசிலாந்தில் வண்காரை நோர்த்லாந்து பிராந்தியத்தில் மாவோரி பெண்கள் உருளைக்கிழங்குகள் அவிக்கும் பாத்திரமாக பயன்படுத்தி வந்தனர். இப்போது இந்த மணி நியூசிலாந்தில் உள்ள ரேபாபாதேசியகண்காட்சியகத்தில் பாதுக்காக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த மணி 13 செமீ உயரமும், 9 செமீ அகலமும் உடையது. அதைச் சுற்றிலும் பழங்கால தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் முகையிதீன் பக்ஸ் கப்பல் மணி எனும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த எழுத்துகள் நவீன எழுத்துக்களிலிருந்து வெகுவாக வித்தியாசப்படவில்லை. மணி 500 ஆண்டுகள் பழமையானதாக இருக்கக்கூடும் எனக் கணிக்கப்படுகிறது. இதன் கண்டுபிடிப்பு, அக்காலத்தில் நியூசிலாந்துக்கு தமிழர்களின் கப்பல்களின் வருகையை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும் மாரியர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் இடையில் வர்த்தக தொடர்பு இருந்தது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமையலாம்.

தமிழ் மன்னர்களில் ராஜேந்திரசோழன் வலிமையான கடற்படையை வைத்திருந்தான். அக்கடற்படைகளில் தீப்பந்தங்களை வீசும் ஆயுதங்களையும், கவண் கல் ஏறியும் ஆயுதங்களையும் பாவித்துள்ளனர். இன்றைய இந்தோனீனேசியாவைச் சுற்றிய பகுதிகள், அன்று கடாரம் என்று அழைக்கப்பட்டது. 1025 ம் ஆண்டில் அப்பகுதியை ஆண்ட சிறிவிஜய பேரரசு மன்னர், சங்கரம் விஜயதுங்கவர்மன், கம்போடியாவின் மீது படையெடுத்தார். அப்போது ஆட்சியிலிருந்த இரண்டாம் ஜயவர்மன் தனது நண்பனான ராஜேந்திரசோழனிடம் உதவி கோரினார். ராஜேந்திர சோழன் அந்தக்காலத்திலேயே ஒருஇலட்சம் கடற்படைகளை அனுப்பி கடாரம் பகுதியில் ஒரு இரவில் ஆறு துறைமுககங்களை நிர்மூலமாக்கி கடாரத்தை கைப்பற்றி கம்போடிய மன்னன் இரண்டாம் ஜயவர்மனிடம் கொடுத்ததாக வரலாறு உண்டு.

ராஜேந்திர சோழனை கவுரவிக்கும் விதமாக இந்திய அரசு, கடந்த 2015, மார்ச் 15ம் தேதி தபால் தலை வெளியிட்டுள்ளது. அந்த தபால்தலையில், 'உலகில் கப்பலை முதன்முதலாக உருவாக்கியவனும், பயன்படுத்தியவனும் ராஜேந்திரசோழன்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கம்போடிய விமான நிலையத்தின் முன்பாக ராஜேந்திர சோழனுக்கு சிலை வைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அரசு அனுமதி வழங்கிய போதும், கொரோணா காரணமாக முயற்சி இன்னும் கைசூடவில்லை. ராசேந்திர சோழனின் தந்தையான ராஜராஜ சோழன், இந்தியாவை சுற்றியுள்ள இலட்சம் தீவுகளை கடல்வழி சென்றே கைப்பற்றினான்.

கரிகார் சோழன் இலங்கைக்கு கடல்மார்க்கமாக வந்து அப்போது ஆட்சி செய்த இலங்கை மன்னனான வெற்றிகொண்டான். வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து தமிழர்கள் கப்பல் கட்டி அமெரிக்காவரை சென்றிருக்கின்றார்கள் என்பதும் நமது கடல் நீர் மேலாண்மைக்கு எடுத்துக்காட்டு. கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சிதம்பரனார் நாம் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது.

உசாத்துக்கண:

கடல் ஆராய்ச்சியாளர், கலிங்கா பாலுவின் ஆய்விலிருந்து அதிசயக் கோவில் அங்கோவார்ட் அமுதன் இணையதள செய்திகள்

ஆய்வு நோக்கல் நாட்டுப்புற மருத்துவம்

திரு.க.வங்கடேசன்

நாட்டுப்புற மருத்துவ ஆய்வு ஏன்?

உலக மருத்துவ அறிஞர்கள் பலர் தம் மருத்துவ ஆய்வுக்காக, இன்று நாட்டுப்புறங்களை நாடிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். நாட்டுப்புற மருத்துவம் முறைகளையும், நவீன மருத்துவ முறைகளையும் இணைத்து ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் முகிழ்த்து வருகிறது. நவீன மருத்துவம் நாட்டுப்புற மருத்துவம் முறைகளைச் செப்பனிட்டு இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்போர் பலர்.

இன்றைய மருத்துவ அறிவியல், பிணிகளை நீக்குவதில் விரைந்து செயற்படுகிறது என்பது உண்மை. ஆனால், பின்விளைவுகள் தராத அபாயமற்ற மருந்துகளை இன்னும் பூரணமாக தயாரிக்கவில்லை.

1. காசநோய்க்கு ஸ்டெப்டோமைசின் நற்பலன் அளிக்கும் மருந்து: ஆனால், எதிர்விளைவால் காது செவிடாகி விடலாம்.
2. ஆஸ்பிரின் கலந்த மாத்திரை தலைவலியை உடனடியாக நீக்கும் ஆனால், குடற் பகுதிகளைத் தாக்கும்.
3. ஆஸ்துமா என்னும் இளைப்பு நோய்க்கு Phenergan, Amino Philine, Ephedrox, Hartazn போன்ற பல மருந்துகள் இருந்தாலும் வெற்றி பெறவில்லை.

எனவே தான் பின்விளைவுகளற்ற மருந்தினை எப்படி தயாரிப்பது என்பது நெடுங்காலமாகத் தீராத பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. அரேபியா, இந்தியா, இலங்கை, சீனா, மலேசியா, எகிப்து முதலிய நாடுகளில் பாமர மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த நாட்டுப்புற மருத்துவம் முறைகள் உலக மருத்துவ ஆய்வாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்த பின்னர் புதிய உண்மைகள் புலனாகின்றன.

குருதி அழுத்த நோய்க்குப் பயன்படும் சர்பாசில்ப் பீகார் மாநிலத்துப் பழங்குடி மக்கள் பயன்படுத்திய சர்ப்ப கந்தியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சர்ப்ப கந்தியை (Rauwolfia Serpentina) பாம்புக்கடிக்கு மருந்தாகவும், நஞ்சமுறிப்பானாகவும் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஆனால் R.J.வக்கில் என்பவர் வவுனியம்

அதுவே குருதி அமுத்த நோய்க்கும் மருந்தாகும் என்றார். ஆஸ்துமா நோயாளிக்குத் தற்காலிகமாக பயனளிக்கும் எபிடிரின் (Ephidrin) எனும் மருந்து, சீனநாட்டில் காணப்படும் மாஹ்ங் (Ma-Hung) எனும் செடியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சைனா மொழியில் வலமிருந்து இடமாகப் படிக்கும்போது ஹீங்மா என்றாகும். சமஸ்கிருதத்தில் யோமா ஆகும். தமிழில் சோமவல்லி என்று அழைக்கப்படும். சீனநாட்டுப்புற மருந்தான சங்ஷன் (Chang Shun) மலேரியாவுக்கு ஏற்ற மருந்தாகும். எகிப்திய நாட்டுப்புறத்தில் வழங்கிய அம்மிமஜீஸ் என்னும் செடியை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் வெண்குட்ட நோயைக் குணப்படுத்தும் அமோட்ரின் (Ammodrin) எனும் மருந்துப் பொருளைப் பிரித்தெடுத்தனர். நவீன மருத்துவத்தில் மஞ்சள் காமாலைக்கு மருந்தில்லை. கீழாநெல்லியும் கரிசலங்கண்ணியும் இப்பொழுது பயன்படுகின்றன. Liver 52 என்ற மருந்து இப்போது அதிலிருந்து தயாராகிறது.

அபாயமற்ற எனிய மருந்துகளைத் தயாரிக்க நாட்டுப்புற மருந்தறிவு பயன்படுவதால் பழங்குடி மருத்துவம் (Tribe Medicine), நாட்டுப்புற மருத்துவம் (Folk Medicine), என்று தனித் துறைகள் ஏற்படுத்தி ஆராய்கின்ற மேனாட்டு இளைஞர்கள், மூலிகை மருந்துகளை நோக்கி ஆர்வமுடன் வருகின்றனர் என்று மருந்துசெடி ஆய்வாளர் எடுத்பாஸ்டர் எழுதிச் செல்கிறார். ஆகவே, மருத்துவ முறைகள் எவ்வெவ் வடிவங்களில் வாழ்கின்றன என்பதைத் தொகுத்தளிப்பதும், இலக்கியச் செய்திகளை விளக்கியுரைப்பதும், கவிதையில் காணப்படுவற்றை எளிதாக உணர்த்துவதும் நமது கடனாகும்.

“அரிதரிது மானிடராதல் அரிது” என்பார் ஓளவையார். மனிதனின் மதிப்பு நாலரைக் கோடி ரூபாய்க்குச் சமமென்பார் அறிவியலார். மனித வாழ்வு நோயற்ற வாழ்வாக அமையும்போதுதான் உன்னத வாழ்வாகும். அதற்கு உறுதி பயப்படு மருத்துவம். அதுவும் பின்விளைவில்லா மருந்தாதல் வேண்டும். அதற்கு நாட்டுப்புற மருந்தறிவு துணை நிற்கும். சிக்கலான பிணிகளுக்கும், சிறப்பான மருந்தளிக்கும். எனவே பழைய மருத்துவ முறைகளையும் சேகரித்து ஆராயவேண்டும்.

நாட்குப்புறச் சாட்கள்

கிராம மக்களின் பண்பாட்டுக் கருவூலமாகத் திகழும் நாட்டுப்பறப் பாடல்கள் பல வகைப்படும். தாலாட்டு சிறுவர் பாடல், காதற் பாடல், ஒப்பாரி போன்றவற்றில் பினி நீக்கும் மருத்துவ செய்திகள் இடம் பெற்றமை இனிமை தரும். இங்ஙனம் நிலவிவரும் பாடல்களைத் தொகுத்தால் செவிவழி மருத்துவம் அல்லது வாய்மொழி மருத்துவம் என்ற நூலே எழுதலாம். அனுபவத்தைப் புலப்படுத்தும் போக்கில் நேரடியாகப் பொருள் தரும் வகையில் அமைந்த பாடல்கள் ஏராளம் உண்டு.

ஒரு தாய் குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள். குழந்தை உறங்காமல் புரண்டு புரண்டு அழுகிறது. வாயுக் கோளாறு உடம்பு வலியைத் தரலாம். பலமணி நேரம்

ஒரே இடத்தில் கிடப்பதாலும் வேதனை தோன்ற முடியும். இதற்குப் புறமருத்துவமாக ஒத்தடம் கொடுக்கலாம். அம் மருந்தாக ஏலமும், இஞ்சியும் கலந்த சாறு எட்டுச் சொட்டாக பாலில் கொடுக்கலாம். அம்முறை தாலாட்டாக மலர்கிறது.

“உடம்பெல்லாம் நோகுதம்மா - கண்ணே
உனக்கு ஒத்தடம் தான் கொடுக்கட்டுமா?
ஏலமும் இஞ்சிச் சாறும் கண்ணே உனக்கு
எட்டுச் சொட்டுக் கொடுக்கட்டுமா?
எண்ணெயிலே ஒத்தடம் கண்ணே
வெந்நீரில் ஒத்தடமும்
இன்னம் வேறே ஒத்தடமும் - கண்ணே
உனக்குக் கொடுக்க தாதி உண்டு.”

எண்ணெய், வெந்நீர், தவிடு முதலியவற்றால் ஒத்தடம் கொடுக்கும் முறை இன்றும் நடைமுறையில் உண்டன்றோ?

தலைவலிக்குக் கோரோசனை மாத்திரையைத் தாய்ப்பால் விட்டரைத்து உள்ளுக்குப் புகட்டுவார்கள். இல்லையெனில் நீலகிரித்தைலத்தை நெற்றியில் தடவுவர். அச்செய்திகளும் கவிதையாகின்றன.

“மண்டையிடி பொறுக்கலையோ - கண்ணே
உனக்கு மருந்தரைத்துப் போட்டுமா?
கோரோசனை கொடுக்கட்டுமா?
மண்டையிடித் தைலம்கூட - கண்ணே
உனக்கு மாமன் வாங்கி வாராரு
தொந்தரவு செய்யாமே - கண்மணியே
தொட்டிலே தூங்கிடம்மா.”

வளரும் குழந்தைகட்குப் பெரும்பாலும் ஈரல்நோய் வருவதுண்டு. அதனால் போதிய இரத்தம் தோன்றாமல் கை கால் வீங்கிச் சோகை, காமாலை போன்ற நோய்கள் வரக்கூடும். இதற்கு ஏற்றது கணை எண்ணெய். ஒரு துண்டு வசம்பு, சிறிது மூக்கிரட்டைவேர் இரண்டையும் இடித்துத் தூள் செய்து ஆழனைக்கெண்ணெயில் கலந்து காய்ச்சி வடிகட்டி வைத்துக்கொண்டு வாரம் ஒருமுறை குழந்தைகட்குப் புகட்டுவார்கள். அச்செய்தியும் தாலாட்டில் இடம் பெறுகிறது.

“கைகாலு வீக்கத்துக்கு - கண்ணே உனக்குக்
கணை எண்ணெய் வாங்கித் தாரேன்
மலைபோல வந்தாலும் - கண்மணியே
பனிபோல விலகிடும்மா.”

வயிற்றுளைச்சல் நிற்க வேண்டுமே, அதற்கும் மருந்துண்டு. மிகையான உணவு காரணமாகவும், வாயுச் சேர்க்கையாலும் வயிற்றுளைச்சல் ஏற்பட்டு வலி உண்டாகும். இவ்வளி நிற்க வெற்றிலை ஒன்றினை காம்பு நீக்கி அதில் சிறிது உப்பு வைத்து வெறும் வயிற்றில் மென்று தின்றால் போதும் உமிழ்நீர் பெருகி செரிமானம் எளிதாகும்.

**“வயிற்றுளைச்சல் மிஞ்சிப்போய் - கண்ணே
உனக்கு வயிற்றுவளி வந்திடுச்சா?
வெற்றிலையும் உப்பும் வச்சு - கண்மணியே
வெறும் வயிற்றில் தின்னுடம்மா.”**

குழந்தைகளுக்குச் சிலபோது குடலேற்றம் வரக்கூடும். தாழ்வான பகுதியில் தலைவைத்துப் படுத்தாலோ வேறு காரணத்தாலோ குடல் தன்றிலை தவறி ஏற்றம் கண்டு வயிற்று இரைச்சலுடன் பேதியாகும். குடலேற்றம் கண்டால் குப்பறப்படுக்க வைத்து நடு முதுகில் சாம்பல் பூசி இடுப்புப் பகுதியிலிருந்து கழுத்துப் பகுதி வரையுள்ள முள்ளந்தண்டுச் சதையினை இரண்டு விரற்கிடை இடைவெளியிட்டு இரண்டு கைகளால் நெட்டை வாங்குவது போல் மடித்துத் தூக்குவர். அதனால் வயிற்றிரைச்சல் அடங்கும். பேதி நிற்கும். இதனைத் தெரிந்து கொள்ளவிடில் பணநட்டமும் துன்பமும் தான் ஏற்படும். “குடலேற்றம் தெரியாமல் கோடிப் பணம் செலவழிச்சான்” என்பது பழமொழி.

**“குடலேற்றம் என்றிட்டாலும் கண்ணே - கறுப்பி
குடல் தட்டுவான் பயப்படாதே.”**

படகோட்டிகளின் ஜலசா பாட்டில் சீமைச்சாராயம், கொய்னா பற்றிய செய்திகள் உண்டு. காய்ச்சலுக்கு ஒயின் போன்ற சாராயம், மலேரியாக் காய்ச்சலுக்குக் கொய்னா மருந்து.

**“சீக்குக் காரருக்கு ஏலேலோ
சீமைச் சாராயம் ஜலசா.”**

காட்டுக்குப் போகாத காய்ச்சல்காரருக்கு என்ன மருந்து கொடுப்பது?

**“கொடுத்திடுவார் ஏலேலோ
கொய்னாத் தானாம் ஜலசா.”**

இவ்வாறு பாமரர் பாடும் பல பாடல்களில் எளிய மருந்து முறைகள் பொதிந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் சேகரித்து வெளியிடுவது நல்லது.

சித்தர் பாடல்கள்

சித்தர்களும் தம் நுட்பமான மருத்துவ அறிவைத் தம் பாடல்வழி நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கூறியுள்ளனர். அவர்களின் பாடலும் கும்மி, சிந்து பாம்பாட்டிப் பாடல் என்னும் வடிவில் காணப்படுகின்றன.

“சுக்குடன் முக்கா வேளை இரண்டையும்
சுகமாய்க் காய்ச்சி அருந்திடவே
பக்கவலி வாங்கும், வாய்வகள் போமன்று
பகர்ந்து கும்மி அடியுங்கடி.”

முக்கா வேளை என்பது நீலநிறப் பூக்களைக் கொண்டு, கொத்துவரை போன்ற சிறிய காய்களைக் கொண்டு எங்கும் காணக் கூடியது. இச்செடியின் வேரையும், சுக்கையும் இடித்து ஒரு குவளை நீர்விட்டுக் காய்ச்சி, அரைக் குவளையாக வற்றறைத்துக் காலையில் குடித்துவர இடுப்புவலி, வாயுவலி ஆகியன நீங்கும்.

பாசிப்பயறு கொஞ்சம் வறுத்துடைத்து வேகவைத்துத் தேங்காய் துருவியிட்டு உன்டுவரக் கண்வலி தீரும் என்பதை மற்றொரு பாடலால் அறிகிறோம்.

“தென்னாங் காயைத் திருகியிட்டுச்
சிறு பயிற்றைப் பருப்பாக்கிச்
சேர்த்துண்ணைக் கண்வலி தீருமென்றே சொல்லிக்
கும்மி சித்திரப் பெண்காள் அடியுங்கடி.”

மாதுளைப் பிஞ்சினையும் தென்னம் பிஞ்சையும் மாவிலைக் கொழுந்துடன் அரைத்துச், சுண்டைக்காயளவு கொடுத்திடக் கைக்குழந்தைக்கு வரும் வயிற்றுப் போக்கு நீங்கி விடும்.

“மாதுளம் பிஞ்ச தென்னம் பிஞ்சம் நல்ல
மாவிலைக் கொழுந்துடன் தானரைத்தே
ஆதுளைப் பிள்ளைக் கடுத்த கழிச்சல்
அகலும் என்றேகும்மி அடியுங்கடி.”

முற்றிய தேங்காயைத் துருகி அத்துடன் பற்பாடகம் என்னும் மூலிகையையும் சேர்த்து வேகவைத்துத் தினமும் இருவேளை உண்டு வர வயிற்றுவலி குணமாகும்.

“பருத்த தேங்காயைத் திருகிப் பிட்டுச் செய்து
பற்பாடகத்தை உறவாக்கித்
திருத்தமாகவே தின்றால் இருவேளை வயிற்றுவலி
தீருமென்றே கும்மி அடியுங்கடி.”

கரப்பான் குணமடைவதற்கும் மருந்தொன்றுண்டு. ஏலக்காய், சூக்கு, சீரகம் இம்மூன்றையும் இடித்து மெல்லிய வெண்ணிற ஆடையில் முடிந்து நல்லெண்ணையில் ஊற வைத்து, இளம்வெயிலில் வைத்திருந்து கரப்பான் சொறி சிரங்கின் மீது பூசிவர அவை விலகும்.

**“ஏலம் சூக்கு சீரகம் மூன்றையும்
ஏற்க நல்லெண்ணையிற் பொழுத்திட்டுத்
பால சூரியன் மூன்வைத்துப் பூசப்
பறக்கும் கரப்பான் என்றே கும்மியடியுங்கடி.”**

இவ்வாறு சித்தர்களின் எளிய பாடல்களில் பக்கவலி, கண்வலி, வயிற்றுவலி, வயிற்றுப்போக்கு, கரப்பான் முதலியவற்றிற்கு மருந்து கூறும் மறையினைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். இலக்கியம் மருந்தறிவியலாக மலர்வது இனிமையளிக்கிறது. சிலபோது மறைபொருள்களில் மருந்துகளைக் குறிப்பிடும் வழக்கமும் சித்தர்களிடம் உண்டு. பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடலான்றைப் பார்ப்போம்.

**“தாசி வீடு சென்ற தறுதலைக்குச்
செம்மையாய்த் தருக செருப்படுதான்,
காசும் அற்றுவிடும், கவமிளாகும்
கதியே சைவம் என்றாடு பாம்பே”**

மேற்போக்கான பொருள் “தாசிவீடு சென்ற தலைமகனைச் செம்மையாகச் செருப்பால் அடித்துத் தண்டிக்க வேண்டும். அவனால் காச விரயமாகும், தன்மானம் போய்விடும். சைவ மார்க்கம் ஒன்றே கதியென்று ஆடாய் பாம்பே” என்பதாகும். ஆனால், மருத்துவப் பொருள் வேறு. தாசி வீடு சென்றதால் வந்த மேகவெட்டை எனும் நோய்க்குச் செருப்படி எனும் மூலிகை கொடுத்திட வேண்டும். கப நோயும் காசநோயும் தணியத் தாளி பத்திலி (சைவம் கொடுத்தால்) நல்லது. இங்ஙனம் பல பாடலை மருத்துவப் புலமை மிக்கார் ஆராய்ந்தால் புதிய செய்திகள் கிடைக்கப்பெறும். சளியைப் போக்க இரு குரங்கின் கையைச் சமைத்துண்க என்பர். முசுமுசுக்கை என்பதையே அங்ஙனம் குறிப்பிட்டனர். வேலியிலும் தாட்டங்களிலும் படரக்கூடிய அக்கொடியின் இலையைக்கொண்டு வந்து துவையலாக்கி உண்டால் மார்புச் சளி விலகும் என்பர்.

தேரையர் கூறும் பாடலான்றை ஆராய்வோம். அத்திப்பிஞ்சு, கோவைப்பிஞ்சு, மாமரப்பட்டை, செருப்படி ஆகிய நான்கு மூலிகைகளையும் சம அளவு எடுத்து வாழைப்பூச் சாறுவிட்டு மைபோல அரைத்து நெல்லிக்காய் அளவு சாப்பிட்டால் சீதேபேதியும், இரத்த பேதியும் குணமாகும்.

**“ஆனைக் கன்றில் ஒருபிடியும் மறையன்விரோதி இளம்பிஞ்சும்
கானக் குதிரை புறத்தோலும் காலிற் பொடியை மாற்றினாதும்
தாயைக் கொன்றான் சாறிட்டுத் தயவாய் அரைத்துக் கொள்வீரேல்
மானைப் பொருதும் விழியாளே! வடுகும் தமிழும் குணமாமே.”**

ஆனைக்கன்று அத்திப்பிஞ்சு ஆகும். மறையன் விரோதி என்பது கோவைப்பிஞ்சு, கானக்குதிரை மாமரம் ஆகும். காலில் பொடி என்பது செருப்படை என்ற மூலிகை. தாயைக் கொன்றான் சாறு வாழைப்பூச்சாறு. வடுகும் தமிழும் முறையே சீதபேதியும் இரத்தபேதியும் ஆகும்.

இவ்வாறு பல பாடல்களை ஆராயலாம். மூத்த நல்லறிஞர் நினைவில் வாழும் பாடல்களை இளைஞர்கள் சேகரித்திடல் இன்றியமையாதது. ஒரு முதியவர் மறைந்தால் அரிய மருத்துவ முறைகள் மறைகின்றன என்பதுண்மை. ஆகவே, பாடலைத் தேடி ஏட்டில் படித்து இன்பறுவோம்.

நம்பிக்கைகள்

மனித வாழ்க்கையில் நம்பிக்கைகள் தவிர்க்க முடியாதவை. நாம் நம்பிக்கை வைக்கும் மருத்துவர் வந்து மருந்து கொடுத்தால் நோய் குணமாகும் என்ற எண்ணைத்தால், எழுந்து நடப்பார் ஏராளம். ஆழ்மனதில் பதிந்துவிட்ட நினைவுகள் நம்மை இயக்குவதால் நம்பிக்கையே சிலபோது மருந்தாக அமைந்து விடும். சகுனம் பார்த்தல், கண்ணேறு கழித்தல், நேர்த்திக்கடன் போன்றன நமது அன்றாட வாழ்வில் அதிகம் மிகுதி எனலாம். வாழ்வின் உறுதிப்பாட்டிற்கு இவை உறுதுணையாகும். நம்பிக்கையும், உள்மனமும் தொடர்பு கொண்டவை. தான் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞான உண்மைகளும், உள்மனம் தந்த பரிசில் என்பார் ஜன்ஸ்ஹன். தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் தம்முடைய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கு உள்மனதின் திடீர் எண்ணாங்களே வித்து என்பார். மார்க்கோனியின் உள்மனம், மின்காந்த அலைகள் மீண்டும் பூமிக்கு திரும்ப முடியும் என்று உணர்த்திற்று. நோய்க்குக் கிருமிகளே காரணம் என்ற உண்மை சேமல் ஒய்ஸ் மருத்துவரின் மனத்தில் புலப்பட்டது. ஆழ்மனம் அதிசயங்களை கற்பிக்கும் என்பது அனைவரும் ஆராய்ந்தறிந்த உண்மை.

தியானம், யோகம் என்று முற்கால ஞானிகள் குறிப்பிடுவன எல்லாம் இந்த உள்மனச் சக்தியுடன் ஆழ்ந்த தொடர்பு கொள்வதே ஆகும். உள்மனச் சக்தியின் பறவடிவே நம்பிக்கை ஆக மலர்கிறது. அந்த நம்பிக்கை மருந்தாவதும் உண்டு. ஒருவனைத் தன்வயப்படுத்தி மயக்க நிலையில் இப்போது உன் உடம்பில் T.B. கிருமிகளைச் செலுத்தப்போகிறோம், உன்னை ஒன்றும் செய்யாது என்று திரும்பத் திரும்ப கூறினர். பின்னர், மயக்கம் தெளிவித்து ஆராய்ந்தபோது T.B. நோயின் அடையாளம் சிறிது கூட இல்லை. மேசன் எனும் மருத்துவர் சிறுவன் ஒருவனை வயப்படுத்திப் பிறவிக் குறைபாட்டினை அகற்றினார் என்பர்.

தூங்கும் நிலையில் பாம்பு கடித்தால் விஷம் அவ்வளவாகப் பரவுவதில்லை. கடிப்படவர்க்கு மதுபானம் கொடுத்து விஷக்கடியை மறக்கச் செய்தால் பிழைக்க வைக்கலாம் என்பார் டாக்டர். அலைக்சாண்டர் சேனன். எனவே, அசையாத மனம்

வேண்டும். ஆணித்தரமான நம்பிக்கைகள் உதயமாக வேண்டும். காணிக்கை செலுத்தி மனமுருகி நிற்கவேண்டும். பிரார்த்தனை நம்பிக்கையை உருவாக்கும். உள்மனத்தினைத் தூண்டிவிடும். பொதுவாக, நோய் குணமடைய இயற்கையான ஒரு முறை செயல்படுகிறது. அதில் நம்பிக்கை சேரும் போது குணமாகும் முறை வேகமடைகிறது என்கிறார் நோபல் பரிசு பெற்ற மருத்துவ விஞ்ஞானி அலைக்சில்கால். மந்திரம், சடங்கு வழிபாடு, யாத்திரை போல்வன செயல் ஊக்கி (Catalysts) போலத் தொழிற்பட்டு மனவலிமையைத் தந்து நோயைக் குணமாக்கும். மனதிற்கு நிறைவு தரும் சமயச் சடங்குகள் பல நோயாளிக்கு அருமருந்தாக விளங்கும் என்று பேராசிரியர் காரல் கஸ்டவ்ஜங் அறிவிக்கிறார். பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் ஆவி உலகத் தொடர்பு மூலம் கருவிகள் எதுவுமின்றி அறுவைச் சிகிச்சை செய்வோர் உண்டு எனச் செய்தித்தாளில் படிக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது எல்லா நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளிலும், சமயச் சடங்குகளால் நோய்கள் தீர்கின்றன எனும் எண்ணைம் நிலவி இருந்ததை அறிகிறோம்.

தமிழர் மத்தியில் மருத்துவ நம்பிக்கைகளுக்குக் குறைவில்லை. முற்பிறவி, பாவம், ஏவல் வினை, தீய ஆவி, தெய்வ நிந்தனை முதலியவற்றால் நோய் வருவதாக அதற்கு வேதம் குறிப்பிடுகிறது. நோய் தீர்க்க மந்திர வழிபாடுகளையும், தாயத்துக்களையும் கூறும். சிவப்பு எருமைத்தோலினைப் பாலில் தோய்த்து பசு நெய்யால் நீராட்டிக் கயிற்றில் கோத்து ஒருவன் கழுத்தில் மாட்டினால் மஞ்சள் காமாலை விரைந்தோடும். அவனும் பசும்பால் குடித்து, மந்திரங்களைச் சூரியன் முன் ஒது வேண்டும். கிரக தோழங்களால் குழந்தைகள் நோய்வாய்ப்படலாம் என்று சரகர், சுசுருதர் ஆகியோர் எழுதிச் செல்கிறார்கள். குழந்தையை நெய்யால் நீராட்டி, வீட்டின் அறையைங்கும் கடுகிறைத்துக் கடுகு எண்ணையால் ஏரியும் விளக்கு வைத்துக் கிரக மந்திரத்தைக் கூறிச் சர்வசந்தம், சர்வ ஒளஷதி போன்ற மூலிகையோடு சந்தனக் குழம்பும் நெய்யும் வேள்வியில் இடுவதால் நோய் குணமாகும் என்று நம்பினர்.

தமிழர் மத்தியில் வெறியாடல், ஓரை பார்த்தல் போன்றவை தொல்காப்பியர் காலம் முதல் உண்டு. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூலில் ஒன்றாகிய ஆசாரக் கோவை பல்வேறு செய்திகளை நமக்களிக்கும். ஆடையின்றி நீராடக்கூடாது, ஈராடையின்றி உண்ணக்கூடாது, ஓராடையோடு அவைக்குச் செல்லல் ஆகாது, எண்ணைய் தேய்த்தபின் எவரையும் தொடக்கூடாது, பிற்ரது ஆடைகளையும், காலணிகளையும் தீண்டக்கூடாது, நித்திரை கொள்ளும் போது வடக்கு, தெற்கில் தலை வைத்தல் ஆகாது, கண்ணிற்கு ஒருவர் மருந்தெழுதினால், அக்கோலால் அடுத்தவர் கண்ணிற்கு மருந்திடல் தவறாகும். பூப்பின் போது பிரிந்திருத்தல், நீராடியபின் ஈராறுநாளும் இணைந்திருத்தல், நன்றெனக் கூறும் அந்நூல் பாழ்வீடு, கோயில், சுகூடு ஆகியவற்றுள் படுத்துறங்க வேண்டாம். நள்ளிரவு, காலை, உச்சிப்பொழுது, மாலை, திருவாதிரை, திருவோணம், அட்டமி, பெளர்ணமி, பிறந்தநாள் முதலியவற்றைத் தம்பதிகள் விலக்குதல் நன்று. இச்

செய்திகளை அந்நுால் கூறுவதற்கு முன்னரே நாட்டின் நடைமுறையில் நன்கு வேறுன்றியிருந்திருக்க வேண்டும். அப்பழக்கம் மறையும் போது மீண்டும் வலியுறுத்த அந்நுால் தோன்றியிருக்கலாம்.

ஏவல், பில்லி, சூனியம், இடுமருந்து ஆகியவற்றால் ஒருவரது நலத்தைப் போக்கலாம் என்றும், காப்புக்கட்டல் விழா, நேர்ச்சை முதலியவற்றால் ஒருவரது நலத்தைக் காக்கலாம் என்றும் கருதுவது உண்டு. அம்மைநோய் நடமாடும் போது நம்பிக்கைகள் வலிமையடையும். வீட்டைப் பெருக்கினால் அம்மைசீரி எழுவாள். குழம்பைத் தாளிக்காதே, மாமிசத்தோடு மஞ்சள் உப்புச் சேர்த்து வேகவைத்து அம்மை வந்தவர் முகத்தருகே ஆவியைக் காட்டினால் கறியைத் தின்றுவிட்டு அம்மை இறங்கிப் போய்விடுவாள். அம்மை இறங்கும்போது உப்பின்றி வேக வைத்த பயறு வகைகளைச் சிறுவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வீட்டை தண்ணீரால் தெளித்து வெளியே விடுக. அம்மை வந்தவரைப் பாயில் படுக்க வைத்தலாகாது. வேப்பிலை பரப்பி அதன் மீது படுக்கவை. மாரியம்மன் அருள்வேண்டி விழா நடத்தலாம். உணவாக இளநீர், மோர், வௌங்காயம் நறுக்கியிட்ட கேழ்வரகுக் கூழ் முதலியவற்றைக் கொடுப்பர். நோய் தனிந்தால் ஒன்பதாம் நாள் வேப்பிலையிட்ட குளிர்ந்த நீரால் நீராட்டுவர். அறிவியற்கண் கொண்டு பார்க்கும் போது மேற்கூறிய செயல் முறைகள் வேரியோலா மேஜர் (Varolina Major) என்ற வைரஸின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது எனலாம். உணவுகள் சூட்டைத் தணிப்பவை. வேப்பிலை கிருமி நாசினி, இதமாகத் தடவிக் கொள்ளவும், வீசிக்கொள்ளவும் உதவும். வேப்பெண்ணையும் பயன்படுத்துவதுண்டு.

கருவற்ற மகளிர்பால் கவனம் செலுத்துவோர் மிகுதியாதவின், அங்கும் நம்பிக்கையின் அரசாட்சியைப் பார்க்கிறோம். சூலுற்ற மகளிர் நல்லவற்றை நினைத்தால் குழந்தையும் நற்பண்போடு இருக்கும். ஏழுமாதம் நிறையும் முன் கண்ணால் கிரகணத்தைப் பார்த்தால் கருச்சிதைவு ஏற்படும். வாசற் படியில் தலைவைத்துப் படுத்தால் பிரசவம் சிரமமாக இருக்கும். கருவற்ற மகளிர் கண்ணாடியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் பெண்குழந்தையும், கணவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் ஆணும் பிறக்கும். கர்ப்பிணிகள் கிரகண நாட்களில் எதையேனும் அறுத்தால் பிறக்கும் குழந்தைக்கும் கை, கால், காது, உதடு, போன்ற ஏதேனும் உறுப்பு பிளவுபடும். வலக்கை ஊன்றி எழுந்தால் ஆண் குழந்தையும், இடக்கை ஊன்றி எழுந்தால் பெண்ணும் பிறக்கும். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் இன்றும் நிலவுவதைக் காணலாம். கருவற்ற மகளிர் விரும்பியதை நாம் கொடுக்க வேண்டும். சூலுற்ற பெண்ணும் அவளது சகோதரனின் கருவற்ற மனைவியும் சந்தித்துக்கொண்டால் கருச்சிதைவு ஏற்படுமாம். அவ்வாறு சந்திக்க நேரிடின் குடம் நிறைய நீரை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இங்ஙனம் விதியும் விலக்கும் அமைத்துச் செல்வது பாராட்டிற்குரியது. விலக்கு இல்லையெனில் விபர்தமான எண்ணங்களும், மனச்சோர்வும் ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால், குடம் மாற்றிக் கொள்வதால் குறை நீங்கிப் போகிறது. அதனால் வேதனை தரவேண்டிய ஒன்று

வேடுக்கையாக மாறிவிடுகிறது. விதியும் தீர்ப்பும் மனநிலைப் பிறழ்ச்சியை மாற்றும். வாசல் பகுதி நடுப்பகுதியிலிருந்து சிறிது தாழ்ந்திருப்பதே இயல்பு. அதனால் நீரால் திண்ணையைத் தூய்மைப்படுத்தும் போது நீர் வாசலை நோக்கி வரும். தாழ்ந்த பகுதியில் தலைவைத்துப் படுக்கும்போது குடலேற்றம் போல்வன ஏற்படுவது இயல்பே ஆகும். அந்நிலையில் கர்ப்பினிக்கு இதுவோர் அறிவுறையாக அமைந்து விடுகிறது.

மகப்பேறு பற்றிய நம்பிக்கைகளும் வேர்விட்டு விளங்குவதை காணலாம். அமாவாசை நாள் திங்கட்கிழமையில் வந்தால் அரசமரத்தையும், நாக பிரதிட்டைகளையும் 108 முறை சுற்றி வந்தால் மகப்பேறு வாய்க்கும். கனவில் பாலாடை, பாசிமணி தோன்றிடின் மகப்பேறு உண்டாகும் என்று நம்புகின்றனர். கந்த சஷ்டி விரதமிருப்பினும் மகப்பேறு உண்டாகும். வேம்பு அல்லது நெல்லி இணைந்த அரசமரத்தைச் சுற்றிவரினும் அப்பயன் வரும் என்பர். குழந்தை பெறுவதுவரை புகைப்படம் எடுக்கக் கூடாது. கருவற்றிருக்கும் பெண் ஊசி நூல் எடுத்துத் தைத்தால் பிரசவம் சிரமமாக இருக்கும். குளி அல்லது பறவை வீட்டில் கூடு கட்டினால் மகப்பேறு உண்டாகும். பேறு எளிதாக அமையும். கீழாநெல்லி வேரினைக் கால் பெருவிரலில் கட்டினால் பிரசவம் எளிதாகிவிடும் என்பதெல்லாம் நம்பிக்கைகள்.

குழந்தைப் பிணி பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்கள் நடமாடுகின்றன. கிரகதோஷம், பட்சதோஷம், தீடுதோஷம், குழிதோஷம் போல்வன குறிப்பிட்துக்கண. குழந்தைக்குக் கண்ணாடி காட்டல் கூடாது. செவ்வாய், வியாழன், ஞாயிறு ஆகிய கிழமைகளில் குழந்தைகள் கீழே விழுந்துவிட்டால் சொங்கல்லைச் சுற்றி குழந்தை விழுந்த இடத்தில் உடைப்பார் உண்டு. குழந்தை பிறந்த ஓராண்டு வரையிலும் நாள்தோறும் கற்பூர ஆர்த்தி காட்டிக் கண்ணேறு கழிக்கலாம். ஜம் பொன்னால் காப்பு அல்லது தாய்த்துச் செய்து இடலாம். தெருவில் தேவாங்கோடு திரிபவனிடம் மெலிந்த குழந்தையின் பெயரைக்கூறி முடிக்கயிறு கேட்பார் உண்டு. அதைக் கட்டும் போது குழந்தை நலம்பெறும் என்பதும் நம்பிக்கையே.

நோய்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் ஏராளம். தொண்டையில் வலி ஏற்பட்டு ஏதும் சாப்பிட இயலாத்தோது, பழுக்கக் காய்ச்சிய எண்ணைய் ஊற்றிய இரும்புக் கரண்டியை வாசலில் வைப்பர். மூன்று முறை காய்ந்த மிளகாயைத் தொண்டையில் தேய்த்துக் கொண்டபின்னர் வாய்நிறையத் தண்ணீர் கொப்பளித்து வாசலில் இருக்கும் எண்ணையக் கரண்டிமீது உழிழ்வர். அப்போது வைப்பம் பொங்கியெழுந்தபங்கும். மறுநாள் வலியும் குறையும் என்பர். பல்லி எச்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டால் செம்மண்ணால் அக்கி எழுதிட மறையுமென்பர். எறும்புப் பற்றுக்களில் சர்க்கரை இட்டு வந்தால் மருக்கள், பாலுண்ணிகள் மறையும் என்பதும் நம்பிக்கை அளித்த மருத்துவ முறையே ஆகும். செவ்வாய், சனி நாள்களில் மருந்துண்பதை யாரும் விரும்புவதில்லை. ஒருவர் தலையில் வைத்த பூவை மற்றொருவர் வைத்தால் தலைவலி வரும். கார்த்திகை அன்று புலால்

உண்டால் நோய் வரும். ஏரி நடசத்திரம் வீழ்வதைப் பார்த்தால் பூவும் பாலும் உள்ள செடியைப் பார்த்திட வேண்டும். நாலாம்பிறைச் சந்திரனைப் பார்த்தால் நினைவாற்றல் பாதிக்கப்படும் என்பதும் நம்மவர் நம்பிக்கை. இவற்றுள் ஒருசிலவற்றை அறிவியல் முறையிலும் விளக்கலாம். மற்ற நம்பிக்கைகளில் அறிவியல் உண்மைகள் இருக்க முடியுமா என்பது ஜயமே.

பிரார்த்தனை, தீர்த்த யாத்திரை, தீர்த்தமாடல், விரதம் போன்ற சமயம் தொடர்பான நம்பிக்கைகளை நுட்பமாக ஆய்வு செய்வோமேயானால், பெரும்பாலும் நல்வாழ்வு பற்றிய அறிவியல் சார்ந்த உண்மைகள் மறைந்திருப்பதை அறியலாம். மந்திரம் ஆவது நீறு. மருந்தாவதும் நீறு. என்பது உண்மையே. தலைவலி, நீர்க்கோவை, சளி முதலியவை திருநீற்றால் நீங்குவதுண்மை. பாலாபிழேகம், காவடியைடுப்பு, மொட்டையடித்தல், நெய் விளக்கு இடுதல், கூழ்வார்த்துக் கோழியைக் கோயில் மதில்மீது விடுதல் என்பன யாவும் மனநிறைவளித்து அதன்வழி நோயை நீக்கும் என்று கூறலாம். அமைதியறும் வேளை மூளையில் ஏற்படும் அலைகளின் தன்மையில் மாற்றம் ஏற்படும். லாக்டிக் அமிலம் (Lactic acid) நச்சுப் பொருள் ஆவதில்லை. தோலின் மின்தடைச் சக்தி (Electrical Resistance) அதிகரிக்கும். அதனால் நரம்புதளர்ச்சி நீங்கி, நலமேற்படும். உடல்தேறும், உள்ளம் தேறும், நினைவாற்றல் பெருகி நிற்கும் என்பார் டாக்டர் ராபர்ட் வாலேஸ். நம்பிக்கையோடு செய்யப்படும் பிரார்த்தனை நோயாளியின் உயிரை மீட்கும் என்ற கருத்தும் நினைவிற்கொள்வதற்குரியதே.

நாட்டுப்புற நம்பிக்கை யாவும் உண்மை காட்டும் விளக்கென்று கூறிவிடமுடியாது. இது மூக்கில் ஏரிச்சல் ஏற்பட்டால் விருந்து வரும், மருந்தின் பெயர் கூறினால் பயனளிக்காது, நரைமயிர் ஞானத்திற்கு அறிகுறி, நல்ல பாம்பைக் கொன்றால் நாகதோஷம் ஏற்பட்டு மகப்பேறு கிடைக்காது, தேள் கடித்தால் ஒருவர் மூன்று தடவை என்ன கடித்தது என்று கேட்கத் தேள் என்று கடிப்படவரும் மூன்று தடவை கூற வேண்டும். இது போன்ற செய்திகளை விஞ்ஞான முறையில் விளக்க இயலாது. இருப்பினும் பிரார்த்தனை, வழிபாடு முதலியவற்றின் நன்மையை விளக்கலாம். “வேப்பிலையும் பொற்கரகம் வீதி விளையாடி வா, வேப்பிலைக்கு உள்ளிருக்கும் வித்தைகளை யாரறிவார்?” என்னும் மாரியம்மன் பாடல்களின் கருத்துக்கள் இன்றும் விஞ்ஞானப் பார்வைக்கு விடையளிப்பவையே என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. குட்டிச்சாத்தான், இமேருந்து, ஏவல் போன்றவற்றை இப்னாடிசம் தெரிந்தவர்களே நன்குணர்த்த முடியும். எனவே, பலவற்றை ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆராய மறுப்பதும், ஆராய வெறுப்பதும் அறிவுலகிற்குப் பொருந்தாது. ஆதலின், நாட்டுப் புறங்களில் வாழும் நடைமுறைச் செய்திகளைத் தொகுப்போம்.

மண்டோத் தல்யாணம் [நாட்டுய நாடகம்]

தமிழ்வாரிதி வீரசிங்கம் பிரதீபன்
பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தர்,
வவுனியா.

பாத்திரங்கள் :-

- ◆ திராவணேஸ்வரன்
- ◆ மண்போதுரி
- ◆ விச்ரவச முனிவர்
- ◆ கைக்கி
- ◆ மயன்
- ◆ மயனின் மனைவி
- ◆ மத்ஜனி தேவதை
- ◆ சிவன்
- ◆ பார்வதி
- ◆ அமைச்சர்
- ◆ தோழியர்

காப்பு

கிராகம் - நாட்டை (விருத்தம்)

தாளம் - ஆதி

மன்னு நாக கண்ணிகையாம் மண்டோதுரியவளின்
தன்னிகிரில் கற்பின் தன்மைதனைப் பாடுதற்கு
தந்தி முகவாரணமே தர வேண்டும் நல்லருளே
முந்தி முந்தி விநாயகனே முத்தவனே முன்வருவாய்.

காட்சி - I

(கைலையில் சிவபிரான் மீது தேவதை மத்ஜனி காதல் வயப்படல்)

கிராகம் - தேவர்

தாளம் - ஆதி

நெற்றிக் கண்ணுடை நாதனின் மேலே
கொண்டனன் மத்ஜனி காதலினாலே
பற்றினன் ஈசனை சூசகமாக
பரிவுடன் விதிவழி மேவிய காலம்
கற்றையம் சடையான் பரிவுடன் நோக்க
காதலுற்றாள் மங்கை அரனவன் மேலே
பொற்புடை யானின் திரு விளையாடல்
அறிந்தனள் பார்வதி அதி கோபமுற்றாள்

(பார்வதி கோப ஆவேசத்துடன் வருதல்)

பார்வதி

கிராகம் - அடானா

தாளம் - ஆதி

மத்ஜனி நீயும் மதி இழந்தாயோ
 மா மறை விதி வழி நீ அறியாயோ !
 அத்தனை துணிவுடன் ஜயன் மேல் காதல்
 உற்றிடலாமோ உனக்கது தோதோ !
 இத்தினத்திருந்து உன் உருமாறி
 மண்டுகே மாக நீரிலே கிடப்பாய்
 சத்தியம் காக்க தவறினை நீயும்
 உற்றிடும் சாபம் உனக்கதுதானே.

(மத்ஜனி பதைப்பதைத்து அன்னை பார்வதியின் காலில் விழுதல்)

மத்ஜனி

கிராகம் - சக்கரவாகம்

தாளம் - ஆதி

அன்னையே பார்வதி அறிவிழுந்தேனே
 ஜயகோ! என்ன ஊழ்விதிதானோ
 பன்னரும் பெரிய தவறு செய்தேனே
 பாவியை மன்னித்து பரிவுடன் காப்பீர!
 அன்னவன் சிவன் உரு கண்டனன் நானும்
 மயங்கியே என் நிலை தனை இழந்தேனே
 உன்னதமான என் நெறி பிழைத்தேனே
 உமையவளே! சாப விமோசனம் தாரும்.

மத்ஜனி வசனம் : தாயே, என் நிலை இழந்தேன். என்னை மன்னித்து அருள் வேண்டும் அம்மா....

சிவன்

கிராகம் - ரேவதி

தாளம் - ஆதி

மங்கையே மத்ஜனி மனம் கலங்காதே
 பன்னிரு ஆண்டுகள் மண்டுகமாவாய்
 கங்கை அம் கரைக்கு மயன் வரும் வேளை
 உன் உரு மாறி உவகை கொள்வாயே
 பங்கமில் வாழ்வு நீ வாழ வேண்டி
 நாகர் தம் குலத்தின் நாயகி ஆவாய்
 சங்கைன முழங்கும் பெரும்படை கொண்ட
 ராவணன் மனைவி என வாழ்வாயே.

சிவன் வசனம் : மாங்கையே! உனது முற்பிறவிப் பயனால் இனி பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் மண்டுக்மாக வாழப் பணித்தேன். கவலை கொள்ளாதே. நாகர் குலத் தலைவியாக நீ புகழுடன் வாழ்வாய்

மத்ஜனி

கிராகம்- சிவரஞ்சனி

தாளம்- ஆதி

ஆல முண்ட ஜயா நீல கண்டா
அவலத்தைத் தீர்த்த ஆண்டவா போற்றி
மூலப் பரம் பொருளே முக்கண்ணா நீயும்
ஆடும் விளையாட்டை யார் அறிவாரே
காலம் எனும் மருந்தே பல கதை அறியும்
கவலைகள் தீர அது வழியாகும்
நீல மிடற் றண்ணலே நிர்மலா போற்றி
வாழ வழி தந்த ஞான குரு நீயே !

பார்வதி வசனம் : மாங்கையே இதுவும் எமது ஈசனின் விளையாட்டுக் களில் ஒன்று. 12 ஆண்டுகளில் நீ சாப விமோசனம் பெறுவாய் இயக்கர் குலத்தலைவனான இராவணனை கணவனாக அடைந்து பெரும் புகழுடன் வாழ்வாய்.

(மத்ஜனி தவணை வழிவாக மாறித் தத்தித் தத்திச் செல்லுதல்)

பொது

கிராகம்- கல்யாண வசந்தம்

தாளம்- ஆதி

பாலாவிக் கரையோரம் அழகி மத்ஜனியும்
அருவருப்பான மண்டுக்மாகி
பாரிலும் நீரிலும் மாறியே வாழ்ந்து
ஆண்டுகள் பன்னிரெண்டு ஆகின ஆங்கே
மயனும் மனைவியும் வருவழி நோக்கி
காத்தவள் கிடந்தாள் கண் இமையாமல்
ஆனந்தமாகவே அவ்வழி நோக்கி
மயனும் மனைவியும் நடந்தனர் ஆங்கே.

(கேதீஸ்வர நாதனை வழிபட மயனும் மனைவியும் பாலாவிக் கரையோரம் நடந்து வரல்)

மண்டுகம் வசனம் : ஆகா! என் சாபத்தை போக்க அதோ என் தாய் தந்தையர் போன்ற மயனும் மனைவியும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(மயனும் மனைவியும் மண்டுக்கத்தின் அருகில் வர மண்டுகம் அழகிய
தேவதையாக மாறுதல்)

மயன் மனைவி

இராகம் - வசந்தா

தாளம் - ஆதி

அன்புள்ள மகளே யார் தான் நீயோ?
அழகதன் உருவே ஏன் இந்த அவலம்
அருங்கலை மகள் போல் அதிசய உருவே
அவலமிது ஏனோ கூறுவாய் எனக்கே.

மத்ஜனி

இராகம் - கானடா

தாளம் - ஆதி

தேவர்கள் உலகின் தேவதை நானே
தேவை இல்லாது அவலப்பட்டேனே.
பாவை நான் மத்ஜனி சாபம் பெற்றேனே.
மண்டுகமாக பாலாவி வந்தேன்.

மயன்

இராகம் - வலஜி

தாளம் - ஆதி

அவலம் அகற்றிடுவாய் அன்புள்ள மகளே
அன்னையும் தந்தையும் நாம் இனி உனக்கே
அரன் சிவன் ஆண்டிடும் கேது ஈஸ்வரத்தின்
ஜயனை வழிபட வந்தனம் நாமே.

மயன் மனைவி : மகளே அவலப்பாதே நாகர் குல தெய்வமான கேதீஸ்வரப்
பெருமானை வழிபடுவோம் எம்முடன் வருவாயாக.

மத்ஜனி

இராகம் - சரஸ்வதி

தாளம் - ஆதி

உமை தரு சாபத்தால் உரு அழிந்தேனே
அமை வினை தீர்ந்திட நீர் வந்தீரே
எமை இனிக் கேதீசன் காத்திட வேண்டி
உமை நாடி வந்தேனே நானும் உம் மகளே.

காட்சி - 3

மேடையில் சிவலிங்கம் வைக்கப்படல், பின்னணியில் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயம்
தோற்றம் சிவலிங்க பூசை மூவரும் செய்தல்)

கிராகம் - ரேவதி

தாளம் - ஆதி

நாகர் குலத்தவர் இறைவா போற்றி
நாக ஈஸ்வரி நாதா போற்றி
மாது உமை அவளின் பாகா போற்றி
மலி வளம் சுரக்கும் அரனே போற்றி
பாலாவிக் கரை அமர்ந்தாய் போற்றி
பற்றினோம் உன் பத மலரே போற்றி
மாதோட்ட நன் நகரில் வாழும்
கேது ஈஸ்வரக் கோவே போற்றி

மயன் வசனம் : மகளே எங்கள் குல தெய்வம் கேதீஸ்வரநாதர் உனக்கு சகல
சௌபாக்கியமும் அருள்வாராக.

மயன்மனைவி

கிராகம் - அமிர்தவர்ஷினி

தாளம் - ஆதி

அன்னமே எங்கள் குலக் கொழுந்தானாய்
அரு மறை பேணி வாழ்ந்திடுவாயே
பன்னரும் கற்பில் மேம்பட்டு நீடிம்
பார் எல்லாம் போற்ற சிறந்திடுவாயே
கன்னலே, தேனே கண்ணின் மணியே
களிப்புற்றோம் நாம் உன் வரவாலே
மண்டுக மாக நீ வந்த தாலே
மண்டோ தரி எனும் நாமம் பெற்றாயே

காட்சி - 4

மண்டோதரி தோழியருடன் மலர் வனத்தில் உலவுதல். அப்போது இனிமையான
வீணை இசை அவள் காதில் வந்து மோதல்)

பொது

கிராகம் - கதனருதூகலம்

தாளம் - ஆதி

மலர் வனம் தன்னில் மா மகள் அவளும்
தோழியர் கூட மகிழ்ந்து நின்றாளே
பண்ணைனும் வீணை இசை வந்து மோத
தன் நிலை இழந்தே இசை வசம் ஆனாள்

மண்டோதரி வசனம் : ஆகா! என்ன இனிமையான இசை, இதை மீட்டுபவர் யாரோ..?

என் தோழி

தோழி

கிராகம் - ஹரஹரப் பிரியா

தாளம் - ஆதி

சாம கானம் பாடி சங்கரனை வென்ற
 வாம நெடுந் தோளான் வனப்பறு லங்கேசன்
 நாம நெடு வேலான். அறிவு சால் பெருவீரன்
 சேமமுறு குபேரன் தம்பி அவன் ராவணேசன்

தோழி வசனம் : பாங்கியே! தென்கைலை மலையில் கிருந்து அரசியற்றும்
 பெருவீரன் இலங்கை வேந்தன் இராவணன் மீட்டும் வீணை
 இசையே இது.

மண்டோதரி

கிராகம் - அமிர்தவர்ஷவினி

தாளம் - ஆதி

பாங்கியரே நீர் கேளும்
 பண் இசையால் எனை மறந்தேன்
 மாண்பறும் அவ் வேந்தன்
 தரு மிசையால் எனை யிழந்தேன்
 தேன் தரும் இனிமை தானோ
 தெவிட்டாத தெய்வ கானம்.
 நான் இசையை நயந்திட்டே
 எனை மறந்து வசமானேன்.

மண்டோதரி வசனம் : ஆகா! காற்றில் வந்த கிந்த இசை என்னை ஆட்கொண்டு
 விட்டதே, அவரை என் மனம் காண வேண்டுமென்று
 தூண்டுகின்றதே, என் பாங்கி

பொது

கிராகம் - ஹம்சானந்தி

தாளம் - ஆதி

இசையால் வசமானாள்
 இனிய மண்டோதரியும்
 அசையா மனம் ஆங்கே
 அசைந்ததுவே ராவணன்பால்

நசை யால் மன மகிழ்ந்தாள்
 இசைக்கே வசமானாள்
 திசை எங்கும் விழி ஓட
 வசப்பட்டாள் காதலினாள்.

தோழி வசனம் : மண்டோதறி இசையால் வசமாகி விட்டாளே தன்னையும் மறந்து மயங்கி விட்டாளே.

குராவணன் சபை

பொது

கிராகம் - ஹம்சத்வனி	தாளம் - ஆதி
விண்டலமும் மண்டலமும் விளங்கு புகழ் உலகும் எண்டிசையும் மண்டியிட ராவணன் மகிழ்ந்தே அண்டபகிரண்டமும் அடங்கலும் வென்றே பண்டு உள கோணேச நாதனடி பணிந்தான்.	

(குராவணன், விச்ரவச முனிவர், தாய் கேசகி மூவரும் கோணேஸ்வர விங்கத்தை வழிபடுதல்)

பொது

கிராகம் - ரேவதி	தாளம் - ஆதி
ஆதியே அரனே போற்றி கோண நாயகனே போற்றி சோதியே சிவனே போற்றி சொல் லரும் பொருளே போற்றி பாதியாய் உமையைக் கொண்ட பரா பரா போற்றி போற்றி கோண மா மலையில் வைகும் சோதியே சுடரே போற்றி.	

விச்ரவச முனிவர்

கிராகம் - ஹம்சானந்தி	தாளம் - ஆதி
ஸங்கா புரத்தரசே என் மைந்தா ராவணனே மங்காப் புகழ் படைத்த மா பெரும் வீரன் நீயே சிங்காசனம் சிறக்க சீர் பல நீயும் பெற்றாய் சந்தோசமாக வாழ மணம் கொள்ளும் காலம் எப்போ?	

விச்ரவச முனிவர் வசனம்: சகல செல்வங்களும் பெற்ற எமது மைந்தருக்கு பொருத்தமான ஒரு வதுநீதான் தேழித் தர வேண்டும் கோணேச நாதா!

அமைச்சர்

நீராகம்- கானடா

தாளம்- ஆதி

அன்னையே ஒரு செய்தி அறிந்ததைக் கூறுகின்றேன்
பண்புடன் பல அறிவும் பார் புகழும் அழகும்
கொண்டதோர் நாக கண்ணி மா மயன் பெற்ற மகள்
வண்டலர் ஓதி என்னும் மா தேவி ஒருத்தி உள்ளாள்.

அமைச்சர் வசனம்: அன்னையே எல்லா வகையிலும் எம் அரசுக்கு பொருத்தமான நாக கண்ணிகை ஒருத்தி இந்த லங்கா புரத்திலே உள்ளாள்.
தேவ தச்சன் மயனின் மகளே அவன்.

விச்ரவச முனிவர்

நீராகம்-

தாளம்- ஆதி

தேவ தச்சன் மயன் விஸ்வப் பிரம்மன் அவன்
தேடரிய வது தானது கேசகியே
ஆடவரிற் சிறந்த ராவணனின் துணை
ஆவது நிட்சயமே அன்னத்தைக் கேட்டு வாராய்.

விச்ரவச முனிவர் வசனம் : அமைச்சரே! உடனே மயனது மாளிகை சென்று மண்போதுமியை இராவணனுக்கு மக்பேசி வாரும்.

அமைச்சர்

நீராகம்- ஆபேரி

தாளம்- ஆதி

மன்னனே மாமேரு அனைய புஜவீரா
அன்னமே மண்டோதரி அழகினுக் கனியாவாள்
தென்னவன் கைலையில் உறை ஈசன் அருளும்
கண்ணெனப் புகழ் கொண்ட நாதனே சிவதாசா.

நூராவணன்

நீராகம்- மாண்டு

தாளம்- ஆதி

பஞ்செனும் மெல்லடி வண்டலர் ஓதியை
அஞ்சன மையிடும் அரிவையைத் தெரிவையை
கொஞ்சிடும் மொழி தரும் கோதையை என் வாழ்வில்
நஞ்சணி கண்டன் துணையோடு ஏற்றிடுவேன்.

கைகச்

கிராகம்- காபி

தாளம்- ஆதி

வாரணம் பொருத மார்பா
 வரையினை எடுத்த தோழா
 நாரத முனியை வென்று
 நயம் பட உரைத்த நாவா
 தாரணி மெளலி பத்தும்
 கொண்ட என் அறிவுச் செல்வா
 சங்தரன் கோணநாதன்
 அருளினால் நீடு வாழ்க.

மயன் அரச சபை

அமைச்சர்

கிராகம்- பிருந்தாவன சாரங்கா

தாளம்- ஆதி

மா மன்னா வணங்குகிறேன்
 மயன் என்னும் மாமகனே
 தேர் வேந்தன் இராவணனின்
 சீர் சொல்லும் அமைச்சர் நான்
 முவலகும் ஆட்சி செய்யும்
 விச்ரவச மைந்தனுக்கு உன்
 மா மகளாம் மண்டோதரியை
 மகட்பேசி நான் வந்தேன்.

அமைச்சர் வசனம்: தேவ சிற்பி மயனே தங்களின் மகள் மண்டோதரியை இராவண மகாராசாவின் கட்டளைப்படி நான் மகட்பேசி வந்தேன்.

மயன்

கிராகம்- மதுவந்தி

தாளம்- ஆதி

என்ன அரும் பெரும் செய்தி
 ஜயனே கொண்டு வந்தீர்!
 வண்ண மகள் மண்டோதரி
 வாழ்வினுக்கோர் வசந்தமிதே
 நண்ணரிய வரனைப் பெற்றாள்
 நாங்கள் பெரு வாழ்வு பெற்றோம்
 அண்ணல் அந்த ராவணன் எம்
 மருகனாகும் பேறு பெற்றோம்.

மயன் வசனம் : என் அன்பே கைக்கி உலகில் கிடைத்தற்கு அறிய பேறு வீடு
தேடி வந்திருக்கின்றதே. என் மகள் மண்போது பெரிய
அதிஷ்டம் உள்ளவள். மயன் மகிழ்ச்சியால் குதுாகலித்தல்

கிராகம் - கதன குதுாகலம்

தாளம் - ஆதி

லங்காபுரம் கட்டிச் சீதனமாக்குவேன்
மாங்காப் புகழூடு மார் தட்டி ஆடியே
நந்தா விளக்கெந்தன் மாமகள் தன்னையே
சிந்தா குலம் இன்றி வாழுவும் செய்வேனே.

மயனின் மனைவி

கிராகம் - நளினகாந்தி

தாளம் - ஆதி

கற்கண்டு அனைய சேதி சொற் கொண்டு கூறி நீரே
பற்றுள்ள ராவணனார் எம் மரு மகனுமாமோ
சற்குருவான எங்கள் கேதீசன் அருளினாலே
சற்றமும் வாழ்த்தி நிற்க தந்திடுவோம் மகளை.

மயனின் மனைவி: அமைச்சரே கிடைத்தற்கரிய வரன் எமக்கு அமைந்திருக்கின்றது.
மண்போது இராவண னுக்குத் தாரமாகத் தர எமக்குப்
பூரண சம்மதம் என்ற செய்தியை உடனடியாக சென்று
இராவண தேசுத்திற்குக் கூறுவீராக

காட்சி - 5

மயன் அரசபை
மண்போது கல்யாணம்

பொது

கிராகம் - நளினகாந்தி

தாளம் - ஆதி

மத்தளம் கொட்டிடவே வரிசங்கு நின்றுாத
மா நகர் லங்காபுரி மாங்கலக் கோலம் கொள்ள
எத்திசையும் மாந்தர் ஆனந்தம் பொங்கிடவே
இந்திர லோகம் என்னப் பொலிந்தது மணநாள்.

பொது

கிராகம் - பயரவி

தாளம் - ஆதி

மாங்கல நாண் கொள்ள மாமயில் மண்போது
அங்கயற் கண்ணி அழகிய செந் திருவாய்
பங்கய நற்பாதம் அடியெடுத்தே நடந்து
மாங்கையர் வாழ்த்த மணவறை தான் வந்தாள்.

(கெட்டி மேளம் ஒலிக்க மண்போது ரி மங்கல நாண் கொள்தல்)

பொது

கிராகம்- கைவி

தாளம்- ஆதி

மந்தகக் களிறு அனையவன் லங்கா வேந்தன்
 கத்து கடல் பாலாவி கேதீசன் வரம் அருள்
 சொத் தெனவே வந்த தோகையின் கரம் பற்றி
 எத்திசையும் போற்ற திருமண நாள் கண்டார்.

பொது

கிராகம்- கல்யாணி

தாளம்- ஆதி

தேவரும் வாழ்த்தி நின்றார் மூவரும் அருள் பொழிந்தார்
 நாகரும் ஓயக்கருடன் பூமாரி சொரிந்து நின்றார்
 கின்னர கிம்புருசஷர் அட் சதை தூாவி நிற்க
 லங்கா புரம் பொலிய நல்லாசி பல பெற்றார்.

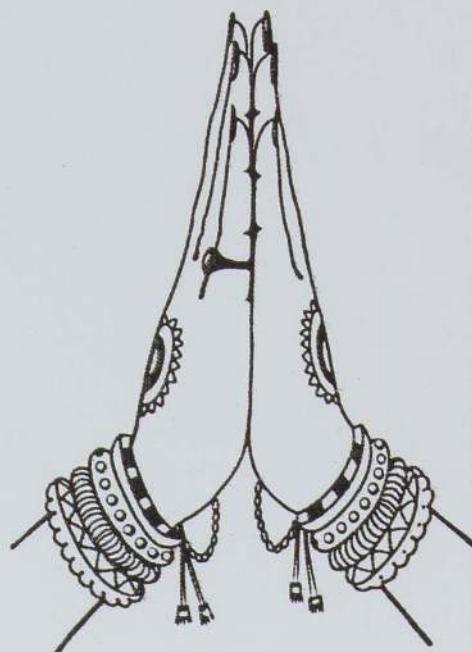
மங்களம்

கிராகம்- மத்யமாவதி

தாளம்- ஆதி

பார் புகழும் லங்காபுரி வேந்தருக்கு மங்களம்
 பாவை வண்டு அலர் ஓதி மங்கைக்கும் மங்களம்
 ஆதித் தமிழ்க் குடி எங்கள் நாகருக்கும் மங்களம்
 அரன் சிவனார் கேதீஸ்வர நாதருக்கு மங்களம்
 ஆலமுண்ட நீல கண்டன் கோணேசருக்கும் மங்களம்
 அரியகதை பாட்டில்தந்த கம்பனுக்கும் மங்களம்
 காலைத் தூக்கி ஆடும் நட ராசருக்கும் மங்களம்
 ஆடல் கதை பார்த்திருந்த அனைவருக்கும் மங்களம்.

மண்போது கல்யாணம் முற்றிற்று.

நன்றகள்

வவுனியா பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் வெளியீடான் “வவுனியம் - 04” மலர் வெளிவர உழைத்து அனைத்து நல்லுள்ளங்களையும் மனதில் நிறுத்தி முதற்கண் நன்றிகள் பல. மலர் சிறக்க வாழ்த்துரை தந்த பெரியோருக்கு நன்றிகள். மலரின் ஒவ்வொரு இதமும் பல் சுவையும் மணமும் பெற ஆக்கங்களைத் தந்து உதவிய கட்டுரை ஆசிரியர்களின் பேருழைப்பிற்கு கரம் கூப்பி நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். கட்டுரைகள், கவிதைகள் ஒன்றிணைந்த நூலை சரவை நோக்குச் செய்து உதவி, நூலின் ஒழுங்கமைவிற்கு வழிகாட்டிய கலாசாரப் பேரவையின் உறுப்பினர் திரு.நா.தியாகராசா அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். மலரினை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்த வாணி கணனிப் பதிப்பகத்தாருக்கும் நன்றியுடையோம். மேலும் நூலின் வெளியீடிற்கான ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் தந்து உதவிய பிரதேச செயலர், உதவிப்பிரதேச செயலர், கணக்காளர் மற்றும் பேரவை உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கும் நன்றிகள். எல்லாவகையிலும் மலரின் பிரசவத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்த அனைவரையும் நினைவுசூர்ந்து எமது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பிரதேச செயலகம்
வானியா
புதுவை மன்றத்தில் கூர்யாலை
DIVISIONAL SECRETARIAT

பிரதேச செயலகம் வானியா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2773-7233